

**СЪВЕТ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

**Брюксел, 1 февруари 2008 г. (31.03)
(OR. en)**

5588/08

**Междунституционално досие:
2006/0142 (COD)**

LIMITE

**VISA 19
CODEC 79
COMIX 54**

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

от: Председателството
до: Работна група „Визи“
№ предл. на Ком.: 11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 + ADD 2 (en)
Относно: Проект за регламент на Европейския парламент и на Съвета за
установяване на Визов кодекс на Общността

Приложено се изпраща на делегациите текстът на членове 1—49 от приложения I—XIII от проекта за регламент вследствие на обсъжданията в рамките на работна група „Визи“/
Смесен комитет ¹.

¹ Резултатите от обсъжданията в рамките на работна група „Визи“ / Смесен комитет по горепосочените членове и приложения се съдържат в док. 13611/06, 15660/1/06, 6060/2/07 + COR 1 + COR 2, 8245/07, 9502/07, 11831/1/07 + COR 1, 12666/07, 15303/07 и 16127/07.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
за установяване на Визов кодекс на Общността

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейска общност, и по-специално член 62, параграф 2, буква а) и буква б), подточка ii) от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ¹,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ²,

като имат предвид, че:

- (1) Съгласно член 61 от Договора създаването на зона, предназначена за свободно придвижване на лица, трябва да бъде съпроводено от мерки по отношение на контрола на външните граници, убежището и имиграцията.
- (2) Съгласно член 62, параграф 2 от Договора, мерките относно пресичането на външни граници на държавите-членки трябва да установят правила относно визи за планиран престой за срок до три месеца, например процедурите и условията за издаване на визи от държавите-членки.

¹ ОВ С., стр. .

² ОВ С., стр. .

- (3) По отношение на визовата политика, установяването на „общ сборник“ законодателни актове, по-специално посредством консолидиране и развитие на достиженията на правото (съответните разпоредби от Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение от 14 юни 1985 г.¹ и от Общите консулски инструкции², е един от основополагащите компоненти на „по-нататъшното развитие на общата визова политика като част от многопластова система, целяща да улесни законното пътуване и да се справи с нелегалната имиграция посредством допълнително хармонизиране на националното законодателство и практиките за обработване на документи в местни консулски мисии“, съгласно определението в Хагската програма: укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз³.
- (4) За целите, свързани с визите, държавите-членки следва да бъдат представени във всички трети страни, чиито граждани подлежат на изисквания за визи. Те могат да решат, че заявления за издаване на визи, подадени от граждани на определени трети страни, или заявления за издаване на специфичен вид визи трябва да се подават директно в постоянна консулска служба или дипломатическа мисия на държавата, която е главна цел на пътуването на кандидата за виза.
- (5) Местното консулско сътрудничество е изключително важно за хармонизираното прилагане на общата визова политика и за правилната оценка на миграционния риск. Предвид различията на местно равнище, следва да се оцени практическото прилагане на определени законодателни разпоредби в дипломатическите мисии и консулски служби на държавите-членки в отделни места, тъй като разликите в прилагането на законовите разпоредби може не само да доведат до „търсене на най-благоприятните условия за кандидатстване за виза“, но също и до различно третиране на кандидатите за визи.
- (6) Необходимо е да се установят правила относно транзитното преминаване през международни зони на летищата с цел борба с нелегалната имиграция. Поради това от граждани на трети страни, включени в общ списък, следва да се изисква да притежават визи за летищен трансфер, като се прекрати възможността държавите-членки да изискват този вид виза от граждани на други трети страни.

¹ ОВ L 230, 22.9.2000 г., стр. 19.

² ОВ С 326, 22.12.2005 г.

³ ОВ С 53, 3.3.2005 г.

- (7) Когато държава-членка е домакин на олимпийски и параолимпийски игри, следва да се прилага специална схема за улесняване издаването на визи за членове на олимпийското семейство.
- (8) Сключени между Общността и трети страни двустранни споразумения, които имат за цел да улеснят обработването на заявления за издаване на визи за краткосрочно пребиваване, могат да се отклоняват от установените в настоящия регламент разпоредби.
- (9) На кандидатите за визи следва да се оказва необходимото уважение към човешкото достойнство. Обработването на заявленията за издаване на визи следва да се осъществява с професионализъм и уважение и да съответства на преследваните цели.
- (10) Държавите-членки следва да гарантират, че качеството на предлаганата на обществеността услуга е добро и в съответствие с добрите административни практики. За тази цел, те следва да ангажират необходимия брой квалифициран персонал, както и достатъчно ресурси.
- (11) Включването на биометрични идентификатори е важна стъпка с оглед използването на нови елементи, които установяват по-надеждна връзка между притежателя на визата и паспорта, за да се избегне използването на фалшива самоличност. Следователно личното явяване на кандидата за виза — най-малко при първото кандидатстване — следва да е едно от основните изисквания за издаване на виза с регистриране на биометричните идентификатори във Визовата информационна система (ВИС); при първо кандидатстване за виза, на кандидатите не следва да се позволява да подават заявления чрез търговски посредници, като например туристически агенции.

- (12) За целите на приемане на заявленията и снемане на биометрични данни следва да се въведат нови възможности за организация на консулските отдели, като например съвместно използване на обекти, съвместни центрове за приемане на заявления за издаване на визи и възлагане на външни изпълнители. Следва да се установи подходяща правна рамка за тези възможности, по-специално по отношение на защитата на данните. Тези форми на консулско сътрудничество и възлагане на външни изпълнители следва да се установят при стриктно спазване на общите принципи за издаване на визи, като се зачитат изискванията за защита на данните, установени в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни.
- (13) Кандидатът следва да се яви лично за първото вписване на биометрични идентификатори. С цел улесняване на процедурата при всяко следващо кандидатстване, в рамките на период от 48 месеца, като се вземе предвид и срокът за запазване, установен във ВИС, следва да е възможно да се копират биометричните данни от първото заявление. След изтичане на този период биометричните идентификатори следва отново да бъдат снети.
- (14) Статистическите данни са важно средство за наблюдение на миграционните движения и могат да служат като ефикасен инструмент за управление. Поради това тези данни следва да се събират редовно и в общ формат.
- (15) Следва да се предвиди процедура, която да дава възможност на Комисията да адаптира определени подробни практически правила, регламентиращи издаването на визи за краткосрочно пребиваване. В тези случаи мерките, необходими за привеждането в изпълнение на настоящия регламент, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ¹.

¹ ОВ L 184, 17.9.1999 г., стр. 23.

- (16) За да се осигури хармонизираното прилагане на регламента на оперативно равнище, следва да се съставят инструкции относно практиките и процедурите, които трябва да се следват от дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки при обработването на заявления за издаване на визи.
- (17) Поради факта, че Регламентът на Европейския парламент и Съвета за създаване на Визова информационна система и обмен на данни между държавите-членки относно визите за краткосрочно пребиваване (оттук нататък наричан: „Регламентът относно ВИС“) се основава на съществуващото законодателство, той следва да се измени, за да отчете промените в законодателството, касаещо ВИС.
- (18) По отношение на целите на предложеното действие, следва да се припомни, че съгласно член 62, параграф 1 и параграф 2, буква б) от ДЕО, Общността има правомощието — и дори е задължена — да приема мерки, свързани с правилата, касаещи визи за планиран престой за срок до три месеца; в съответствие с принципа на пропорционалност, установен в член 5 от Договора, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (19) Настоящият регламент зачита основните права и спазва принципите, признати в частност от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи и от Хартата на основните права на Европейския съюз.
- (20) Чрез дерогация от член 299 от Договора, единствените територии на Франция и Нидерландия, за които се прилага настоящия регламент, са разположените в Европа, тъй като отвъдморските територии не представляват част от зоната без вътрешни граници.
- (21) Изискванията относно влизането на територията на държави-членки или издаването на визи не засягат правилата, регламентиращи понастоящем признаването на валидността на документите за пътуване.

- (22) За да се даде възможност на органите на държавите-членки да се подготвят за изпълнението на настоящия регламент, прилагането му следва да започне шест месеца след деня на влизането му в сила, с изключение на членове 46 (комитология) и 47 (нотификации от държавите-членки).
- (23) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящия регламент, не е обвързана от него и няма задължение да го прилага. Като се има предвид, че настоящият регламент се основава на достиженията на правото от Шенген, съгласно разпоредбите на дял IV, трета част от Договора за създаване на Европейската общност, в съответствие с член 5 от въпросния протокол, Дания следва в срок от шест месеца след приемането на настоящия регламент да реши дали ще го въведе в националното си законодателство.
- (24) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия относно присъединяването на тези две страни към изпълнението, приложението и развитието на достиженията на правото от Шенген ¹, което попада в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на това споразумение ².
- (25) Необходимо е да се предвиди разпоредба, която да позволи на представители на Исландия и Норвегия да бъдат приобщени към работата на комитетите, съдействащи на Комисията при упражняването на изпълнителните ѝ правомощия, какъвто ще бъде случаят съобразно настоящия регламент. Такава разпоредба е предвидена в размяната на писма между Общността и Исландия и Норвегия ³, приложена към горепосоченото споразумение. Комисията представи на Съвета проект за препоръка с оглед воденето на преговори по тази разпоредба.

¹ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

² ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

³ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 53.

- (26) Що се отнася до Швейцария, настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, подписано от Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно присъединяването на Конфедерация Швейцария към изпълнението, приложението и развитието на достиженията на правото от Шенген ¹, което попада в областта, посочена в член 4, параграф 1 от Решение 2004/860/ЕО ² на Съвета относно подписването, от името на Европейския съюз, и относно подписването, от името на Европейската общност, и временното прилагане на определени разпоредби от това споразумение ³.
- (27) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва, в съответствие с решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген ⁴. Следователно Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито има задължение да го прилага.
- (28) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва, в съответствие с решение 2000/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген ⁵. Следователно Ирландия не участва в приемането на настоящия регламент, не е обвързана от него, и няма задължение да го прилага.
- (29) С изключение на член 22, настоящият регламент съдържа разпоредби, които се основават на достиженията на правото от Шенген, или по друг начин са свързани с него по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

¹ Документ на Съвета 13054/04, достъпен на <http://register.consilium.eu.int>

² ОВ L 370, 17.12.2004 г., стр. 78.

³ ОВ L 370, 15.12.2004 г., стр. 26 и ОВ L 370, 17.12.2004 г., стр. 78.

⁴ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

⁵ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

ДЯЛ I: Общи разпоредби

Член 1¹

Цел и приложно поле

1. Настоящият регламент установява правилата за обработка на заявления за издаване на визи за планиран престой на територията на държавите-членки, чиято продължителност не превишава три месеца в рамките на 6-месечен период.
2. Тези правила се прилагат спрямо всеки гражданин на трета страна, който трябва да притежава виза, когато преминава външните граници, съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета ², без да се накърняват:
 - а) правата на свободно движение, с които се ползват от гражданите на трети страни, които са членове на семейства на граждани на Съюза ³,
 - б) равностойни права, с които се ползват граждани на трети страни, които, съгласно споразуменията между Общността и нейните държави-членки, от една страна, и тези трети страни, от друга, имат права на свободно движение, равностойни на правата на граждани на Съюза и членове на техните семейства ³.
3. Настоящият регламент също така определя списъка ⁴ на трети страни, от чиито граждани се изисква виза за летищен трансфер, и установява правила за обработка на заявления за издаване на визи за транзитно преминаване през международните транзитни зони на летищата на държави-членки.

¹ SE: резерва за разглеждане.

² ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1.

³ Комисията подчерта, че подточки а) и б) се отнасят само за съществуващите права на тези категории лица без да създават нови права. Комисията би желала при необходимост текстът да се поясни.

⁴ FR предложи следната формулировка на този параграф, тъй като делегацията не подкрепи въвеждането на единствен списък на трети страни, от чиито граждани се изискват визи за летищен трансфер:

"3. Настоящият регламент също така определя списъците на трети страни, от чиито граждани се изисква виза за летищен трансфер, и установява правила за обработка на заявления за издаване на визи за транзитно преминаване през международните транзитни зони на летищата на държави-членки."

Член 2¹

Определения

По смисъла на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- (1) „гражданин на трета страна“ е всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 17, параграф 1 от Договора;
- (2) „виза“ е разрешение, издадено от държава-членка с оглед на:
- в) влизане ² в тази държава-членка или в няколко държави-членки с намерение за планиран престой за общ срок до три месеца ³,
 - г) влизане в тази държава-членка или в няколко държави-членки с цел транзитно преминаване през нейната (тяхната) територия, или
 - д) транзитно преминаване през международните транзитни зони на летищата на държава-членка.
- (3) „единна виза“ е виза, валидна за цялата територия на държавите-членки, и тя бива или:
- а) „виза за краткосрочно пребиваване“ (виза вид “С”), която дава право на пребиваване на притежателя за срок на престой до три месеца в рамките на шест месеца, считано от датата на първото влизане на териториите на държавите-членки ⁴;
 - или
- ¹ SE: резерва за разглеждане.
- ² В отговор на запитвания от АТ и РТ, които изразиха желание да се спомене, че притежаването на виза не води до автоматично придобиване на право на влизане, **Комисията** припомни, че става въпрос за право, произтичащо от издаването на визата, и това не следва да се съдържа в определението. Споменатият принцип се съдържа в член 24 от проекта за Визов кодекс.
- ³ В отговор на запитване от АТ, която изрази желание за добавяне на текст относно многогодишна виза, **Комисията** отбеляза, че това определение е взето директно от Регламент 539/2001. **НУ** изрази желание да се добави текст относно двукратна виза.
- ⁴ **НУ** счита, че трябва да се спомене броя на влизанията така, както е споменат в определението за виза за транзитно преминаване. **Комисията** ще обмисли това.

- б) „виза за транзитно преминаване“¹ (виза вид „В“), която дава право на притежателя, пътуващ от една трета страна към друга, да преминава през териториите на държавите-членки един, два или, по изключение, няколко пъти, като всяко транзитно преминаване не надвишава пет дни;
- (4) „виза с ограничена териториална валидност“ (виза вид „LTV B“ или „LTV C“) означава виза за краткосрочно пребиваване², която дава право на притежателя единствено да пребивава или премине транзитно през територията на държавата-членка, която я издава, или през няколко държави-членки³.
- (5) „виза за летищен трансфер“ (виза вид „А“) означава виза, изисквана с оглед на транзитно преминаване през международните транзитни зони на летищата на държавите-членки на граждани от определени трети страни, като изключение от принципа за свободно преминаване, установен в приложение 9 на Чикагската конвенция за международно гражданско въздухоплаване.
- (6) „признат документ за пътуване“ е документ за пътуване, издаден от трета страна, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001, и признат от държавите-членки за целите на поставянето на визи⁴;
- (7) „визов стикер“ означава единния формат на визите, съгласно определението в Регламент (ЕО) № 1683/95, и материалната форма на визите, определени в параграфи 3, 4 и 5.

¹ **FR**, с подкрепата на **AT**, изрази мнение, че разграничението между виза „В“ и „С“ е изкуствено и отбеляза, че на практика това разграничение внася елемент на излишно усложнение. **FR** изрази становище, че след въвеждането на фиксираната такса за обработка, наличието на това разграничение не е оправдано. **Комисията** би приела убедителни аргументи за премахване на виза „В“, но изрази учудване, че този въпрос се повдига именно сега, предвид посочените от двете делегации проблеми.

² **SK** предложи следната формулировка на този параграф:
"(4) „виза с ограничена териториална валидност“ (виза вид „LTV B“ или „LTV C“) означава виза за краткосрочно **и транзитно** пребиваване, която дава право на притежателя единствено да пребивава или премине транзитно през територията на държавата-членка, която я издава, или през няколко държави-членки.

³ **Комисията** потвърди, че дори да се издаде виза с ограничена териториална валидност в случай на непризнаване на документа за пътуване на кандидата от дадена държава-членка, съответната виза — при все че дава право на притежателя си да пътува в 14 държави-членки, не представлява „единна“ виза по смисъла на определението в член 2, параграф 3.

⁴ **СOM** отчете, че това определение не обхваща документи за пътуване, издадени например от международни организации и че би помислила за по-добра формулировка. **HU** изрази мнение, че ако в текста се запази това определение, следва по-скоро да се споменат различните организации и пр., които издават документи за пътуване, както и „притежатели“ на такива документи, отколкото „граждани“.

- (8) „отделен формуляр за поставяне на виза“ означава единния формат на формулярите за поставяне на визи, които се издават от държавите-членки на лица, притежаващи документи за пътуване, които не са признати от държавата-членка, изготвила формуляра, съгласно определението в Регламент (ЕО) № 333/2002 ¹².

¹ **HU** изрази мнение, че в определението трябва да се спомене използването на отделен формуляр и когато паспортът на кандидата не съдържа свободни страници за поставяне на визата. **Комисията** отбеляза, че всички са наясно с този практически аспект, но определението трябва да се придържа към заглавието на регламента

² **HU** предложи да се добави определение на „консулство“: „**дипломатическа мисия или консулска служба, които имат право да издават единни визи**“ за да се избегне използването на дългата формулировка в останалата част от текста.

Глава I

Органи, участващи в обработването на заявления за издаване на визи

Член 3

Органи, компетентни да обработват заявления за издаване на визи

1. Без да се нарушава член 37, само дипломатически мисии или консулски служби¹ на държавите-членки имат право да обработват заявления за издаване на визи.

¹ **BE** поиска да се добави текст относно централните органи, тъй като те също участват и носят отговорност за удължаването на визи на шенгенска територия.
NO, SE, NL, AT, DK и **LT** подкрепиха това предложение, докато **FR** отбеляза, че следва да се прави разлика между удължаване на визи на лица, които вече се намират на шенгенска територия, и издаване на визи за влизане.
EE попита дали „обработване“ не е прекалено общ термин. **PL** предупреди да се внимава да не се смесят „централни органи“ и „компетентни органи“.
FR припомни, че френските департаменти и територии не принадлежи към шенгенската територия и че за издаването на визи там отговарят областните полицейски участъци. **Комисията** се съгласи, че следва да се добави разпоредба, която да обхваща тази ситуация, но изрази предположение, че може би този текст би следвало да се включи в дял V „Окончателни разпоредби“.
Комисията отново изрази мнение, че дипломатическите мисии и консулските служби носят отговорност за обработването на заявленията за издаване на визи и насочи вниманието на делегациите към членовете, които специално разглеждат случаи, в които централните органи участват в обработването: членове 6, 8, 9 и 28. В текста може да се добави кръстосана препратка към тези разпоредби. Според Комисията проектът за регламент съдържа само едно изключение от принципа, изложен в член 3, параграф 1, т.е. член 37 („възлагане на външни изпълнители“).
BE, DK, SE и **NO** не считат, че такава кръстосана препратка ще обхване всички случаи. **IT** не подкрепи това уточнение и изрази мнение, че настоящата формулировка е подходяща, тъй като дипломатическите мисии и консулските служби са тези, които обработват заявленията за издаване на визи, въпреки че по време на обработването се правят консултации с централните органи.
FR изрази мнение, че би било полезно да се въведе ясно разграничение между различните етапи на работа, свързани със заявленията за издаване на визи: подаване, обработване, издаване.
AT отбеляза, че австрийските власти не могат да удължават визи в Австрия. В случай на такова искане, заявлението започва да се разглежда отначало. **Комисията** се позова на съществуващите достижения на правото от Шенген във връзка с удължаването на визи, което е приложимо за всички държави-членки, прилагащи това право, и напомни на делегациите, че Визовият кодекс ще се прилага пряко в държавите-членки.

2. Чрез дерогация от параграф 1, в изключителни случаи визи за краткосрочно пребиваване и визи за транзитно преминаване могат да се издават на границата от органите, отговарящи за проверки на лица [...] ¹.

Член 4

Териториална компетентност

1. Граждани на трети страни подават заявление за издаване на виза в дипломатическата мисия или консулска служба на държава-членка на територията на страната на ²постоянно пребиваване ³⁴.

¹ **DK, PL, BE, SE, LT, NL** и **AT** попитаха дали е необходимо да се добавя текст относно морски лица. **Председателят** предложи този текст да се заличи. Комисията би могла да приеме това предложение. **NL** би могла да приеме това заличаване, но не е съгласна да счита за изключение издаването на визи на морски лица на границата: **NL** предложи някъде в проекта за кодекс да се добави текст в този смисъл, който да гласи че „визи за краткосрочно пребиваване и визи за транзитно преминаване могат да се издават на морски лица на границата.“

² **CZ** предложи да се добави „законно“, за да се гарантира, че само законно пребиваващите лица могат да кандидатстват за виза.

³ **HU** предложи да се добави „или произход“, както и следното:
„Консулството в страната на произход на кандидата трябва да се консултира (по електронна поща, факс) с консулството, ако има такова, в страната на постоянно пребиваване на кандидата.“

SI и **AT** подкрепиха първата част на предложението
Комисията отбеляза, че формулировката „страна на постоянно пребиваване“ е била умишлено избрана, тъй като както в юридическия, така и в говоримия език има значение, противоположно на „страна на произход“.

⁴ **LT** спомена, че не всички шенгенски държави имат представителства във всички трети страни и следователно кандидатите могат да бъдат принудени да кандидатстват за виза в страна, различна от страната на постоянно пребиваване, тъй като юрисдикцията на дипломатическата мисия или консулската служба може да обхваща няколко държави, ето защо текстът следва да вземе предвид и тази ситуация. **Комисията** ще помисли как може да се изрази това.

2. Чрез дерогация от параграф 1, заявления могат да бъдат подавани от граждани на трети страни, законно пребиваващи в трета страна, различна от страната на постоянно пребиваване, в тази трета страна. Такива кандидати за виза представят основание ¹ за подаване на заявлението си в тази страна, като не бива да съществува съмнение относно намерението на кандидата да се завърне ² в страната на постоянно пребиваване.
- В този случай може ³ да се направи консултация в дипломатическата мисия или консулската служба в страната на постоянно пребиваване на кандидата, или в централните органи на държавата-членка, която издава визата.

Член 5

Държава-членка, отговаряща за обработването на заявление за издаване на виза

1. Дипломатическата мисия или консулската служба, отговарящи за обработването на заявление за издаване на виза за краткосрочно пребиваване са:
- а) дипломатическата мисия или консулската служба на държавата-членка, на чиято територия се намира единствената ⁴ или главната цел на пътуването ⁵, или
 - б) ако държавата-членка, която е главна цел на пътуване, не може да бъде определена — дипломатическата мисия или консулската служба на държавата-членка, чиято външна граница кандидатът възнамерява да премине, за да влезе на територията на държавите-членки.

¹ IT се поинтересува какво се има предвид под „основание“ и заяви, че това е несериозно, тъй като се предполага, че един кандидат винаги има основателна причина да кандидатства за виза.

² NL изрази съмнение дали е уместно да се споменава „съмнение относно... намерението да се завърне в страната на постоянно пребиваване“, тъй като това не е включено като основание за отказ

³ BE и DE изразиха мнение, че това изискване следва да остане задължително. Комисията припомни, че настоящите правила изискват такава консултация единствено в случай на съмнение. IT счете този параграф за излишен, тъй като той описва настоящата практика. Комисията припомни, че в проекта за регламент се установяват правата и задълженията на кандидатите за визи, и правилата следва да са ясно изложени.

⁴ AT и DE са на мнение, че това определение е незадоволително. Комисията отбеляза, че текстът на Общите консулски инструкции представлява просто практически насоки, но ако държавите-членки желаят някои от елементите да бъдат допълнени, Комисията приветства всякакви предложения.

BE поиска да се запази формулировката на част II, раздел 1.1, букви а) и б), като подчерта, че това уточнение трябва да се включи в правния инструмент, а не в отделни „Инструкции“. Това допълнение би изяснило коя мисия на съответна държава-членка ще носи „законна“ отговорност за разглеждане на заявление за издаване на виза.

⁵ „Когато държавата-членка, която носи отговорност за обработване на заявлението, няма консулска служба в страната на постоянно пребиваване на кандидата, той може да кандидатства за виза в което и да е консулство на съответната държава-членка.“

Когато се кандидатства за многократна виза за краткосрочно пребиваване, държавата-членка, която е обичайна ¹ цел на пътуването, отговаря за обработването на заявлението. Тези визи се издават единствено в страната на постоянно пребиваване на кандидата ².

2. Дипломатическата мисия или консулската служба, отговарящи за обработването на заявление за издаване на виза за транзитно преминаване, са:
 - а) в случай на транзитно преминаване само през една държава-членка, дипломатическата мисия или консулската служба на въпросната държава-членка, или
 - б) в случай на транзитно преминаване през няколко държави-членки, дипломатическата мисия или консулската служба на държавата-членка, чиято външна граница кандидатът възнамерява да премине като начало на транзитното преминаване.
3. Дипломатическата мисия или консулската служба, отговарящи за обработването на заявление за издаване на виза за летищен трансфер ³, са:
 - а) в случай на еднократен летищен трансфер, дипломатическата мисия или консулската служба на държавите-членки, на чиято територия е разположено транзитното летище, или
 - б) в случай на двукратен или многократен летищен трансфер, дипломатическата мисия или консулската служба на държавата-членка, на чиято територия е разположено летището на първия трансфер ⁴.

¹ **IT** и **PT** считат тази формулировка за проблемна. **NL** предложи текстът да се промени на „основна цел на пътуването“. **Комисията** припомни, че втора алинея от член 5 не е обхваната от съществуващите достижения на правото и причината за споменаването на „обичайна цел на пътуването“ е, за да се посочи основната цел на пътуването в случай на кандидатстване за многократна виза.

² **NL** изрази желание да се заличи „единствено в страната на постоянно пребиваване на кандидата, тъй като лицата, пътуващи по служебни причини, често ще са принудени да кандидатстват за виза извън тяхната страна на постоянно пребиваване. **Комисията** изрази мнение, че дипломатическата мисия в страната на постоянно пребиваване на кандидата винаги ще бъде най-подходяща за разглеждане на заявлението и че лицата, пътуващи по служебни причини, биха могли да планират пътуванията си достатъчно време предварително. Все пак, в случай на необходимост да се кандидатства на място, различно от страната на постоянно пребиваване, се прилага член 4, параграф 2.

SI и **HU**: резерва за разглеждане. **BE** и **DE** изразиха желание текстът да се запази, като **DE** добави, че по отношение на многократните визи за пътувания със служебна цел трябва да се предвиди повече гъвкавост. **FR** предложи да се добави следното: „освен при специални обстоятелства,

³ Вж.: коментара на **FR** в уводната част, стр. 2

⁴ **BE** и **FR** дадоха примери за това как тази формулировка може да доведе до възникване на проблеми с тълкуването и изразиха желание в текста да се внесе по-голяма яснота. **Комисията** заяви, че ще обмисли тези практически аспекти, но насочи вниманието на делегациите към определението на „вътрешен полет“ в „Кодекса на шенгенските граници“ (член 2, параграф 3).

Член 6

Компетентност във връзка с издаването на визи за граждани на трети страни, законно пребиваващи на територията на държава-членка

Граждани на трети страни, законно пребиваващи на територията на държава-членка, без да притежават разрешение за пребиваване, издадено от тази държава-членка, позволяващо им да пътуват без да притежават виза съгласно член 5, параграф 1, буква б) и член 34, параграф 1, буква а) от Кодекса на шенгенските граници, и които имат основателни причини да пътуват в друга държава-членка, подават заявление за издаване на виза в дипломатическата мисия или консулската служба в държавата-членка, която е цел на пътуването.

Член 7

Договорености за представляване

1. Без да се нарушава член 5, дипломатическата мисия или консулската служба на държава-членка могат да дадат съгласието си да представляват друга държава-членка при обработването на заявления за издаване на визи за краткосрочно пребиваване, за транзитно преминаване и за летищен трансфер. В това споразумение се уточнява продължителността на представляването, ако то е временно, и процедурите за прекратяване на такова представляване, както и разпоредби във връзка с възможно осигуряване на сгради, персонал и заплащане от представляваната държава-членка.

Такива двустранни споразумения може да изискват заявленията за издаване на визи, подадени от граждани на определени категории трети страни, да се предават от представляващата държава-членка на органите на представляваната държава-членка за предварителна консултация, съгласно член 9, параграф 3.

- [2. Държава-членка може също да представлява една или повече други държави-членки единствено при приемането на заявления и вписването на биометрични идентификатори. Приемането и предаването на досиета и данни на представляваната консулска служба се осъществява, като се зачитат съответните правила относно защитата на данните и сигурността.]¹

¹ Настоящият параграф не беше разгледан, тъй като той е част от отделното предложение за изменение на Общите консулски инструкции, които се разглеждат в момента.

3. Представляваната държава-членка информира Комисията за новите договорености относно представляването или за прекратяването на тези договорености най-късно три месеца ¹ преди влизането в сила или прекратяването на споразумението.
4. Едновременно с това ², представляващата държава-членка информира дипломатическите мисии и консулските служби на другите държави-членки и делегацията на Европейската комисия в съответната юрисдикция кога са сключени и кога влизат в сила споразуменията за представляване ³.
5. Дипломатическата мисия или консулската служба на представляващата държава-членка [...] ⁴ спазва всички правила за обработване на заявленията за издаване на визи за краткосрочно пребиваване, визи за транзитно преминаване и визи за летищен трансфер ⁵, посочени в настоящия регламент, като се прилагат сроковете за издаване, посочени в член 20, параграф 1.

¹ **РТ** счита тази разпоредба за проблемна, тъй като необходимост от представляване може да възникне в спешни случаи. **FR, AT, IT, BE, DK** и **NL** изразиха желание текстът относно 3-те месеца да се заличи. **Комисията** подчерта, че е важно да се увеличи прозрачността на визовата политика и кандидатите да са наясно дали следва да кандидатстват за виза (3-месечният срок е в съответствие със срока за кандидатстване за виза (вж. член 10, параграф 1), и освен това опитът показва, че държавите-членки често пъти нотифицират относно споразуменията за представляване няколко месеца след влизането им в сила. Що се отнася до нотифицирането за „временно представляване“, **Комисията** обяви, че няма да се противопостави на преформулирането на текста, но попита дали това е необходимо, тъй като изглежда много рядко е необходимо *ad hoc* представляване. Тъй като мащабните спортни събития се планират дълго време преди това, нотифицирането относно временното представляване във връзка с такива събития може да се извърши в предвидения в текста срок.

² **Комисията** отбеляза, че по отношение на информирането на други дипломатически мисии на местно равнище от страна на представляващата държава-членка е избран по-неопределен срок.

³ **Председателят** предложи да се добави: „и кога се прекратяват“, за да може тази разпоредба да е в съответствие с разпоредбата в параграф 3. **Комисията** одобри добавения текст.

⁴ **ВЕ** счита това изречение за излишно и предложи то да се заличи. **Комисията** би приела това предложение.

⁵ В отговор на запитване от **HU**, **Комисията** отбеляза, че поради специфичното ѝ естество, няма да е уместно този вид виза да се издава при представляване.

6. Когато дипломатическа мисия или консулска служба на представляващата държава-членка предвижда отказ на заявление за издаване на виза, пълното досие се [предоставя на централните органи] ¹ на представляваната държава-членка, за да вземат окончателното решение относно заявлението в рамките на срока, посочен в член 20, параграф 1.
7. Ако дипломатическата мисия или консулската служба на представляващата държава-членка реши да си сътрудничи с търговски посредници или да възложи на външен изпълнител част от процедурата по обработване на визите ², такива процедури включват също и заявления, обработвани по силата на представляване. Въпреки това, централните органи на представляваната държава-членка се уведомяват надлежно предварително ³.

¹ Някои делегации (NL, AT, PT) изразиха загриженост относно последиците от тази разпоредба. FI предложи текстът в квадратните кавички да се замени със следното: „изпраща до най-близкото посолство в региона“. По този начин задължението да се посочват причините за отказа (вж. член 23) ще се изпълнява от представляваната държава-членка, която ще улесни процедурите по евентуално обжалване. SE и SI подкрепиха това предложение. BE счита предложението за добро, но поддържа резерва за разглеждане. EE подкрепи предложението на Финландия, но отбеляза, че това следва да е по желание, тъй като предаването на всички тези документи не би било разумно, при условие че цялата информация ще се съхранява във ВИС.

DK и LT изразиха предпочитания към първоначалното предложение.

IT запита дали това е необходимо, тъй като представляващата държава-членка следва сама да взема решения във връзка със заявленията за издаване на визи.

FR припомни, че проблемът с „отказ в случай на представляване“ възниква при спор, тъй като обжалването се регулира от националните правила и пр. От момента на въвеждане на таксата за обработка, обаче, която се плаща при подаване на заявлението, са регистрирани и други проблеми. FR би могла да приеме предаването на не твърде обемни досиета на централните органи, и предложи това да се предвиди като възможност с цел осигуряване на колкото е възможно повече решения.

Комисията отново изрази мнение, че вземането на решения за отказ по заявленията за издаване на визи е правен проблем, а не проблем на доверие, и посочи примери за неприемливи ситуации, в случаи когато кандидатите не са получили официален отказ, но са били посъветвани да се свържат с най-близката мисия на представляваната държава-членка, която може да се намира твърде далече. Ето защо Комисията подкрепи текста, като призна че предаването на досиета би могло да се улесни от ВИС. Комисията насочи вниманието на делегациите към член 19, параграф 1, който въвежда понятието „недопустимост“ на заявленията за издаване на визи, като отбеляза че този елемент би могъл да намали проблемите, свързани с представляването.

² NL запита каква е разликата между сътрудничеството с търговски посредници и наемането на външни изпълнители.

³ Комисията информира делегациите, че този параграф е бил добавен поради практическия опит в New Delhi („TM 2004“), но предложи този параграф да се разгледа след като бъде разгледано отделното предложение за изменение на Общите консулски инструкции.

IT не може да приеме, че представляваната държава-членка следва да има думата по начина на организация на консулската служба на представляващата държава-членка, като припомни, че системата на представляване се основава на доброволни начала. AT подкрепи това мнение.

Член 8

Предварително консултиране с централните органи на държавите-членки

1. Държава-членка може да изиска от своите дипломатически мисии или консулски служби да се консултират ¹ с централните ѝ органи преди да издадат визи на граждани от определени трети страни или специфични категории такива граждани.

Третите страни, по отношение на чиито граждани или специфични категории граждани се изисква такава консултация, са посочени в приложение I.

2. Тази консултация не засяга срока ² за разглеждане на заявления за издаване на визи, посочен в член 20, параграф 1 ³.

3. Ако държава-членка представлява друга държава-членка съгласно член 7, параграф 1, централните органи на представляващата държава-членка осъществяват консултацията, предвидена в параграф 1.

¹ **PL** предложи граничните контролни органи да не бъдат задължени да провеждат такава консултация при издаване на виза. **Комисията** предложи този въпрос да се повдигне във връзка с член 32, ако е необходимо.

² **IT** изрази мнение, че формулировката е твърде неясна и предложи следния текст: „в срока, определен в...“.

³ **HU** и **DE** са на мнение, че това няма да осигури достатъчно време за извършване на необходимите проверки. **Комисията** се позова на обяснителния меморандум (11752/1/06, стр.8—9).

Член 9¹

Предварително консултиране и информиране на централните органи на други държави-членки

1. Държава-членка може да изиска централните органи на други държави-членки да се консултират с нейните централни органи преди издаването на визи на граждани на специфични трети държави или специфични категории такива граждани.

Третите страни, по отношение на чиито граждани или специфични категории граждани се изисква такава консултация, са посочени в приложение II ².

¹ Алтернативен текст, представен от НУ след заседанието на 14—15.11.2006 г.:

НУ предложи „опростеното“ консултиране съгласно параграф 3 да се възприеме като обща практика, както и да се преформулират първите три параграфа на член 9, като се промени редът им, както следва:

"1. Държава-членка може да изиска централните ѝ органи да бъдат информирани само за визи, издавани от дипломатическите мисии или консулски служби на други държави-членки на граждани на специфични трети страни или на специфични категории такива граждани.

Третите страни, по отношение на чиито граждани или специфични категории граждани се изисква такава информация, са посочени в приложение II.

2. Държава-членка може допълнително да изиска централните органи на други държави-членки да се консултират с нейните централни органи преди издаването на визи на граждани на специфични трети страни или специфични категории такива граждани

Третите страни, по отношение на чиито граждани или специфични категории граждани се изисква такава консултация, са обозначени с () в приложение II.*

3. Централните органи, с които се извършва консултацията, отговарят в срок от три работни дни след получаване на искането. Счита се, че липсата на отговор от консултираните органи в този срок упълномощава консултиращите се централните органи да разрешат на своите дипломатически мисии или консулски служби да издадат визата."

² **Комисията** припомни, че понастоящем тези списъци не са достъпни за обществеността, но предложи те да се публикуват с оглед на прозрачността, като оповестяването им може също така да накара държавите-членки да са по-внимателни при добавянето на трети страни, за които е била изискана консултация.

FR, NL и IT не подкрепиха идеята за публично оповестяване на тази информация поради евентуални негативни последици в политически аспект. **Комисията** отбеляза, че окончателният компромис може да включва запазване в тайна на подателя на искането за предварителна консултация, но оповестяване на списъка с трети страни, за които е необходима такава консултация. Тази разпоредби обаче следва да се разгледа и в светлината на въвеждането на задължителна мотивация за отказите.

2. Централните органи, с които се извършва консултацията, отговарят в срок от три¹ работни дни² след получаването на искането. Счита се, че липсата на отговор от консултираните органи в този срок упълномощава консултиращите се централните органи да разрешат на своите дипломатически мисии или консулски служби да издадат визата³
3. Държава-членка може да изиска централните ѝ органи да бъдат информирани само за визи, издавани от дипломатическите мисии или консулски служби на други държави-членки на граждани на специфични трети страни или на специфични категории такива граждани.
Третите страни, за чиито граждани се изисква такава информация, са обозначени с (*) в приложение II⁴.
4. Предварителното консултиране и информирането се осъществяват съгласно член 14, параграф 2 от Регламент № относно ВИС⁵.

¹ **ВЕ** и **ИТ** изразиха мнение, че този срок е твърде кратък, а други делегации предложиха други срокове: 5 работни дни (**NL**), 7 работни дни (**SK, PL**). **FR** запита защо не бъдат запазени съществуващите срокове.

Комисията припомни, че съществуващата система не функционира добре и че няколко пъти е било споменато, че само в изключително редки случаи консултираната държава-членка е давала отговор. Освен това предишните опити за промяна на системата са показали, че в много случаи държавите-членки просто искат да получат информация и поради това е било въведено разграничението между „консултиране“ и „информиране“. **Председателят** припомни, че понякога продължителните срокове за издаване водят до политически проблеми.

² Няколко делегации попитаха какво означава 3 работни дни.
Правната служба на Съвета се позова на съществуващото законодателство на Общността относно сроковете, чиито 2 основни елемента са, че не се брои денят, в който срокът започва да тече и че срокът никога не започва на официален празник, а на първия работен ден след него. (вж. Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове, ОВ L 038, 15.2.1980 г., стр. 35).

³ **ДК**: резерва за разглеждане.

⁴ **ИТ** и **ЕС** подкрепиха тази разпоредба.

⁵ **Комисията** информира делегациите, че основната идея е консултациите да се провеждат чрез ВИС и че ако проектът за регламент бъде приет преди ВИС да започне да функционира, може да е необходимо да се въведе преходен период.

5. Ако държава-членка представлява друга държава-членка съгласно член 7, параграф 1, централните органи на представляващата държава-членка осъществяват консултацията, предвидена в параграф 1, и/или информирането, предвидено в параграф 3 ¹.

¹ **PL** изрази мнение, че на тази разпоредба може да се придаде повече гъвкавост като се добави следното: „освен ако представляващите и представляваните държави-членки не решат друго“. **Комисията** ще обмисли това.

Глава II

Приложение

Член 10

Практически условия за подаване на заявлението

1. Заявленията се подават най-рано три месеца преди началото на планираното посещение^{1 2}.
2. От кандидатите³ може да се изиска предварително да уговорят час за подаването на заявление. Такъв може да бъде уговорен пряко с дипломатическата мисия или консулска служба или, когато е приложимо, чрез посредник. Уговорената среща се⁴ провежда не по-късно от две седмици след уговарянето⁵.

¹ **FR** предложи да се добави следното: „или преди датата на изтичане на многократната виза с дългосрочна валидност.“.

² **AT** бе на мнение, че по-уместна би била следната формулировка на параграф 1: „Визите се издават най-рано три месеца преди началото на планираното посещение.“

³ **NL** изрази желание тази дума да се замени с „Чужденците, които подлежат на изискванията за визи“, но **Комисията** е на мнение, че определението в член 2, параграф 1) е достатъчно.

⁴ **HU** изрази желание тази дума да се замени със „следва“.

⁵ Няколко делегации (**AT, IT, BE, ES, LT, BG, PL**) са на мнение, че този срок е твърде кратък, особено в най-натоварените сезони. **AT** добави, че разпоредби от този вид следва да влязат в инструкциите за приложение на кодекса. След общите коментари по отношение на съдържанието на кодекса и практическите инструкции (вж. увода), **Комисията** подчерта, че дължината на срока може да се преразгледа, но че установеният срок не следва да се разглежда просто като практическа подробност. **Комисията** припомни на делегациите, че държавите-членки са задължени да установят разумни процедури и справедливо отношение към кандидатите.

BE изрази мнение, че ако се въведе установен срок, ще трябва да се определят и последствията от неспазването му. **BE** предложи текстът да се формулира, както следва: „в разумен срок“, и после този срок да се определи в инструкциите.

FR и **IT** подкрепиха това предложение, предвид огромното разнообразие от ситуации/трети страни/обстоятелства, при които се издават визите, което означава, че един установен срок никога няма да е приложим за целия свят.

- 3.¹ В надлежно обосновани случаи или в обосновани нетърпящи отлагане случаи, на кандидатите се разрешава да подадат заявлението си без предварително уговорена среща или такава се уговаря незабавно².
4. Ако приложената към заявлението информация е непълна, кандидатът бива информиран за необходимите допълнителни документи³. Кандидатът се приканва да предостави допълнителната информация/документация незабавно⁴ и бива информиран, че 1⁵ календарен месец след датата на тази покана заявлението ще бъде обявено за недопустимо, ако необходимата информация не бъде предоставена⁶.

¹ LU изрази мнение, че тази разпоредба следва да се включи в бъдещите инструкции. Като обясни връзката между параграфи 2) и 3), **Комисията** отбеляза, че целта е да се позволи на държавите-членки да си сътрудничат с доставчик на външни услуги за получаване на заявленията, като същевременно се запази възможността кандидатите да кандидатстват директно в консулството.

EE изрази мнение, че формулировката на параграфи 2 и 3 е доста неточна. **Комисията** припомни, че — както посочиха няколко делегации — съществуващата практика е такава и Комисията просто е извлякла общо правило от нея.

² FR и NL запитаха какво се има предвид с тази дума.

³ **Комисията** ще обмисли предложението на HU и LV да се състави единен формуляр за искането за допълнителни документи.

⁴ FR и NL запитаха какво се има предвид с тази дума.

⁵ SE, IT и LV изразиха мнение, че 2 седмици е по-подходящ срок, за да се избегне необходимостта консулствата да съхраняват огромен брой непълни досиета, докато BE и LU счетоха 1 месец за подходящ срок. **Комисията** изрази мнение, че е необходим универсален срок.

⁶ NL изрази мнение, че следва да се прави разграничение между важните документи (напр. паспорт) и допълнителните документи и внесе резерва за разглеждане по този параграф. **Комисията** изрази готовността си да разгледа идеята за такова разграничение във връзка с член 12.

NO внесе резерва, тъй като съгласно норвежкото национално право всички решения, свързани със заявленията за издаване на визи, включително обявяването им за „недопустими“ (член 19, параграф 1)), трябва да бъдат обосновани и могат да бъдат обжалвани.

Снемане на биометрични данни

1. Държавите-членки събират биометрични идентификатори, включващи лицев образ и десет пръстови отпечатъка от кандидата, в съответствие с гаранциите, предвидени в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и Конвенцията на ООН за правата на детето.

При подаване на първо заявление за издаване на виза, от всеки кандидат се изисква да се яви лично. В този момент се събират следните биометрични идентификатори:

- а) снимка, сканирана или направена в момента на подаване на заявлението и
- б) десет пръстови отпечатъка, снети от положени върху равна повърхност пръсти и заснети дигитално.

2. За всяко следващо заявление биометричните идентификатори се копират от първото заявление, при условие че последното е не по-старо от 48 месеца. След този срок последващото заявление се счита за „първо заявление“.

* Настоящият параграф не беше разгледан, тъй като той е част от проекта за регламент за изменение на Общите консулски инструкции (13610/2/06).

¹ **FR** изрази колебание дали хронологията на събитията в член 10 е логична: Параграфи 1—3 се отнасят за „достъп до гишетата“, докато параграф 4 разглежда „някои аспекти от разглеждането“. **FR** изрази мнение, че ако се въведе концепцията за „пълно досие“, следва да се изготви изчерпателен списък с необходимите приложени документи, за да има ясна дефиниция на „условията за допустимост“. **HU** споделя това мнение. **Комисията** предложи евентуалното преместване на член 10, параграф 4) в друг член да се обсъди при разглеждането на членове 12 и 19. **Комисията** насочи вниманието на делегациите към факта, че в член 12 се изброяват критериите за допустимост (необходимите документи), които след това се представят поотделно в членове 13—15. При все това **Комисията** ще разгледа предложенията на Франция. **AT** изрази мнение, че изразът „обявявам за недопустим“ не е достатъчно точен. Понастоящем или се издава виза или заявлението получава отказ по материални или формални причини. **CZ** се съгласи с **FR** и **AT**.

3. Техническите изисквания за снимката и пръстовите отпечатьци се съобразяват с международните стандарти, установени в документ 9303 на Международната организация за гражданска авиация (ИКАО), част 1 (паспорти), 6-та редакция¹.
4. Биометричните идентификатори се снемат от квалифициран и надлежно упълномощен персонал на дипломатическата мисия или консулска служба, или под негов надзор, от външния доставчик на услуги, посочен в член 37, параграф б).

Данните се въвеждат във Визова информационна система (ВИС) единствено от надлежно упълномощен персонал на консулството, в съответствие с член 4, параграф 1, член 5 и член 6, параграфи 5 и 6 от регламента относно ВИС.

5. Следните кандидати се освобождават от изискването за снемане на пръстови отпечатьци:
 - а) Деца на възраст под 6 години;
 - б) Лица, при които снемането на пръстови отпечатьци е физически невъзможно.Въпреки това, ако е възможно снемане на отпечатьци от по-малко от десет пръста, се сема съответният брой пръстови отпечатьци.

Държава-членка може да предвиди изключения от изискването за събиране на биометрични идентификатори за притежателите на дипломатически паспорти, служебни/официални паспорти и специални паспорти.

Във всеки един от тези случаи, във ВИС се вписва „неприложимо“.

6. За всяко място, държавите-членки или оборудват свой консулски отдел с необходимите материали за снемане/събиране на биометрични идентификатори или, без да засягат възможностите за представляване, предвидени в член 7, решават да използват една от формите за сътрудничество, описани в член 37.

¹ Техническите изисквания са същите, както при паспортите, които държавите-членки издават на своите граждани съгласно Регламент (ЕО) № 2252/2004.

Подаване на заявление за издаване на виза ¹

- 1². Когато кандидатства за виза, кандидатът:
- е) попълва формуляра за заявление за издаване на виза, посочен в член 13;
 - ж) представя валиден документ за пътуване, чийто срок на валидност трябва ³ да изтича най-малко три месеца след планираното отпътуване от територията на държавите-членки и който съдържа една ⁴ или повече свободни страници за поставяне на визата ⁵;
 - з) прилага съответните документи, съгласно член 14 и приложение IV ⁶, доказващи целта и продължителността на пребиваването;

¹ **DE** отбелязва, че общият принцип на необходимост от лично интервю с всеки кандидат (както и евентуалните изключения) следва ясно да се определи в регламента.

DE също така счита, че е необходимо да се реструктурират членове 12, 14, 15, 18 и 23 с оглед въвеждането на ясно разграничение между а) изисквания по същество б) процедурни изисквания и в) законни права на обжалване. **EE**, **NL**, **FR** и **AT** подкрепиха повдигнатите от **DE**, **FR** въпроси, като добавиха, че основните условия за „допустимост“ следва да бъдат представяне на попълнен формуляр на заявление, валиден документ за пътуване и заплатена административна такса. След това втората част на приложените документи следва да съдържа доказателство, че са спазени условията за влизане съгласно Кодекса на шенгенските граници; средства за издръжка; подходяща медицинска застраховка за пътуване; средства за репатриране; социално-икономическата ситуация в страната на постоянно пребиваване.

Комисията насочи вниманието на делегациите към член 11 (да бъде включен след като бъдат одобрени измененията на Общите консулски инструкции), който съдържа ключа към въпроса за личното явяване (при първото кандидатстване).

² **FR** заяви, че намира за странно в този параграф да се изброяват няколко изисквания и приложени документи, без да се даде обосновка. **Комисията** би преразгледала този параграф, но по принцип тези елементи представляват „условия за допустимост“.

³ **DK** предложи да се добави „по принцип“, тъй като може да са приложими и други срокове. **Комисията** припомни, че 3 месеца е срокът на валидност, прилаган съгласно настоящото законодателство, но ако се окаже, че на практика на държавите-членки са необходими по-дълги периоди, това може да се вземе предвид.

⁴ **FR** изрази мнение, че поне 2 страници трябва да са свободни, за да може да се поставят стикер и печати (последните на границата).

⁵ **LT** изрази предпочитание към текста на тази разпоредба, съдържащ се в Общите консулски инструкции, като намира настоящата формулировка за твърде ограничителна.

⁶ **Комисията** подчерта, че тази структура е сходна със съдържащата се в Кодекса на шенгенските граници.

- и) представя доказателство за притежаването на достатъчно средства за издръжка, съгласно член 5, параграф 3 от Кодекса на шенгенските граници ¹;
- й) позволява снемането на неговите/нейните пръстови отпечатащи съгласно член 11, параграф 2;
- к) заплаща такса за обработка, съгласно член 16.

2. При необходимост кандидатът представя доказателство за притежаване на необходимата медицинска застраховка за пътуване, както е предвидено в член 15 ². По силата на местни договорености за консулско сътрудничество, дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки могат да се договорят това доказателство да бъде представено само при издаване на визата ³.

¹ **NL** счита, че не следва да се прави позоваване на Кодекса на шенгенските граници, тъй като ситуацията на границите се различава от тази, в която дадено лице кандидатства за виза в консулска служба. **DK** подкрепи това предложение, като добави че следва да не е задължително за всички кандидати да доказват, че имат достатъчно средства за издръжка, т.е. например добросъвестните лица, пътуващи по служебни причини.

В отговор на направения от **BE** коментар, **Председателят** напомни на делегациите, че предишното приложение 7 към Общите консулски инструкции е било отменено и Кодексът на шенгенските граници и необходимите средства за издръжка при влизане в шенгенската зона сега се споменават в член 5, параграф 1) от този регламент.

Комисията припомни на делегациите, че наличието на доказателство за достатъчно средства за издръжка е едно от условията за влизане и следователно за получаване на виза.

² **FR**, подкрепена от **AT**, изрази желание да се разрешат изключения от това изискване и предпочитание към формулировката в Общите консулски инструкции (част V, 1.4, девета алинея, стр. 30 (12357/1/05)).

Комисията подчерта, че условията за влизане, условията за получаване на виза и условията за движение в рамките на шенгенската зона са идентични, докато начините за доказване, че дадено лице притежава достатъчно средства за издръжка, се различават. **LU** се съгласи с това и насочи вниманието на делегациите към факта, че дори от добросъвестните кандидати може да се изиска да представят доказателство за достатъчно средства за издръжка на границата, вж. също член 41 от проекта за регламент.

Комисията отбеляза, че член 12, параграф 2 и член 15 се основават на преразгледаните инструкции, съставени през 2005 г. и актуализирани през 2006 г. след въвеждането на медицинска застраховка за пътуване (9654/06 VISA 137 COMIX 482), но запазва готовността си да внесе изменения в този текст.

³ **EE** и **LV** изразиха мнение, че медицинската застраховка за пътуване следва да бъде част от приложените документи и да се представя само при подаване на заявление за издаване на виза, но не и след като визата вече е издадена. **BE** и **FR** подкрепиха тази гледна точка, като изтъкнаха, че представянето на медицинска застраховка за пътуване само при издаване на визата причинява проблеми за консулските власти. **NO** констатира, че е трудно от кандидата да се изиска да плати за застраховка преди да знае дали ще получи виза и предложи да се добави текст относно „предварително потвърждаване“.

3. Когато това е приложимо, съгласно описанието в член 17, в паспорта на кандидата се полага печат ¹.

Член 13

Формуляр за заявление за издаване на виза

1. Кандидатите за виза попълват и подписват формуляра за заявление за издаване на виза ², представен в приложение III. Придружаващите лица, включени в документа за пътуване на кандидата попълват отделни формуляри за заявления за издаване на визи.
2. Дипломатическата мисия или консулската служба представя формуляра за заявление за издаване на виза безплатно и той трябва да бъде широко и лесно достъпен на хартия и в електронна форма.
3. Формулярът е наличен на следните езици ³⁴:
 - а) официалният(те) език(ци) на държавата-членка, за чиято виза се кандидатства,
 - б) официалният(те) език(ци) на приемащата държава, или
 - в) официалният(те) език(ци) на приемащата страна и официалният(те) език(ци) на държавата-членка, за чиято виза се кандидатства.

¹ IT и AT отбелязаха, че е безсмислено да се прави това, тъй като цялата информация ще се съхранява във ВИС. Комисията насочи вниманието на делегациите към член 17, параграф 5, според който тази разпоредба ще се премахне след като данните се прехвърлят във ВИС.

² AT и FR считат тази формулировка за по-подходяща: „кандидатът подава попълнен и подписан формуляр за заявление за издаване на виза“ и следва да се добави разпоредба, че в случай на малолетни лица, това следва да се направи от упражняващо родителски права лице. Комисията констатира, че е необходимо да се прави разграничение между попълване, подписване и категория на кандидата. IT изрази мнение, че формулярът на заявлението за издаване на виза следва да бъде подписан в присъствието на служител от консулската служба. Комисията отбеляза, че това би било идеално решение, но запита как ще се приложи на практика, когато заявленията за издаване на виза се подават чрез туристически агенции и пр.

³ NL и CZ предложиха букви б) и в) да се заличат.

⁴ SOM подчерта, че е важно да се прави разграничение между формуляра и попълването му, и че това, което би могло да се счита за обикновен процедурен въпрос (наличност на формуляра за заявление за издаване на виза на различни приложими езици) представлява проблем, както е видно от множеството получавани от Комисията оплаквания от кандидатите за визи.

Наред с езиците, посочени в първата подточка, формулярът може да бъде наличен и на друг от официалните езици на Европейския съюз.

Ако формулярът е достъпен само на официалните езици на държавата-членка, за чиято виза се кандидатства, на кандидатите за виза отделно се предоставя превод на формуляра за заявление на официалния(те) език(ци) на приемащата държава.

Превод на формуляра за заявление за издаване на виза на официалния(те) език(ци) на приемащата страна се прави съобразно местните договорености за консулско сътрудничество ¹.

4. Кандидатите се уведомяват за езика (езиците), който се използва при попълване на формуляра за заявление за издаване на виза. ¹

¹

HU изрази мнение, че тези разпоредби следва да се включат в практическите инструкции.

Приложени документи

1. Кандидатът за виза ¹представя следните документи:

- а) документи, удостоверяващи целта ²на пътуването ³;
- б) документи, свързани с настаняването ⁴;

¹ **SE** и **IT** изразиха желание тази дума да се замени с „може“ или „следва“. **FR** подкрепи това, като отбеляза че за добросъвестните кандидати (например представители на бизнес средите) следва не важи изискването за представяне на всички документи. Това също така ще даде възможност на служителите от консулството да се съсредоточат върху по-проблемни кандидати. **FR** изрази предпочитание към формулировката, използвана в Общите консулски инструкции. **Комисията** припомни, че всички кандидати са задължени да представят тези документи. При това положение е възможно на добросъвестните лица да се предоставя многократна виза с дългосрочна валидност. Но при следващо кандидатстване на такова лице статутът му на „добросъвестно“ лице трябва отново да се докаже.

² **FR** отбеляза, че това следва да се промени на „основание за пътуването“.

³ В отговор на въпрос от **ES**, **Комисията** насочи вниманието на делегациите към член 18, буква б), откъдето може да се заключи, че лицата, кандидатстващи за виза за летищен трансфер, по очевидни причини не е необходимо да представят доказателство за пътуването/престоя. **Комисията** би приела да се добави „без да се нарушава член 18, буква б)“. **ES** предложи заглавието на параграф 1 да се преформулира: „Лица, кандидатстващи за единна виза.“

⁴ **LV** подкрепя въвеждането на нов хармонизиран формуляр за предоставяне доказателство за покана, спонсорство или настаняване, предвид това, че подобна мярка би допринесла за по-хармонизираното прилагане на общата визова политика. В настоящата формулировка на проекта за регламент обаче се предвижда възможност за използването на този формуляр само на хартия. Като признава ползата от тази възможност (особено в случаи, когато е възможно да се използва единствено хартиен носител, например при „представяване“), **LV** е на мнение, че това ограничение относно формата е в несъответствие с целта за по-ефективно обработване на заявленията за издаване на визи. Като се позовава на настоящата национална практика, **LV** счита, че държавите-членки трябва също така да могат да използват този формуляр и в електронен вариант.

Електронното обработване и съхраняване на покани представлява съществено предимство в сравнение с покани в хартиен формат, тъй като електронната процедура улеснява и ускорява административните процедури, свързани с представянето и одобрението на покани. Електронното обработване на покани улеснява както участието на поканеното лице в процеса на издаване на визата, така и работата на дипломатическите и консулски представителства. Тази процедура гарантира, че в повечето случаи поканеното лице трябва да отиде до отговорния орган само веднъж (принцип „обслужване на едно място“) и не трябва да представя потвърждение на поканата на отговарящата за представяването организация. Същевременно служителите на дипломатическото и консулското представителство, които имат пряк достъп до базата данни, могат да проверят статута на поканата много по-лесно и бързо. Освен това, електронното обработване и съхраняване на покани намалява риска от фалшифициране и злоупотреба, и осигурява възможност, когато е целесъобразно, за проверка на предишни покани, представени от съответно поканено лице, като по този начин използването на електронен формуляр за поканата опростява и прави по-сигурен процеса на одобряване на поканите, като гарантира бързо и ефективно разглеждане на заявленията за издаване на визи и подходящ контрол на незаконната имиграция.

- в) документи, показващи наличните финансови средства за покриване на разходите за издръжка ¹;
- г) документи, удостоверяващи намерението на кандидата да се завърне в страната на отпътуване ²;

3

Формулярът, с който се предоставят доказателства за покана, спонсорство и настаняване, е представен в приложение V ⁴.

- 2. Неизчерпателен списък на приложените документи, които дипломатическата мисия или консулската служба може да изиска от кандидата за виза с цел да провери дали отговаря на условията, посочени в член 12, параграф 1, букви в) и г), е представен в приложение IV.
- 3. В рамките на местното консулско сътрудничество се прави оценка на необходимостта от допълване и хармонизиране на списъка от приложени документи, представен в приложение IV, в рамките на всяка юрисдикция, за да се отчетат местните обстоятелства.

¹ **NL** изрази мнение, че финансовите средства следва също така да покриват разходите за пътуване. Според **Комисията** средствата за издръжка покриват както разходите за пътуване, така и за престоя. Това следва ясно да се отбележи, но следва и да се запази съгласуваността с Кодекса на шенгенските граници.

² **FR** предложи следната формулировка: „документи, позволяващи да се прецени дали кандидатът има намерение да се завърне в страната на отпътуване.“ **Комисията** би приела това.

³ **FR** поиска да се добави „д) доказателство за медицинска застраховка за пътуване“. **Комисията** не подкрепи това предложение, като подчерта, че представянето на медицинска застраховка за пътуване не може да се счита за представяне на приложен документ, а за условие за издаване на визата.

FI запита дали някъде не трябва да се спомене нещо относно снимка. **Комисията** отбеляза, че снимката трябва да се приложи към формуляра и поради това не е необходимо да се споменава изрично.

⁴ **DK** и **NO** изразиха желание да продължат да се използват националните формуляри. **Комисията** отбеляза, че целта на въвеждането на хармонизиран формуляр е да се избегне използването на различни формуляри.

Член 15

Медицинска застраховка за пътуване

1. Кандидати за визи за краткосрочно пребиваване или за транзитно ¹ преминаване доказват, че притежават необходимата валидна застраховка за пътуване, която да може да покрие всички разходи, които може да възникнат във връзка с репатриране по медицински причини, спешна медицинска помощ и/или болнично лечение по спешност ².
Без да се нарушава последното изречение от член 12, параграф 2, доказателството за наличие на застраховка за пътуване се представя при подаване на заявлението за издаване на виза ³.
2. Кандидати, подаващи заявления за издаване на многократни визи ⁴ с дългосрочна валидност, доказват, че притежават необходимата медицинска застраховка за пътуване, която покрива периода на първото планирано посещение.

Наред с това, такива кандидати подписват декларацията, съдържаща се във формуляра за заявление за издаване на виза, като декларират, че са осведомени относно необходимостта от притежаване на медицинска застраховка за пътуване за следващи периоди на пребиваване.

¹ **ВЕ** счете, че е прекалено да се настоява за това за лица, кандидатстващи за виза за транзитно преминаване (с валидност 1—5 дни) и констатира, че предвид това дори е още по-нелогично лицата, кандидатстващи за виза на границата, да се освобождават от изискването за представяне на медицинска застраховка за пътуването.

(подточка 5)). **Комисията** няма да настоява това изискване да се запази за лица, кандидатстващи за виза за транзитно преминаване.

В отговор на въпрос от **FR**, **Комисията** потвърди, че визите за летищен трансфер не са обхванати.

² **FR** изрази желание да се добави текст относно „социални помощи“. **Комисията** запита към кой вид разходи ще се причислява горепосоченото.

³ **ВЕ** изрази мнение, че по практически съображения доказателството за наличие на медицинска застраховка за пътуване трябва винаги да се представя при подаване на заявлението, като добави, че ако доказателството се представя само при получаване на визата от кандидата, цялостната идея на медицинска застраховка за пътуване се обезсмисля. **ES** и **LV** подкрепиха тези мнения, като добавиха че хармонизираната практика би предотвратила търсенето на най-благоприятните условия за кандидатстване за виза.

NO, **DK** и **PT** предпочетоха двете възможности да се запазят.

⁴ В отговор на въпрос от **SI**, **Комисията** отбеляза, че е важна многократността, а не времето на престоя или срока на валидност на визата.

3. Застраховката трябва да е валидна за територията на държавите-членки и да покрива целия период на пребиваване или транзитно преминаване. Минималното покритие трябва да е 30 000 EUR.

При издаване на виза с ограничена териториална валидност или виза за транзитно преминаване, застрахователното покритие може да се ограничи до съответната държава-членка(и) ¹.

4. По принцип кандидатите си правят застраховка в тяхната държава на постоянно пребиваване. Когато това е невъзможно, те се опитват да си направят застраховка в друга страна.

Лицето, което подписва формуляра, предвиден в приложение V, може да извади застраховка на кандидата, в който случай се прилагат условията на параграф 3 ².

5. Притежатели на дипломатически паспорти ³, морски лица ⁴ съгласно Конвенции 108 и 185 на МОТ, и граждани на трети страни, кандидатстващи за виза на границата ⁵, се освобождават от изискването да притежават подходяща и валидна застраховка за пътуване ⁶.
6. Необходимостта от допълнителни изключения се преценява в рамките на местното консулско сътрудничество ⁷.

¹ **HU** предложи да се заличи думата „транзитно“. **Комисията** отбеляза, че този вид виза е добавен поради максималния си срок, който предполага, че притежателят ѝ може да пътува само през доста ограничен брой шенгенски държави.

² **NL** предложи ясно да се посочи, че застраховката следва да се издаде на името на лицето, което пътува. **Комисията** би приела това изменение.

³ В отговор на запитване от **IT**, **Комисията** отбеляза, че това общо изключение се отнася до ясно определена категория лица, за разлика от случая с притежателите на служебни паспорти.

⁴ **FR** поиска да се заличи споменаването на морските лица, тъй като покритието на застраховката, предвидена съгласно конвенцията на МОТ се различава от това на медицинската застраховка за пътуване. **Комисията** предложи **FR** да представи алтернативен вариант.

⁵ В отговор на запитване от **LU**, **Комисията** припомни, че само по изключение може да се кандидатства за виза на границата (в повечето случаи поради спешност) и поради това изключението е оправдано. Освен това в повечето случаи ще е невъзможно да се получи застраховка на границата

⁶ **HU** предложи да се добави текст за член на семейството на граждани от ЕС. **Комисията** припомни, че всички разпоредби относно членове на семействата на граждани от ЕС се регламентират в Директива 2004/38.

⁷ **FR** не подкрепя тази разпоредба.

7. Изискването за застраховка може да се счита за изпълнено, когато се установи, че кандидатът е застрахован в достатъчна степен ¹ в рамките на неговото професионално положение. Това изключение засяга определени професионални групи, които в резултат на професионалната си дейност вече имат медицинска застраховка за пътуване.
8. В рамките на местното консулско сътрудничество на дадена юрисдикция се преценява дали е възможно да се придобие подходяща медицинска застраховка за пътуване.
9. При преценката на адекватността на застраховката ², дипломатическите мисии или консулските служби преценяват дали исквете, предявени срещу застрахователните компании, ще бъдат покрити в държавата-членка ³.
10. При освобождаване от изискването за притежание на медицинска застраховка за пътуване, съответният орган поставя кода „N-INS“ в раздел „забележки“ на визовия стикер.

¹ **ВЕ** предложи в практическите инструкции, които ще се съставят на по-късен етап, да се добавят насоки относно преценката кое се счита за „достатъчна степен“. **Комисията** ще обсъди по-подходяща и издържана в правен аспект формулировка.

² В отговор на запитване от **FR**, и във връзка с резервата на FR относно параграф 6, **Комисията** отбеляза, че целта на параграфи 6 и 8 е да позволят постигането на съгласие по алтернативни решения в рамките на местното консулско сътрудничество.

³ **ВЕ** припомни, че по-рано са били споменати и Швейцария и Лихтенщайн.

Член 16

Такса ¹за обработка

1. При подаване на заявление за виза кандидатът заплаща такса за обработка на заявлението ² в размер на 60 EUR, съответстваща на административните разходи за обработка на заявлението за виза. Таксата се събира в евро или в националната валута на третата страна ³, където е подадено заявлението, и не се възстановява.

¹ NL предложи да се даде по-точна дефиниция на „обработване“, предвид въпросите, свързани с таксите за „услуги, извършвани от външен изпълнител“.

Комисията отбеляза, че този въпрос ще се обсъди подробно при следващото разглеждане на самостоятелния проект за предложение, изменящо общите консулски инструкции. Що се отнася до услугите на Комисията, „обработването“ обхваща всички аспекти от приемането на заявлението до окончателното решение по него, като добави че това съответства на проведеното от FR проучване на осъществимостта във връзка с неотдавнашното увеличение на таксата за обработка. **FR** припомни, че проучването на осъществимостта показва, че стойността на административните разходи е 60 EUR.

Като отчита, че към настоящия момент в достиженията на правото от Шенген не е включена точна дефиниция на „обработване“, **Комисията** подчерта, че „административните разходи“ по обработването на заявления за издаване на визи следва да обхващат всички задачи, свързани с това обработване, независимо дали част от тези услуги са били извършени от външни доставчици на услуги.

² NL също предложи да се добави, че консулското представителство решава каква валута ще се използва. **Комисията** би приела тази добавка, ако делегациите я считат за уместна.

³ HU, с подкрепата на AT и DE, предложи да се добави „валутата, обичайно използвана в съответната трета страна“ и „щатски долари“, тъй като не е възможно кандидатите да плащат в евро навсякъде по света. **Комисията** би обмислила добавянето на щатските долари, като припомни, че споменаването на щатски долари е било заличено при въвеждането на фиксирана такса през 2003 г..

BG предложи в рамките на местното консулско сътрудничество да се реши каква валута ще се използва от всички консулски представителства в даден район. **Комисията** би обмислила това предложение.

Като припомни ситуацията в Луанда, представена от IT на предишното заседание (вж. 6110/07 VISA 50 COMIX 150, стр. 9), IT силно препоръча еврото да се използва като референтна валута (не като валута за действително плащане), както и обменния курс на Европейската централна банка (ЕЦБ). **Комисията** би приела това предложение.

2. Кандидатите получават разписка за платена такса ¹. На разписката трябва да е отбелязано, че таксата за обработка не се възстановява ².
3. Ако таксата за обработка е получена в националната валута на третата страна, където е подадено заявлението, дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки прилагат обменния курс на еврото, установен от Европейската централна банка ³. Те гарантират посредством местно консулско сътрудничество, че всички държави-членки коригират размера на таксата за обработка в национални валути едновременно.
4. Освобождават се от такса за обработка кандидати за виза, които попадат в една от следните категории:
- а) деца на възраст под 6 години;
 - б) ученици, студенти, следдипломни специализанти и придружаващите ги учители, когато предприемат пътувания с учебна цел или образователно обучение; и
 - в) научни изследователи от трети страни, пътуващи в рамките на Общността с цел извършване на научни изследвания, както е определено в Препоръка (№ 2005/761/ЕО) на Европейския парламент и Съвета от 28 септември 2005 г. ⁴

¹ **АТ** обяви това за излишно, а **HU** изрази мнение, че разписка следва да се дава само при поискване.

² **LV**, подкрепена от **NL**, **FI** и **BG**, предложи тази информация да се добави на формуляра за заявление, тъй като кандидатите, които плащат таксата за обработка по банков път, няма да получат разписка, както е описано в този параграф. **ES** поиска да се запази предложението на Комисията. **Комисията** отбеляза, че основната цел е да се информира кандидатът и поради това може би е добра идея тази информация да се добави във формуляра за заявление.

³ **PT**, **BE**, **FR**, **IT**, **NL**, **SI** и **АТ**: резерва за разглеждане. Тези делегации са на мнение, че тази разпоредба ще създаде проблеми за съответните им национални счетоводни отдели. **NL** запита колко често се коригира този обменен курс. **Комисията** ще провери това. **HU** припомни, че еврото все още не е въведено във всички държави-членки и предложи да се добави следното: „или обменния курс, прилаган от съответната им централна банка.“ **IT** подкрепи това и предложи параграфи 1, 2 и 3 да се преформулират за по-голяма гладкост на текста. **Комисията** не подкрепи предложението на **HU**, като изрази опасение, че това ще доведе до още повече проблеми.

⁴ **ЕЕ** и **LV** предложиха да се добави изключение за притежателите на дипломатически паспорти (нова буква г). **HU** предложи евентуални изключения от плащането на такса за обработка за притежатели на дипломатически и служебни паспорти да се добави в практическите инструкции, които ще се изготвят на по-късен етап. По този въпрос **Комисията** ще се съобрази с желанията на делегациите, но припомни, че по силата на параграф 5 държавите-членки могат да изключат който и да е самостоятелен кандидат от плащане на таксата за обработка.

5. В индивидуални случаи размерът на таксата може да бъде намален или лицето да бъде освободено от заплащане на такса, в съответствие с националното законодателство, когато тези мерки служат за насърчаване на културни интереси, както и интереси в областта на външната политика, политиката на развитие, други области с жизненоважен обществен интерес или по хуманитарни причини.
6. До 1 януари 2008 г. граждани на трети страни, по отношение на които Съветът е предоставил на Комисията мандат за преговори по споразумения за облекчаване на визовия режим до 1 януари 2007 г., заплащат такса за обработка в размер на 35 EUR¹.
7. Когато притежателят на виза с ограничена териториална валидност (LTV), издадена в съответствие с член 21, параграф 1, буква в), трябва да пътува в рамките на периода на валидност на визата до държава-членка, която не е включена в териториалната валидност на визата (LTV), за обработката на второто заявление за виза не се събира такса за обработка.²

¹ **NL, EE и HU** поискаха да се добави и текст за вече сключените споразумения за облекчаване на визовия режим. В отговор на запитване от **PL, Комисията** отбеляза, че споразуменията в процес на преговори ще бъдат обхванати, ако до посочените дати са парафирани и подписани, но не са влезли в сила.

² **AT, DE, FR и EL:** резерва за разглеждане. **Комисията** отбеляза, че ако на даден кандидат се издаде LTV в резултат на постъпил в ШИС сигнал, може да се счита, че съответното лице носи отговорност за това. От друга страна, ако на дадено лице се издаде LTV поради това, че държава-членка не признава притежавания от него документ за пътуване, съответното лице не може да предприеме никакви действия в тази ситуация. Поради тази причина по мнение на Комисията във втория случай не е оправдано съответното лице да трябва да кандидатства отново за виза (и отново да плаща такса), тъй като причините са били извън неговия контрол.

8. В случаите, когато заявлението за виза е подадено от кандидата три дни или по-малко от три дни преди предвидената дата на заминаване без основателна причина, се заплаща двойна такса за обработка ¹.

Член 17

Подпечатване на подадено заявление

1. С цел да се избегне едновременното подаване на няколко заявления, дипломатическата мисия или консулската служба на държавата-членка, до която е подадено заявлението, поставя печат върху документа за пътуване на кандидата, указващ датата на подаване на заявлението. Печатът се поставя върху първата свободна страница от документа за пътуване, която не съдържа данни или печати, при получаване на заявлението от дипломатическата мисия или консулската служба.²
2. Печатът няма правни последици за бъдещи заявления.
3. Печатът се поставя и изглежда в съответствие с модела в приложение VI.

¹ **FR** констатира, че ако това изглежда като допълнителна услуга за кандидата, то ще допринесе за още по-голямото усложняване на различните приложими такси и може да навреди на качеството на разглеждане на заявлението и дори да породя впечатление, че лицето може да получи виза, ако плати такса в двоен размер. **PT, LV, IT, BE**: резерва за разглеждане. **NL** предпочете тази разпоредба да се заличи. **SE** запита какво означава „без основателна причина“.

Като призна, че събирането на такси доста се е усложнило поради споразуменията за улеснение на визовия режим, **ES** предпочете тези разпоредба да се запази, за да се предотврати натискът върху консулските служители поради подаване на заявления „в последния момент“. **HU** изрази подкрепа на тази разпоредба, но уточни, че разглеждането по бързата процедура не означава, че визата ще бъде издадена автоматично.

Комисията няма да настоява за тази разпоредба, чиято цел е да компенсира допълнителните усилия, положени от консулските служители. **Комисията** запита дали действително бързото разглеждане на заявление за издаване на виза води до допълнителни разходи? **PL** изрази мнение, че — също така предвид широкото използване на външни доставчици на услуги, които начисляват допълнителни разходи за извършваните от тях услуги — тази такса за „бърза процедура“ би била деликатен въпрос от политическа гледна точка. **ES** подчерта, че кандидатите никога не са били задължени да подават заявленията си чрез доставчик на услуги, но че ако изберат да го направят, трябва да си платят за услугата.

² **HU** отбеляза, че печатът изпълнява функция само когато не е издадена виза или когато е необходимо кандидатът да използва паспорта по време на разглеждане на заявлението. **Комисията** припомни многобройните примери за несигурност сред кандидатите и органите на трети страни по отношение на действителното значение на този печат. Поради това систематичното използване на печата би предотвратило объркването, което би се появило, ако печатът се използва само при отказ. **IT** изрази съмнения относно полезността на тази разпоредба.

4. Дипломатическите паспорти не се подпечатват. Хармонизиран подход относно дерогацията от това изискване за други специфични категории лица се договаря в рамките на местното консулско сътрудничество ¹.
5. Разпоредбите на този член спират да се прилагат за дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки от датата на предаване на свързаните с визата данни на Визовата информационна система (ВИС) ².

¹ **FR** не подкрепя такива изключения.

² **FR** предложи следната формулировка: "... от датата на която ВИС стане напълно функционираща." **Комисията** припомни регионалното въвеждане на ВИС, и е на мнение, че ще изглежда архаично да продължи да се използва „печатът върху заявлението“, при условие че държава-членка вече е започнала да изпраща данни към ВИС.

Глава III
Разглеждане и обработване на заявления за виза

Член 18

Разглеждане на заявлението

1. При разглеждане на заявлението за издаване на виза и приложените документи, се обръща особено внимание на риска от нелегална имиграция и сигурността на държавите-членки, както и на намерението на кандидата да се завърне ¹.

¹ В отговор на запитване от **BE** и **NL**, които считат, че формулировките „риск от нелегална имиграция“ и „намерение да се завърне“ се припокриват, **представителят на Комисията (COM)** подчерта, че преценката на намерението на кандидата да се завърне е средство за преценка на риска от нелегална имиграция и поради това и двата изрази следва да се запазят, въпреки че изречението може да промени, както следва: "... и, **по-специално**, намерението на кандидата да се завърне.“ **HU** предложи и двата термина да се добавят в член 23, параграф 1.

2. Ако съществува каквото и да е ¹ съмнение относно целта на пребиваването или намерението на кандидата да се завърне, или относно представените документи, кандидатът може да бъде извикан на интервю в дипломатическата мисия или консулската служба на държавата-членка, отговаряща за разглеждане на заявлението, за предоставяне на допълнителна информация ².

¹ **IT** счита тази формулировка за твърде неясна. Ако кандидатът бъде повикан на второ интервю, трябва да са налични добре обосновани и сериозни причини за съмнение **FR**, с подкрепата на **DE** и **SI**, предложи да се заличи „каквито и да е“ и „може“ да се замести със сегашно време. **DE** попита дали споменатото интервю представлява допълнително „подробно“ интервю след подаване на заявлението. Личното явяване при подаване на заявлението в дипломатическа мисия или консулска служба следва да остане задължително, освен ако за кандидата не важи някое от изключенията (напр. добросъвестен кандидат).

² **NL** и **BE**, с подкрепата на **LT**, предложиха да се добави текст за „съмнения относно самоличността“, в който случай кандидатът следва да бъде повикан за допълнително интервю, като **BE** добави, че по-логично ще е да се обединят параграфи 2 и 7, а в параграф 7 да се заличи текстът относно издаването или не на виза. **BE** предложи следната формулировка на параграф 2:

„От кандидатите за визи може или първоначално да се изиска да осигурят допълнителни документи, които да служат за доказателство, или тогава или по-късно да бъдат повикани на интервю...“. **IT** споделя мнението на **BE**, като отбелязва, че настоящата формулировка оставя впечатлението, че подаването на документите не е свързано с интервюто, което не би трябвало да е така. Кандидатите биха могли да бъдат повикани на второ интервю.

Като се позовава на член 37, буква б) (част от проекта за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Общите консулски инструкции относно визите за дипломатическите и консулските служби във връзка с въвеждането на биометрични данни, който съдържа разпоредби относно организацията на приемането и обработването на заявления за издаване на визи), **HU** попита дали служителите на общия център за приемане на заявленията ще имат право да провеждат интервюта и предложи „дипломатическата мисия или консулската служба да се замени с „компетентните органи“. **FR** подкрепи това предложение и **Комисията** ще го разгледа.

Комисията насочи вниманието на делегациите към няколко „противоречия“, които следва да се имат предвид във връзка с „личното явяване“ — „интервюто“ — „събирането на биометрични данни“:

- в действителност голям брой лица понастоящем са освободени от задължението да се явят лично;
- съгласно споменатия по-горе проект за регламент, всички кандидати трябва да подадат първото си заявление лично, но в рамките на 48 месеца ще бъдат освободени от подаване на следващи заявления.
- в бъдеще има вероятност множество лица да бъдат считани за добросъвестни и да не е необходима да кандидатстват за виза лично.

Поради тези причини **Комисията** смята, че твърде точната формулировка би била доста деликатен въпрос.

3. Съгласно членове 5 и 13 от Регламента относно ВИС ¹, във връзка с всяко заявление за издаване на виза следва да се направи справка във ВИС.
4. Разглеждането на заявлението за издаване на виза установява дали кандидатът отговаря на условията за влизане, определени в член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници и проверява:
- а) валидността и автентичността на документа за пътуване, представен от кандидата ²;
 - б) че лицето не представлява опасност за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на някоя от държавите-членки чрез справка в Шенгенската информационна система (ШИС) и националните бази данни ³;

¹ DE предложи следната алтернативна формулировка:

„Съгласно членове 5 и 13 от Регламента относно ВИС, във връзка с всяко заявление за издаване на виза следва задължително да се прави справка във ВИС. При добре обосновани изключения (технически проблеми) виза може да се издаде без предварителна справка във ВИС, при условие че това бъде извършено и компенсирано във възможно най-кратък срок без каквото и да е умишлено забавяне от страна на отговорния орган. В такъв случай, визата се издава с ограничена териториална валидност.“
Комисията ще разгледа това предложение във връзка с член 21, параграф 1.

² HU предложи в допълнителните инструкции да се опише как се процедира при засичане на фалшив или фалшифициран документ: как се информират централните/местните органи, представителствата на други държави-членки и пр.

³ BE, NL и FR изразиха желание тези два критерия да не се смесват, както е понастоящем в Общите консулски инструкции и Кодекса на шенгенските граници. FR предложи да се добави следното „...“, по-специално чрез справка в ШИС и ... “.
Въпреки че в Кодекс на шенгенските граници тези критерии са дадени поотделно (член 5, параграф, букви в) и г), Комисията предпочете предложението на FR.
PT попита дали трябва да се спомене евентуалната семейна връзка на кандидата с гражданин на ЕС, но Комисията сметна, че това не е подходящо място. Председателят припомни на делегациите, че във формуляра на заявлението се посочва дали кандидатът е член на семейството на гражданин на ЕС.

- в) местата на заминаване и пристигане на гражданина на третата страна и целта на планирания престой, чрез проверка на приложените документи, съгласно член 14 и приложение IV;
- г) ако е целесъобразно, издадени предишни единни визи в документа за пътуване на гражданина на трета страна, с цел да се провери, че лицето не е надвишило максималния срок на разрешено пребиваване на територията на държавите-членки ¹;
- д) че кандидатът притежава достатъчно средства за издръжка за периода и целта на планирания престой, за неговото завръщане в страната му на произход или за транзитно преминаване в трета страна, [в която той е сигурен, че ще бъде допуснат] ², или че той е в състояние да придобие тези средства по законен начин. При проверката се вземат предвид референтните суми ³, както са посочени в член 5, параграф 3 от Кодекса на шенгенските граници, и доказателството за настаняване или поемане на разноските, както е указано в образца в приложение V.
- е) че кандидатът притежава подходяща медицинска застраховка ⁴ за пътуване, когато е приложимо ⁵⁶;

¹ **Комисията** не подкрепи добавянето на текст относно проверките на печати при влизане и излизане, както предложи **HU**, но сметна, че тази практическа информация може да се включи в инструкциите (вж. член 45).

² **NL** изрази желание тази фраза да се замени с „където е гарантиран достъп“. **Председателят** припомни на делегациите, че настоящата формулировка е в съответствие с член 5, параграф 3 от Кодекса на шенгенските граници.

³ **ЕЕ** счете, че следва да се добави текст относно условията във връзка с настаняването за всички кандидати. **Комисията** отбеляза, че проверката, свързана с настаняването, следва да се извършва само въз основа на приложение V, докато настоящият параграф се отнася до обща проверка на средствата за издръжка (вж. също член 14, параграф 1 и приложение IV).

⁴ **FR** се позова на коментарите във връзка с приложение V към проекта за Визов кодекс (6060/2/07, стр. 27). **Комисията** припомни, че член 15, параграф 1 се отнася за покриване на разходи, свързани с репатриране.

⁵ **РТ** продължи да е на мнение, че доказателство за медицинска застраховка за пътуването следва да се представи само след издаване на визата.

⁶ **NL** попита дали в параграф 4 не трябва специално да се добави текст за проверка на намерението на кандидата да се завърне. **DE** подкрепи това предложение. **Комисията** сметна тази добавка за излишна, предвид общия текст в параграф 1. **Комисията** не подкрепи преместването на параграф 4 в член 20, тъй като това ще наруши последователността в проекта за регламент.

5. Ако кандидатът е гражданин на трета страна от списъка в приложения I или II, централните органи на съответната държава-членка(и) трябва да бъдат консултирани в съответствие с член 14, параграф 1 и член 2 от Регламента относно ВИС.
6. Само¹ проверките, посочени в параграф 4, букви а), б) и г), се извършват по отношение на граждани на трети страни, кандидатстващи за виза за летищен трансфер. В такива случаи се проверява целта на последващото пътуване².
7. Ако има съмнение относно автентичността на представените документи или истинността на тяхното съдържание, надеждността на изявленията, записани по време на интервюто, или целта на престоя на кандидата, или намерението му за завръщане, дипломатическата мисия или консулската³ служба не издава визата⁴⁵.

¹ **Комисията** би приела заличаване на „само“, както предлагат някои делегации.

² **ВЕ** попита защо а) и г) следва да се проверяват за кандидати за виза за летищен трансфер, при условие че най-съществено е да се провери маршрутът и необходимостта от транзитното преминаване. **Комисията** ще помисли по този коментар.

³ **PL** предложи „дипломатическата мисия или консулската служба“ да се замени с „компетентните органи“, за да бъдат обхванати ситуации, в които за виза се кандидатства на границата. **Комисията** ще обмисли това предложение.

⁴ **LT, IS** и **HU** предложиха да се споменат причините за отказ, изброени в член 23, параграф 1. **PL** и **AT** предложиха параграф 7 да се заличи и да се добави в член 23, параграф 1, докато **PT** изрази предпочитание той да остане в член 18 с незначителна промяна в текста: „Ако **остане** някакво съмнение....“, и като отбеляза, че член 23, параграф 1 се отнася за ситуации, когато има сигурност по отношение на причината, поради която заявлението може да получи отказ. **IT** и **SE** отбелязаха, че наличието на „съмнение“ не е достатъчно основание за отказ. **Представителите на правната служба на Съвета (CLS)** подкрепиха предложението на **PL**. **Комисията** ще помисли върху промяната на текста с цел внасяне не по-голяма правна яснота.

⁵ Във връзка с приложение 12, част 1, **DE** предложи в настоящия член, в отделен член или в заключителните разпоредби да се въведе текст относно проверка от дипломатическите мисии или консулските служби на заявления, подадени от морски лица.

1. Ако кандидатът не представи допълнителната информация, изискуема съгласно член 10, параграф 4, в рамките на един календарен месец⁶ от датата на покана за предоставяне на допълнителна информация/документи, заявлението за издаване на виза се обявява за недопустимо.

¹ **NL:** резерва за разглеждане

² **Комисията** припомни, че в проекта за кодекс е включен цялостен механизъм за отказ, обосновка на отказа и право на обжалване. Процедурите по изпълнението на тези изисквания следва да се установят на национално равнище (вж. член 23). Понятието недопустимост е въведено, за да придаде официален характер на текущата практика на държавите-членки, които в своята статистика често пъти правят разграничение между „отказ“ (след разглеждане на заявлението) и „неприемане“ на виза (заявлението не е било прието).

³ Вж. също 6060/2/07, стр. 2 и 5

⁴ **АТ** подкрепи принципа, но изрази опасение, че освен други, той ще създаде правни проблеми, освен всички други и във връзка с таксата за обработка. **ІТ** добави, че ако кандидатът е платил таксата за обработка, заявлението следва да се разгледа.

ВЕ не подкрепи този член, като отбеляза, че заявление може да не бъде прието за разглеждане само ако кандидатът откаже да даде биометрични данни (в бъдеще) или ако документът му за пътуване не е валиден. Ако понятието недопустимост се запази, формулировката трябва да се промени и да се уточни, че ако кандидатът не представи някои документи, консулските власти си запазват правото да не разглеждат подаденото от него заявление.

⁵ **HU** предложи заглавието да се промени по следния начин: „Процедури в случай на непълна документация“.

⁶ **ІТ** счита този период за твърде дълъг. **SI** попита как да се тълкува 1 месец. **РТ** отбеляза, че понякога 1 месец не е достатъчен за набавяне на някои документи от страна на кандидата. **Комисията** припомни, че при кандидатстване за виза за краткосрочно пребиваване приложените документи ще се набавят по-лесно, отколкото при виза за по-дългосрочно пребиваване.

Няколко делегации подкрепиха въвеждането на понятието недопустимост, но заявлението следва да не бъде прието за разглеждане при подаването (**FR, PL**), докато **HU** предложи срокът да се определя по усмотрение на консулството. **ES** предложи 10 дни, а **LU** 2 седмици. **SE** подкрепи и двете предложения.

Комисията не подкрепи идеята за неприемане на заявленията при подаването им, съпътствано с информиране на кандидата кои документи липсват (предложение на **NL**), тъй като това може да доведе до търсене на най-благоприятните условия за кандидатстване за виза

IS отбеляза, че съгласно националното законодателство всички административни действия, като деклариране на заявление за недопустимо, трябва да бъдат обосновани. **ВЕ** отбеляза, че подобна разпоредба съществува в белгийското национално законодателство.

Комисията насочи вниманието на делегациите към факта, че декларирането на недопустимост не трябва да има отрицателни последици върху съответното лице, като например последиците от неприемане на необоснована молба за предоставяне на убежище.

Комисията добави, че тази разпоредба следва да се разглежда и в контекста на представяване: понастоящем заявленията не могат да не бъдат приети, тъй като една държава-членка не може да не приема за разглеждане (отказва) от името на друга.

2. В случаите по параграф 1 дипломатическата мисия или консулска служба заменя във ВИС информацията относно статута, както е посочено в член 8, параграф 2 от регламента относно ВИС.
3. След обявяване на заявлението за издаване на виза за недопустимо, кандидатът няма право на обжалване ¹.

¹ CLS отбеляза, че тази разпоредба не е приемлива, като се позова на общия и признат принцип на право на обжалване, предвиден в националното законодателство относно администрацията и законодателството на Общността. При все това CLS смята за уместно да раздели случаите на официален отказ на заявление и недопустимост на заявление.

Решение относно заявлението за издаване на виза

1. Дипломатическите мисии и консулските ¹служби на държавите-членки вземат решение относно заявленията за издаване на визи в рамките на 10 ^{2 3} работни дни от датата на подаване на заявлението или от датата на приключване на попълването на досието. В отделни случаи този срок може да бъде удължен най-много до 30 ⁴ дни, когато е необходима допълнителна проверка на заявлението, включително в случая по член 7, параграф 6. ⁵

-
- ¹ **NL** припомни, че централните органи също участват във вземането на решението, като добави, че терминът „визови органи“, който се използва в проекта за регламент относно ВИС може би е по-подходящ. **DK**, **SE** и **NO** се позоваха на коментарите във връзка с член 3 (15560/1/06, стр. 3).
 - ² **FR** внесе резерва относно сроковете от 10 и 30 дни в този параграф, с идеята, че първо следва да се прецени възможността за прилагане на тези срокове, които са взети директно от споразумението за облекчаване на визовия режим с Русия. **AT** подкрепи това мнение. С цел установяване на реалистични срокове **BE** предложи това да се извърши в съответствие с предвидените процедури (интервю, „5B консултация“/представяване и пр.), като добави, че може би е по-уместно срокът да започне да тече (евентуално от датата, на която приключи попълването на заявлението). **SI** и **ES** подкрепиха мнението на Белгия. **Комисията** би обмислила това предложение.
NL предложи вместо конкретен брой дни да се използва „подходящ срок“.
SK, **HU**, **DK**, **SE** и **NO** считат тези срокове за твърде кратки. **HU** предложи да се заличи „в отделни случаи“.
 - ³ Като се позова на член 9, параграф 2, **PL** изрази мнение, че този срок е прекалено дълъг.
 - ⁴ Според **PL** следва да е възможно този срок да се удължи с 30 дни.
 - ⁵ **Комисията** отбеляза общото нежелание, изразено от делегациите във връзка с хармонизираните срокове, но подчерта, че е немислимо да се състави Визов кодекс без да се включи този съществен аспект от обработването на визите, той като големите разлики в сроковете за издаване ще доведе до търсене на най-благоприятни условия за кандидатстване за виза. **Комисията** припомни на делегациите, че сроковете за отговор по предварителна консултация са намалени (вж. член 9) и е предложена по-скоро система за „информиране“ отколкото за консултация. **Председателят** попита какви ще бъдат последиците, ако предписаният срок не бъде спазен.

2. Дипломатическите мисии или консулските служби вземат решение относно срока на валидност на визата и дължината на разрешения престой, въз основа на цялата налична информация относно целта и продължителността на планирания престой или транзитно преминаване, и като имат предвид специфичното положение на кандидата. За еднократните визи за транзитно преминаване и за визите за летищен трансфер, допълнителния „гратисен период“¹ е седем дни, а за еднократните² визи за краткосрочно пребиваване тип „С“ — петнадесет дни.

¹ CZ и NL не подкрепиха систематичното предоставяне на „гратисен период“ от определен брой дни, а предложиха да се добави „може да бъде до седем/петнадесет дни“ или „по принцип“. FR изрази мнение, че само еднократен „гратисен период“ от 15 дни следва да се запази като препоръка.

В отговор на запитване от HU и EE, **представителят на Комисията (COM)** отбеляза, че валидността на паспорта е без значение в този контекст. **Комисията** също така припомни, че формулировката и дължината на сроковете е взета от съществуващи примери, съдържащи се в приложение 13 към Общите консулски инструкции, но **Комисията** ще обмисли изрично уточнение, че „гратисният период“ се отнася до валидността на визата, а не до продължителността на престоя и че продължителността на този срок следва да се преценява във всеки конкретен случай.

² В отговор на коментар от FR, **Комисията** отбеляза, че тази разпоредба се отнася само до „еднократна“ виза, тъй като факторите, които оправдават гратисен период за определен брой дни за такава виза са неприложими в случай на виза, позволяваща 2 или повече влизания за едногодишен период. В такъв случай FR предложи „еднократна“ да се заличи, за да се запази общия принцип за разрешаване на „гратисен период“.

3. Многократните ¹визи, даващи право на притежателя на няколко влизания, тримесечни престои или няколко транзитни преминавания в рамките на всеки 6 месеца, могат да се издават с максимален срок на валидност 5 години ².

За вземането на решение за издаване на такива визи от особено значение са следните критерии:

- а) необходимостта кандидатът да пътува често и/или редовно поради неговия професионален или семеен статут, като напр. представители на деловите среди, държавни служители, осъществяващи редовни официални контакти с държавите-членки и общностните институции, членове на семействата на граждани на Съюза, членове на семействата на граждани на трети страни, пребиваващи в държавите-членки, морски лица, ³⁴⁵

¹ **FR** насочи вниманието на делегациите към техническите спецификации на мрежата VISION, които позволяват единствено издаването на визи, валидни за периоди от 1 — 2 — 3 и пр. години, но не например за 1/2 или 1 1/2 години. Това води до проблеми по отношение на кандидати, притежаващи паспорти (издадени от определени трети държави), които имат много кратка валидност. **FR** припомни, че съществуването на визи от вид „C1“—„C2“—„C3“ и пр. е било обосновано единствено от гледна точка на различните такси, но след въвеждането на фиксирана такса, няма причина да се запази това разграничение

PT отбеляза, че техническите спецификации могат да се коригират, но това трябва да се обмисли сериозно, тъй като една такава промяна би имала много последици от техническо естество, евентуално би засегнала и техническото внедряване на ВИС.

² **DE** предпочете да се запази формулировката от Общите консулски инструкции (част V, раздел 2.1), като подчерта, че многократните визи със срок на валидност над 1 година следва да се издават само в изключителни случаи и само ако предишната виза с валидност от 1 година е била използвана правилно. **IT** не се съгласи с тази интерпретация. **Комисията** не би могла да приеме и предложението на **DE**.

Вж. също коментарите на **NO** във връзка с приложение X, точка 4.

³ **FR** изрази мнение, че правен текст не може да съдържа такива примери. **Комисията** отбеляза, че просто описание на правилата би било недостатъчно във връзка с настоящите практики. Посочените в параграф 3, буква а) примери ще бъдат доразвити в инструкциите.

⁴ Вниманието на делегациите се насочва към заключенията на работна група „Визи“ от юни 2003 г.: **Издаване на визи на морски лица, които напускат работа на кораб** (15803/02 FRONT 148 VISA 187 COMIX 721, 6579/03 FRONT 16 VISA 33 COMIX 114:

„Председателят отбеляза, че част I, 2.1.2 от Общите консулски инструкции (ОКИ) разглежда визите за транзитно преминаване без да се споменава максимален период на валидност за тези визи, като в приложение 13 от ОКИ се съдържат различни примери за визи за транзитно преминаване. Вследствие на дискусията Председателят стигна до извода, че делегациите са на мнение, че двукратните визи със срок на валидност до една година могат да се издават на морски лица, когато компетентните органи са получили необходимите документи, доказващи съществуването на договор с корабна компания (срокът на валидност на тези договори обикновено е 9—12 месеца). Това би спомогнало за избягването на практическите проблеми, споменати в горепосочените документи. Председателят добави, че на някакъв бъдещ етап е препоръчително да се изяснят съответните части от ОКИ, за да се въведе конкретен текст относно максималния срок на валидност на визите за транзитно преминаване, както и допълнителни примери за евентуални визи за транзитно преминаване.“

⁵ **DE** и **PL** предложиха да се добави „и“ между букви а) и б). **Комисията** ще обмисли това предложение.

- б) честността и надеждността на кандидата, и по-специално правомерното използване на предишни шенгенски ¹ визи, неговото икономическо положение в страната му на произход ² и действителното му намерение да се завърне в тази страна.

3

4. Когато се вземе решение за издаване на виза, дипломатическите мисии и консулските служби ⁴ на държавите-членки вкарват данните по член 10, параграф 1 от Регламента относно ВИС във Визовата информационна система.

¹ **LT** предложи да се добави текст относно националните визи (включително визи за краткосрочно пребиваване, издадени от държави-членки, които все още не прилагат напълно достиженията на правото от Шенген). **Комисията** припомни, че ВИС не трябва да съдържа информация нито относно визите за краткосрочно пребиваване, издадени от „nMS“, нито относно националните визи

PL предложи да се заличи „Шенген“, за да бъдат обхванати всички визи. Макар и да признава, че на практика притежаването например на канадска виза понякога се взема предвид при разглеждането на заявление, **Комисията** не подкрепи включването на текст относно правилното използване на визи от страни извън Шенген, тъй като от една страна всяко такова правилно използване не може да бъде проверено, а от друга правното основание за издаване на визи от страни извън Шенген е неизвестно.

HU насочи вниманието на делегациите към формулировката на заглавието на параграф 3, което означава, че използването на шенгенски визи е само един елемент, който да се вземе предвид, без да се изключват другите. Все пак **HU** предложи следната формулировка, която да отчете желанията на всички: „законното използване на визи, издавани от шенгенските държави ...“.

² **FR** попита какво се има предвид под „страна на произхода“ и „действително“ намерение за завръщане.

Комисията отбеляза, че страната на произход може и да е страната на постоянно пребиваване, ако кандидатът не живее в неговата страна на произход. Този аспект може да се изясни в инструкциите.

³ **FR** предложи да се добави буква в) относно валидността на паспорта, въпреки че това се споменава в член 12, параграф 1, буква б).

⁴ **NO** и **SE** се позоваха на предишните коментари, направени във връзка с член 3 (15560/1/06, стр. 3), и предложиха да се добави (или „дипломатическите мисии и консулските служби“ да се замени с) „компетентните органи“ или „визовите органи“. **Комисията** отбеляза, че формулировката ще се уеднакви с използваната в регламента относно ВИС.

Виза с ограничена териториална валидност

1. Виза с ограничена териториална валидност (LTV) се издава по изключение в следните случаи ¹:
- а) когато дипломатическа мисия или консулска служба счете за необходимо, за хуманитарни цели, по причини от национален интерес или поради международни задължения, може да се отклони от принципа, че условията за влизане съгласно член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници трябва да са изпълнени;
 - б) когато дипломатическа мисия или консулска служба счете за необходимо, за хуманитарни цели, по причини от национален интерес или поради международни задължения, да издаде виза, въпреки че процедурата по предварителна консултация е дала основания за възражения от страна на консултираната държава-членка ² или предварителна консултация не е проведена поради неотложност (за хуманитарни цели, по причини от национален интерес или поради международни задължения) ³;
 - в) когато дипломатическа мисия или консулска служба поради неотложност, обоснована от кандидата, издаде нова виза за престой по време на същия 6-месечен период на кандидат, който извън този 6-месечен период ⁴ вече е използвал виза, позволяваща му 3-месечен престой.

5

¹ **ВЕ** с подкрепата на **NL**, отбеляза, че текстът относно визите с ограничена териториална валидност, които са валидни за Бенелюкс, следва да се запазят, както е предвидено в Общите консулски инструкции. **Комисията** изрази мнение, че предвид общите шенгенски правила, запазването на такива конкретни разпоредби вече не е необходимо, като добави, че може би това е по-скоро политически, отколкото технически въпрос. **ВЕ** припомни исторически контекст на този съюз, като добави, че Конвенцията за Бенелюкс продължава да е в сила.

² **ДЕ** изрази мнение, че в такива случаи консултираната държава-членка (която се е противопоставила на издаването на единна виза) следва да се информира в подходящ срок преди издаването на визата.

³ **ВЕ** предложи тази подточка да се раздели на две, той като се споменават два различни критерия за издаването на визи с ограничена териториална валидност. **Комисията** би обмислила това предложение.

АТ предложи да се уточни, че в отделни случаи тези визи с ограничена териториална валидност могат да бъдат валидни за други държави, освен за държавата-членка, издаваща визата. **Комисията** изрази опасение, че тази разпоредба напълно ще промени идеята за виза с териториална валидност и ще създаде „стандартни визи с ограничена териториална валидност“ и „визи с ограничена териториална валидност при поискване“. **FR** и **EL** също не подкрепиха това предложение от **АТ**.

⁴ **NL** предложи това изчисление да се изясни в инструкциите.

⁵ **ДЕ** предложи да се добави текст, който да обхване случая, когато виза с ограничена териториална валидност е издадена поради невъзможност за справка във ВИС.

В случаите, посочени в първата подточка, издадената виза е валидна само за територията на държавата-членка, която я издава ¹.

Ако кандидатът притежава документ за пътуване, който не е признат в една или повече, но не всички държави-членки, се издава виза, валидна за териториите на държавите-членки, които признават документа за пътуване. Ако държавата-членка, която издава визата, не признава документа за пътуване на кандидата, издадената виза е валидна само за тази държава-членка ².

2. Централните органи на държавата-членка, чиято дипломатическа мисия или консулска служба е издала визите с ограничена териториална валидност, посочени в букви а) и б) на алинея първа от параграф 1, трябва незабавно да предадат ³ съответната информация на централните органи на другата държава-членка.

¹ **BE** и **NL** са на мнение, че този параграф също така следва да обхваща и подточка в).

² **HU**, с подкрепата на **FR**, предложи да се спомене отделният формуляр за поставяне на визата (Регламент 333/2002).

³ **FR** попита как следва да се направи това. **Председателят** предложи това да се уточни в инструкциите. **IT** изрази мнение, че предаването на такава информация не е от голямо значение. **Комисията** подчерта, че проектът за предложение е бил адаптиран спрямо действителността: съществуващото изискване за информиране на други държави-членки относно всички случаи на издаване на визи с ограничена териториална валидност е смекчено, като са запазени единствено случаите, свързани с „чувствителни“ кандидати, и обменът на информация следва да се извършва само на централно равнище. Накрая **Комисията** насочи вниманието на делегациите към член 16, параграф 3 от регламента относно ВИС („Процедурата по параграф 2 може също така да важи за предаване на информация относно издаването на визи с ограничена териториална валидност и други съобщения, свързани с консулското сътрудничество, както и“).

СОМ не подкрепи добавянето на позоваване на буква в), както предложи **DE**, тъй като тези случаи не могат да се считат за „чувствителни“.

SI запитва какъв е процентът на издадените визи с ограничена териториална валидност. **Комисията** прикани делегациите да намерят точните цифри в наскоро публикуваните статистически данни, но отбеляза, че понастоящем Франция, Гърция, Италия и Германия издават най-голям брой визи с ограничена териториална валидност.

Председателят насочи вниманието на делегациите към заглавието на член 21, където е отбелязано, че визите с ограничена териториална валидност следва да се издават само в изключителни случаи.

Визи за летищен трансфер

1. Граждани на трети страни, включени в списъка ¹ в приложение VII ², трябва да притежават виза за летищен трансфер при преминаване през международните транзитни зони на летищата, намиращи се на територията на държавите-членки.
2. Следните категории лица се освобождават от изискването да притежават виза за летищен трансфер, предвидена в параграф 1:
 - а) притежателите на виза за краткосрочно пребиваване ³ или за транзитно преминаване, издадена от държава-членка ⁴,
 - б) граждани на трети страни, притежаващи разрешения за постоянно пребиваване, издадени от Андора, Япония, Канада, Монако, Сан Марино или Съединените американски щати, гарантиращи на притежателите им безусловно завръщане ⁵, и изброени в приложение VIII ⁶;

¹ **Комисията** припомни първоначалното обсъждане на този въпрос (13611/06, стр. 2). От името на Бенелюкс **ВЕ** предложи да се запазят два отделни списъка, за да могат държавите-членки да действат бързо в случай на масово навлизане на нелегални емигранти. **CZ**, **FR** и **PL** подкрепиха това предложение.

Комисията припомни, че възможността за бърза реакция вече съществува съгласно член 64, параграф 2 от Договора, където е предвидено, че в спешни случаи могат да се приемат „временни мерки“ и че този механизъм може да уталожи опасенията на делегациите.

HU внесе резерва за разглеждане по член 22 и приложение VII.

На стр. 15 от настоящия документ.

³ **FR** предложи да се добави, че притежаваната виза трябва все още да е валидна. **Комисията** би приела това предложение.

⁴ **HU** предложи да се добави текст относно визите за дългосрочно пребиваване и относно разрешенията за постоянно пребиваване, издадени от държавите-членки. **Комисията** припомни, че за лицата, притежаващи разрешение за постоянно пребиваване, не е необходима виза за летищен трансфер, но ще обмисли дали това да не се добави с цел по-голяма яснота.

⁵ **IT** изрази желание да се спомене Ватикана.

⁶ На стр. 16 от настоящия документ.

- в) членове на семейства на граждани на Съюза ¹;
- г) притежатели на дипломатически паспорти ²;
- д) членове на екипажи на въздухоплавателни средства, които са граждани на договарящи се страни по Чикагската конвенция за международна гражданска авиация ³.

¹ **FR** предложи да се добави, че съответното лице следва да притежава документи в доказателство на тази семейна връзка. **Комисията** не подкрепи това предложение, тъй като тази категория лица се споменава в член 1, параграф 2, и ако тук се добави „разяснителен“ текст, това следва да се прави всеки път, когато вследствие на други правни актове за тази категория лица се прилагат специфични привилегии. Освен това граничната охрана може да получи информация относно тези случаи от ръководството към Кодекса на шенгенските граници.

² Като припомни изразените от държавите-членки опасения във връзка с произволното издаване на служебни паспорти от някои трети страни, **Комисията** отбеляза, че предпочита да се въведе изключение само за притежателите на дипломатически паспорти. **DE, FR** и **BE** не подкрепиха предложението изключението да важи и за притежатели на други видове паспорти.

³ **FR** предложи да се добави „при дежурство“, но тъй като досега настоящата формулировка не е създавала проблеми, свързани със злоупотреба, **Комисията** предпочете текстът да се запази.

Отказ за издаване на виза ²

1. Без да се нарушават разпоредбите на член 21, параграф 1, издаването на виза се ³отказва, ако кандидатът:
 - а) представи фалшив, фалшифициран или подправен ⁴документ за пътуване;
 - б) не докаже, че притежава достатъчно средства за издръжка за целия период на престой и за връщане в неговата страна на произход или заминаване, или че е в състояние да придобие тези средства по законен начин ⁵;

¹ Като начало **Комисията** припомни разликата между отказ за издаване на виза — след разглеждане на заявлението — и недопустимост (член 19), и че този член обхваща само отказите. **Комисията** припомни още веднъж и че регламентът относно ВИС (член 12) се основава на съществуващите достижения на правото и че след като Визовия кодекс се приеме, регламентът относно ВИС ще бъде изменен с оглед на промените в достиженията на правото.

² **FI** и **EE** внесоха резерва по настоящия член.

³ **NL**, **FR**, **PL** и **IT** предложиха да се добави „по принцип“. **EE** предложи този член да се раздели на две, като едната част обхваща причините, поради която се отказва издаването на виза, а втората — причините, поради които виза „може“ да бъде отказана.

Комисията изрази изненадата си от тези коментари, тъй като желанието за въвеждане на определена степен на гъвкавост изглежда показва, че държавите-членки желаят да издават единни визи на лица, които не отговарят на условията за влизане съгласно Кодекса на шенгенските граници, като добави, че букви а) — ж) са в съответствие с член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници и поради това Комисията не може да приеме въвеждането на такава гъвкавост.

LV, с подкрепата на **NL**, предложи причините за отказ да се свържат с разпоредбите на член 18, параграф 1. **LV** също е на мнение, че трябва да се спомене рискът от нелегална имиграция, установяването на контакт със страната на произход и намерението за завръщане. Следва да се добави и конкретно позоваване на член 18, параграф 7. **Комисията** припомни, че запазването в регламента относно ВИС на „риска от нелегална имиграция“ е бил един от най-чувствителните въпроси в преговорите с Европейския парламент по този регламент.

⁴ **NL** предложи да се добави „невалиден“. **AT**, с подкрепата на **IT**, предложи да се добави „или други фалшиви/фалшифицирани или подправени документи.“

FR припомни общия проблем със списъците с условия: те са твърде ограничителни и никога не са напълно изчерпателни. Що се отнася до документ за пътуване, кандидатът може например да получи отказ, ако документът е в лошо състояние, ако са правени промени, ако данните са нечетливи и пр. Поради това **FR** предложи да се добави „по-специално“.

Комисията припомни, че този списък обхваща причините за отказ на достъп, както е посочено в Кодекса на шенгенските граници, и предложи да се състави таблица, която да илюстрира този паралелизъм за делегациите.

⁵ **LU** предложи да се подчертае въпросът със „спонсорството“.

- в) не представи достатъчно доказателства, оправдаващи целта и продължителността на престоя;
- г) не представи доказателство за притежанието на подходяща медицинска застраховка за пътуване, когато е приложимо;
- д) вече е пребивавал три месеца в рамките на шестмесечен период на територията на държавите-членки;
- е) е лице, за което има подаден сигнал от шенгенската информационна система (ШИС) или фигурира в национален регистър на лица, на които се отказва достъп;
- ж) се счита за заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на Европейския съюз или неговите държави-членки.

2. Решението, в което се посочват¹² точните причини за отказа, се представя чрез стандартния формуляр, съдържащ се в приложение IX³. Този формуляр се използва при отказ за издаване на виза на границата.

¹ **PL**, с подкрепата на **LV**, предложи тази дума да се заличи.
LV, **PL**, **BE** и **FR** внесоха специфична резерва по този параграф. **FR** добави, че систематичната обосновка на всички откази ще представлява прекалено тежко бреме, по-специално в случай, че последва съдебен спор (попадащ в националните компетенции). **IT** сподели това мнение, като отбеляза, че италианските органи не дават обосновка на отказаните заявления за визи за краткосрочно пребиваване по служебни причини или с цел туризъм. **ES** не може да приеме въвеждането на систематична обосновка на откази на заявления на визи за краткосрочно пребиваване.
HU изрази мнение, че причините следва да се посочват единствено по искане на получилия отказ кандидат.

DK би могла да приеме принципа за систематичен отказ, но предпочита да продължи да използва националния формуляр.

EE отбеляза, че отрицателен страничен ефект от въвеждането на систематична обосновка и право на обжалване на отказите би могла да бъде загубата на контрол над издаването на визите, тъй като консулските служители могат да предпочетат да издават визи, вместо да отказват, за да избегнат тромавите процедури. Поради това **EE** предложи формулярът да има информативен характер.

² **Комисията** припомни, че тези разпоредби и формулярът са в строго съответствие с Кодекса на шенгенските граници и стандартния формуляр за отказ на влизане на границата, съдържащ се в приложение V, част Б от Кодекса на шенгенските граници. **Комисията** добави, че счита за изключително важни въпросите за въвеждането на задължителна обосновка на отказите и право на обжалване.

Комисията отбеляза, че опасенията на делегациите относно броя на съдебните дела са преувеличени, като добави че е малко вероятно кандидат, получил отказ поради невалидност на паспорта му, да обжалва отказа.

Като се позова на общата визова политика, **Комисията** отбеляза, че държавите-членки не могат запазят дискреционните си правомощия по отношение на правото на обжалване. **FR** счита, че следва да се направи разграничение между това, което попада в компетентността на общностното законодателство и това, което е в рамките на националната компетентност, т.е. спорни обжалвания, поради това **FR** предложи параграф 2 да се запази, а параграф 3 да се заличи. **PL** и **IT** подкрепиха това предложение.

³ Тъй като норвежките органи са задължени да мотивират всички откази в съответствие с национален формуляр, **NO** би предпочела формулярът в IX да съдържа минималните стандарти за основанията, които трябва да бъдат предоставени. **NL** подкрепи предложението за добавяне на повече основания. **Комисията** няма да се противопостави на добавянето на повече полета в стандартния формуляр в зависимост от резултата от обсъжданията по член 23, но припомни на делегациите, че споменаването на националното законодателство няма да е валидно след като този регламент влезе в сила, тъй като всеки регламент се прилага пряко от държавите-членки.

3. Кандидати, на които е отказана виза, имат право на обжалване ¹. Обжалването се извършва в съответствие с националното законодателство ². На кандидатите се дава писмено указание за места, където може да им бъде предоставена информация относно лица, които са компетентни да представляват кандидатите и да действат от тяхно име в съответствие с националното законодателство ³.
4. В случаите по член 7, параграф 6 дипломатическата мисия или консулската служба на представляващата държава-членка информира кандидата за взетото от представляваната държава-членка решение.
5. Отказът не засяга бъдещи заявления за издаване на визи, които се оценяват на собствено основание ⁴.

¹ **Комисията** отбеляза, че тази разпоредба представлява важна иновация и подчерта, че правото на обжалване се отнася само до отказа, но не и до недопустимостта. **ЕЕ** внесе резерва, тъй като понастоящем националното законодателство на Естония не предвижда право на обжалване на получилите отказ кандидати за визи. **HU, CZ, LV, AT и SK** внесоха съществена резерва по настоящия параграф, като **HU** изрази опасение, че тя ще представлява твърде тежко бреме за консулските служители, които следва по-скоро да съсредоточат усилията си върху разглеждането на заявления за визи.

DE също внесе резерва за разглеждане по този параграф, тъй като националното законодателство позволява такова обжалване само в определени случаи. **DE** смята, че посоченото в предпоследното поле от стандартния формуляр (приложение IX) е достатъчна информация за кандидатите.

² **PT** предложи третото изречение от настоящия параграф да се заличи. **FR, PL, LU, IT, PT, NL, ES, SE, SI и EL** подкрепиха това предложение. **Комисията** отбеляза, че то може да се преформулира, тъй като целта не е се представи подробен списък с адвокати, а да се даде обща информация, както е предвидено в Кодекса на шенгенските граници. **HU** предложи следната формулировка на първото изречение: „Кандидати, на които е отказана виза, имат право на обжалване в съответствие с националното законодателство.“

BE подкрепи запазването на предложения от Комисията текст, като намира за преувеличени опасенията на делегациите, че получилите отказ кандидати масово ще обжалват негативните решения. По-голямата част от получилите отказ кандидати просто кандидатстват отново. **EL** сподели това мнение, като отбеляза, че гръцкото законодателство предвижда право на обжалване на получилите отказ кандидати.

В отговор на коментар от **NL**, **Комисията** отбеляза, че нищо не възпрепятства държавите-членки да поддържат двойно система за обжалване (напр. административна и съдебна процедура). Целта на тази разпоредба е единствено да предвиди право на обжалване.

³ **SE** внесе специфична резерва по настоящия параграф и смята, че той следва да се разгледа в светлината на „Решение на Съда по дело C-503/03 от 31 януари 2006 г.“. **PL** подкрепи това искане.

⁴ **NL, HU, AT и FR** не подкрепиха тази формулировка, а **NL** предложи текст в този смисъл евентуално да се добави в инструкциите. **Комисията** би била склонна да преформулира текста, но подчерта, че е важно в един правен текст това да се посочи ясно, като също така има предвид по-ранните преговори с Европейския парламент по регламента относно ВИС, където парламентът акцентира силно върху този принцип.

*Член 24***Права, произтичащи от издадена виза**

Притежанието на виза за краткосрочно пребиваване или за транзитно преминаване не предоставя автоматично право на влизане.

*Член 25***Попълване на визовия стикер**

1. При попълване на визовия стикер, дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки ²вкарват задължителните данни, посочени в приложение X и попълват машинночитаемата зона, както е предвидено в документ 9303, част 1 н от шесто издание (юни 2006 г.) на Международната организация за гражданска авиация.
2. Държавите-членки могат да добавят допълнителни данни в раздел „забележки“ на визовия стикер, които не повтарят задължителните данни от приложение X.
3. Всички данни на визовия стикер се разпечатват. Визовите стикери се попълват на ръка само в случаи на технически форс мажор. ³

¹ **Комисията** отбеляза, че следва да се добави позоваване на член 12 от регламента относно ВИС. „Информацията относно отказаните визи се вкарва във ВИС съгласно член 12 от регламента относно ВИС.“

² **NL** предложи да се добави „визови органи“. В отговор на предложението на **председателя, Комисията** подчерта, че „дипломатическите мисии и консулските служби“ не могат систематично да се заменят с „визови органи“ в текста.

³ **ЕЕ** попита дали тази разпоредба все още е валидна, предвид факта, че визовите стикери трябва да се издават със снимка на притежателя (вж. също приложение X, точка 9). **АТ** попита дали тези случаи ще бъдат оповестявани. **LU** изрази мнение, че обменът на такава информация няма никаква добавена стойност.

Член 26

Обезсилване на попълнени визови стикери

1. Никакви ¹поправки на ръка не се нанасят на разпечатания ²визов стикер ³.
2. Ако се открие грешка на стикер, който още не е поставен в паспорта, стикерът се унищожава.
3. Ако се открие грешка след като стикерът е бил поставен в паспорта, стикерът се обезсилва чрез поставяне на червен кръст ⁴върху него и се поставя нов стикер.
4. Ако се открие грешка след вкарването на съответните данни във ВИС съгласно член 8 от регламента относно ВИС, грешката се поправя в съответствие с член 21, параграф 1 от същия регламент.

Член 27

Поставяне на визови стикери

1. Разпечатаният визов стикер, съдържащ данните по член 25 и приложение X, се поставя в паспорта на първата страница, която не съдържа данни или печати, освен печата, указващ, че е подадено заявление за виза.

Стикерът се подравнява спрямо ъгъла на страницата на документа за пътуване и се поставя там. Машинночитаемата зона на стикера се подравнява спрямо ъгъла на страницата.

¹ HU предложи да се добави „допълнителни“.

² EL предложи „разпечатан“ да се замени с „попълнен“

³ HU предложи този параграф да се премести в член 25. NL попита как тази разпоредба съответства на член 31, параграф 1.

⁴ NL попита защо е въведена тази разпоредба. HU предложи в такива случаи да се добавя следното уточнение, за да се избегнат проблемите за притежателя на границата или при кандидатстване за нова виза: „анулиран без нарушение“

2. ^{1 2}Печатът на дипломатическата мисия или консулската служба, издаваща стикера, ³се поставя в раздел „ЗАБЕЛЕЖКИ“, така че да излиза извън стикера и да обхваща и страницата на документа за пътуване.

Само в случаи ⁴, когато не е необходимо този раздел да се попълва, а да се сканира електронно, печатът може да бъде поставен в този раздел, за да го направи неизползваем. Размерът и съдържанието на печата и мастилото, което се използва, се определят от националните разпоредби на държавата-членка.

3. ⁵За да се предотврати повторното използване на визов стикер, поставен върху формуляр с единен формат, печатът на издаващата дипломатическа мисия или консулска служба се поставя отдясно, като обхваща както стикера, така и формуляра, така че нито да попречи на прочита на заглавията и забележките, нито да навлиза в машинночитаемата зона, ако е попълнена.

4. Когато държавата-членка, която издава визата, не признава документа за пътуване на кандидата, се използва отделен формуляр за поставяне на визата ⁶.

5. Индивидуални визи, издавани на придружаващи лица съгласно член 13, параграф 1, които са включени в документа за пътуване на кандидата, се поставят върху документа за пътуване.

Когато документът за пътуване, в който са включени придружаващите лица, не се признава от държавата-членка, издаваща визата, индивидуалните визи се поставят върху отделен формуляр за поставяне на визи.

¹ **HU** не подкрепя наличието на всички тези технически указания в правен текст. **Комисията** се съгласи с това, но изрази желание да запази подробните указания с цел правна сигурност, а именно за да се гарантира, че консулствата действат по един и същи начин.

² **AT** внесе резерва по параграфи 2 и 3 относно въпроса за добавената стойност на печата.

³ **PL** и **FR** предложиха „дипломатическа мисия или консулска служба“ да се замени с „административни органи“, с което **Комисията** се съгласи, като припомни, че това е хоризонтален въпрос, който присъства в целия текст.

⁴ **NL** изрази мнение, че формулировката е твърде сложна и попита какво точно се има предвид под „...в случаи...“.

⁵ **PT** предложи да се разменят параграфи 3 и 4 и вместо „единен формат“ да се използва „отделен формуляр“ **Комисията** ще помисли върху тези две забележки.

⁶ **Комисията** ще провери дали е необходимо позоваване на член 10, параграф 1, буква й), както предложи **SI**.

Глава IV

Промяна на периода на валидност на издадена виза

Член 28¹

Удължаване

1. Срокът на валидност и/или продължителността на престоя на издадена виза за краткосрочно пребиваване или виза за транзитно преминаване се ²удължава по искане на нейния притежател, ако той може да предостави доказателство за форс мажор, хуманитарни причини, сериозни професионални причини и/или лични причини ³.
2. Удължаване на виза, както е предвидено в параграф 1, не може при никакви обстоятелства да доведе до промяна във вида на визата или до продължителност на престоя, надхвърлящ три месеца (за краткосрочно пребиваване) или 10 дни (за транзитно преминаване).
3. Освен ако не е решено друго от административния орган, удължаващ визата, териториалната валидност на удължената виза остава същата като на първоначалната виза.
4. Административният орган, компетентен да удължи визата, е органът на държавата-членка, на чиято територия гражданинът на третата страна се намира към момента на подаване на заявлението за удължаване.

Държавите-членки уведомяват Комисията относно органите, компетентни за удължаване на визи.

¹ **EL, AT и PT** внесоха обща резерва по целия член. **EL** попита какво се има предвид под „форс мажор и хуманитарни причини“. **FR** попита защо кандидатът за удължаване на виза не следва да е задължен да докаже с какви лични средства разполага, за разлика от кандидата за виза. **BE** внесе резерва за разглеждане. **SI** попита дали процедурата следва да се прилага, когато за визата се кандидатства на границата. **Комисията** би обмислила това предложение.

² **NL, SK, AT, PT, NO, IT и FR** предложиха „се“ да се замени с „може да се“.

³ **HU** предложи да се запазят само последните „причини“ и да се заличат предишните, и попита под каква форма ще се отправя искането (устна, писмена). Освен това **HU** предложи да се добави формулировка, която да обхваща случая, в който удължаването може да е приложимо „служебно“. **Председателят** предложи параграф 1 да се раздели на две, за да се отчетат две различни ситуации:

1) удължаване поради форс мажор и хуманитарни причини

2) удължаване поради сериозни професионални и/или лични причини, които следва да бъдат доказани.

Комисията би обмислила това предложение.

5. За удължаване на виза се заплаща такса в размер 30 EUR ¹.
6. Удължаването на единни визи се осъществява чрез поставяне на печат², съответстващ на модела, съдържащ се в приложение XI. Компетентният орган също поставя своя печат.
7. Информацията относно удължените визи се вкарва във ВИС съгласно член 12 от регламента относно ВИС.

Член 29

Анулиране

1. Виза може ³ да бъде анулирана:
 - а) от дипломатическата мисия или консулската служба, която я издава, с цел възпрепятстване на лицето от влизане на територията на държавите-членки, ако след издаването на визата се докаже, че то не отговаря на условията за издаване на визата.
 - б) от органите за граничен контрол в съответствие с разпоредбите на член 13, параграф 1 и приложение V, част А, параграф 2 от Кодекса на шенгенските граници.
2. Информацията относно анулираните визи се вкарва във ВИС съгласно член 11 от регламента относно ВИС.
3. Ако виза е анулирана съгласно параграф 1, точка б) от органите за граничен контрол на държава-членка, различна от държавата-членка, издаваща визите, последната трябва да бъде информирана за анулирането на нейните визи.

¹ NL предложи сумата да се уточни в приложение, за да може безпроблемно да се променя. **Комисията** изрази желание да запази сумата в основния текст, което означава, че при необходимост от промяна на тази сума, ще трябва да се използва правна процедура.

² Няколко държави-членки изразиха несъгласие с решението относно печата и изразиха предпочитание към стикера по причини, свързани със сигурността. **Комисията** отбеляза, че решението да се използва стикер би означавало, че всеки орган, компетентен да удължи виза, ще трябва да има на свое разположение празни стикери.

³ PL и HU предложиха „може да се“ да се замени със „се“.

Отмяна на виза

1. Виза може да бъде отменена в следните случаи:
 - а) от дипломатическата мисия или консулската служба, издаваща визата по искане на нейния притежател, като в този случай върху визовия стикер трябва да бъде поставен печат, указващ, че визата е отменена по искане на притежателя.
 - б) от компетентните органи след влизането на притежателя на територията на държавите-членки, ако той вече не отговаря на условията за влизане, посочени в член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници ¹.
2. Информацията относно отменените визи се вкарва във ВИС съгласно член 11 ²от регламента относно ВИС.
3. Ако визата е отменена съгласно параграф 1, точка б) от компетентните органи на държава-членка, различна от държавата-членка, издаваща визите, последната трябва да бъде информирана за отмяната на нейните визи ³.

¹ Комисията се съгласи с NL, че е необходимо да се спомене печатът, както в буква а).

² Комисията уточни, че правилното позоваване е на член 13.

³ Комисията подчерта, че поради липса на автоматичен сигнал след вкарване на информация във ВИС, е препоръчително да се информира държавата-членка, издаваща визата, но би била съгласна това задължение да се заличи, ако е необходимо.

Член 31

Съкращаване на продължителността на разрешения с виза престой

1. Органите за граничен контрол могат да вземат решение за съкращаване на продължителността на разрешения с виза² престой, ако се установи, че притежателят на визата няма достатъчно средства за издръжка за предварително планирания престой .
2. Информацията относно съкращаването на продължителността на разрешения с виза престой се вкарва във ВИС съгласно член 11 от регламента относно ВИС.

Глава V

Визи, издадени на външните граници

Член 32

Визи, издадени на външните граници

1. Визи за краткосрочно пребиваване или визи за транзитно преминаване могат да бъдат издавани на външните граници само ако са изпълнени следните условия⁵:
 - а) кандидатът отговаря на условията, определени в член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници;
 - б) кандидатът не е имал възможност да кандидатства за виза предварително,

¹ **ЕЕ** предложи „органите за граничен контрол“ да се замени с „органи, които контролират имиграцията“.

² **NL, PL и DE** попитаха какви практически действия да предприемат, за да регистрират решението за съкращаване на продължителността на визата.

³ **LU и SI** подчертаха, че проверката на средствата за издръжка би затруднила граничната охрана. **Комисията** припомни на делегациите, че тази проверка вече е предвидена в шенгенската система (SCH/Com-ex (93) 24) и също така е приложима в съответствие с Кодекса на шенгенските граници. **NO** информира, че нейните органи могат да оттеглят визата, ако условията за издаването ѝ вече не са изпълнени.

⁴ По искане на няколко делегации, **Комисията** ще определи как точно ще се вземе на практика решението за съкращаване на визата (отмяна на визата, издаване на нов визов стикер...).

⁵ **FR** предложи да се добави „в изключителни случаи“.

- в) кандидатът прилага документи, обосноваващи непредвидими и неотложни причини за влизане ¹, и
 - г) завръщането на кандидата в неговата страна на произход или транзитното преминаване през държави, различни от държавите-членки, които напълно прилагат достиженията на правото от Шенген, е сигурно.
2. Когато заявлението за издаване на виза се подава на външната граница, изискването кандидатът да има медицинска застраховка за пътуване се премахва ².
3. Виза, издадена на границата може, по целесъобразност, да бъде
- а) еднократна виза за краткосрочно пребиваване, даваща право на притежателя ѝ на 15-дневен максимален престой във всички държави-членки, или
 - б) еднократна виза за транзитно преминаване, даваща право на притежателя ѝ на транзитно преминаване в рамките на максимум 5 дни, валидна за всички държави-членки.
4. Когато условията, определени в член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници, не са изпълнени, органите, отговарящи за издаване на виза на границата, могат да издадат виза с ограничена териториална валидност само за територията на държавата-членка, издаваща визата, в съответствие с член 21, параграф 1, буква а).

¹ **BE, NL, MT** предложиха букви б) и в) да се обединят.

² **EE, LU, FI, LV** изразиха мнение, че кандидатът все още следва да е задължен да докаже, че се ползва от медицинска застраховка за пътуване. **EE** изрази намерение да направи предложение за нова формулировка.

5. На гражданин на трета страна, попадащ в категорията на лица, за които е необходима предварителна консултация в съответствие с член 9, по принцип не се издава виза на границата.

Все пак, виза с ограничена териториална валидност само за територията на държавата-членка, издаваща визата, може в изключителни случаи да бъде издадена на такива лица на границата, в съответствие с член 21, параграф 1, буква б).

6. Прилагат се разпоредбите относно основанието и уведомлението за отказите и възможностите за обжалване ¹, изложени в член 23 и приложение IX ².

Член 33³

Визи, издавани на границата на морски лица ⁴ за транзитно преминаване

1. На морско лице, за което се изисква да притежава виза ⁵ при преминаване на външните граници на държавите-членки, на границата може да бъде издадена виза за транзитно преминаване, когато то:

- д) изпълнява условията, изложени в член 32, параграф 1 и
- е) преминава въпросната граница с цел да се качи, прехвърли или да слезе от борда на кораб, на който ще работи или е работило като морско лице ⁶.

¹ DE внесе резерва за разглеждане.

² SE, FI, DE, AT, SK, PL, EE, LT внесоха резерва за разглеждане. FR предложи да се заличи този параграф. BE и NL подчертаха риска от евентуално прилагане както на Граничния кодекс, така и на Визовия кодекс за едни и същи неща.

³ EL и CY внесоха резерва.

⁴ SK зададе въпроса дали трябва да се прави разлика между моряци и морски лица.

⁵ FI и DE са на мнение, че следва да се предвиди възможността за издаване на колективни визи. Комисията не е склонна този вид визи да се запази.

⁶ PT изрази мнение, че на държавите-членки следва да се остави възможност да разрешават на моряците да дебаркират без виза, и предложи в края на тази буква да се добави следния текст „...или за целите на разрешително да слязат на брега.“ Комисията отчете това предложение. BE предупреди, че предложението на Португалия би могло да представлява пример за несъответствията между Конвенцията за улесняване на международния превоз по море (“Конвенцията FAL”) и законодателството на ЕС по отношение на моряците, което бе част от дневния ред на заседанието на Стратегическия комитет за имиграция, граници и убежище (SCIFA)/Смесения комитет от 21 ноември 2007 г.

2. Преди да издадат виза на границата на транзитно преминаващо морско лице, съобразно правилата, изложени в приложение XII, част 1, компетентните национални органи се уверяват, че необходимата информация относно въпросния моряк е обменена посредством надлежно попълнен формуляр за транзитно преминаващи моряци, както е посочено в приложение XII, част 2¹.
3. Този член не засяга прилагането на член 32, параграфи 3, 4 и 5².

¹ **НО** зададе въпроса дали моряците трябва да имат и номер на паспорт, и моряшка книжка. **Комисията** отговори, че приложение XII, част 2 е отпаднало от Регламент (ЕО) № 415/2003 и че оттогава държавите-членки прилагат този регламент без каквито и да било проблеми. **Комисията** е готова при необходимост да промени формулировката.

² По искане на BE и NL, **Комисията** предложи да се добави позоваване на член 32, параграфи 2 и 6.

ДЯЛ III: Административно управление и организация

Член 34¹

Организация на визовите отдели

- 1². Държавите-членки отговарят³ за организацията на визовите отдели в техните дипломатически мисии и консулски служби⁴.

За да се предотврати спад в нивото на бдителност и да се защитят служителите от възможността да бъдат изложени на натиск на местно ниво, трябва да се създадат ротационни схеми за служителите, които пряко се занимават с кандидатите. Без да се засяга качеството на услугите или познаването на задълженията, служителите се сменят на ротационен принцип най-малко веднъж на шест месеца⁵. Особено внимание следва да се обърне на ясните работни структури и точното разпределение/разделение на отговорности във връзка с вземането на крайните решения относно заявленията за издаване на визи. Достъпът до ВИС, ШИС и друга поверителна информация е ограничен и включва ограничен брой надлежно упълномощени експатрирани постоянни служители⁶. Трябва да се вземат подходящи мерки за предотвратяване на неразрешен достъп до такива бази данни.

¹ SE наложи резерва на целия член.

² NL внесе резерва.

³ Комисията предложи да се измени начина на изложение на текста, така че фразата „държавите-членки отговарят“ да обхване разпоредбите на целия член.

⁴ NL и SI предложиха „дипломатически мисии и консулски служби“ да се замени в целия текст с „визови органи“.

⁵ NL, BE, SE, SK, EE, PT, DK, NO, EL, FR, CY и FI изразиха мнение, че шестмесечният период е твърде кратък и подчертаха, че понякога ротацията е невъзможна, когато става дума само за един служител. LV и IT изразиха съгласие с принципа на ротация, но подчертаха необходимостта от гъвкаво прилагане на този принцип. LU предложи да се заличат първите две изречения от тази алинея. FR предложи да се заличи цялата алинея.

⁶ NL, BE, SE, SK, DK и FI предложиха „надлежно упълномощени експатрирани постоянни служители“ да се замени с „надлежно упълномощени служители“, както е в регламента за ВИС. LU бе на мнение, че изборът следва да се предостави на заинтересованите държави-членки. LT предложи да се заличи термина „експатрирани“.

2. Съхранението и работата с визови стикери е обект на строги мерки за сигурност, за да се избегнат измами или загуби¹. Както издадените, така и анулираните визови стикери се регистрират².
3. Дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки пазят архиви с хартиени копия на заявленията за издаване на виза. Всяко индивидуално досие съдържа заявлението за издаване на виза, копия от съответните приложени документи, запис на направените проверки и копие от издадената виза³, за да могат служителите при необходимост да възстановят фактите, въз основа на които е взето решението по въпросното заявление.
- И в двата случая — при издаване на виза или при отказ за издаване на виза — индивидуалните досиета се пазят в продължение на пет години⁴.

¹ **SK** и **FR** предложиха първото изречение да се заличи, тъй като е от твърде техническо естество, за да се въвежда в текста.

² Според **DE** параграфът е от твърде техническо естество за правен текст. Този параграф следва да бъде включен в наръчника за ползване. Освен това **DE** добави, че списъкът с визовите стикери и самите стикери следва да се съхраняват отделно, за да се избегне загубата на информация за номерата на визите в случай на кражба.

³ **NL, DE, DK, BE** и **LV** изразих мнение, че копие от издадената виза не е необходимо, тъй като тя вече се съхранява във ВИС.

⁴ **EE, HU** и **SE** не се съгласиха с изискванията, посочени в този параграф. **SE, DK, NO, BE, LV** и **PT** изразиха желание вместо „хартиени копия“ да се запише „копия“. **SK** се съгласи с предложението на Комисията и предложи да се въведе известна гъвкавост по въпроса за електронните или хартиените копия. Освен това **SK** е на мнение, че крайт на първата алинея не е необходим. **Комисията** подчерта, че делегациите са се противопоставили на варианта за електронното копие в рамките на обсъжданията във връзка с регламента за ВИС. **Председателят** изтъкна необходимостта да се запази варианта за хартиен носител, тъй като този вариант съдържа подписа на заявителя, с който тя/той удостоверява, че предоставената информация е вярна. **SE, NL, DK, BE, LV** и **CZ** счетоха периода от пет години за твърде дълъг. **LT** изтъкна, че следва да се направи разлика между решенията за отказ за издаване на виза (пет години би бил подходящ период) и положителните решения за издаване на виза (следва да се предвиди по-кратък период). **FR** внесе резерва за разглеждане на целия параграф. **NL, DE** и **BE** зададоха въпроса откога започва да се отчита този период: от датата на одобрението, от датата на подаване на заявлението...? **Комисията** отговори, че това следва да бъде датата, на която е взето съответното решение. **HU** заяви, че формулировките относно анулираните, отнети, отменени и отказани визи следва да бъдат уеднаквени. **Комисията** се съгласи да ги коригира. **BE** внесе резерва за разглеждане във връзка с принципа за съхранение на документите при издаване на виза.

Ресурси за обработване на заявления за издаване на виза и мониторинг на дипломатическите мисии и консулските служби

1. Държавите-членки изпращат в техните дипломатически мисии и консулски служби достатъчен брой подходящи служители, които да изпълняват задълженията, свързани с обработването на заявленията за издаване на визи по начин, по който да се гарантира ефикасното и хармонизирано равнище на обработване на заявленията и третиране на кандидатите². Помещенията трябва да отговарят на съответните функционални изисквания за адекватност и да позволяват прилагането на подходящи мерки за сигурност.
2. Централните органи на държавите-членки осигуряват подходящо обучение на външните служители и на местно наетите лица и отговарят за предоставянето на тези служители на пълна, точна и актуализирана информация относно съответното общностно и национално законодателство.
3. Централните органи на държавите-членки осигуряват чест и адекватен контрол на обработването на заявления за издаване на визи и вземат коригиращи мерки при установяване на отклонения от разпоредбите.

¹ **FR** и **NL** предложиха да се заличи целия член.

² **CZ** подчерта, че следва да се отправят препоръки относно броя на наетите служители в зависимост от степента на трудностите, с които тези служители биха могли да се сблъскат предвид равнището на нелегалната миграция на въпросното място. **PL** изрази мнение, че по отношение на консулски служби, изправени пред високо равнище на нелегална имиграция, трябва да се осигури приемлива степен на служебно натоварване и заплащане на труда. **IT** счете, че би било твърде трудно подобна информация да се помести в правен документ. **BE** се позова на съображение 10 от предложението за регламент и посочи, че това е достатъчно по отношение на посочения въпрос. **Комисията** настоя, че запазването на тези разпоредби е важно, особено на думите „достатъчен брой“ за Европейския парламент във връзка с необходимостта от наемане на външни изпълнители.

Член 36¹

Поведение на служителите, обработващи заявления за издаване на визи

1. Дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки гарантират, че кандидатите се посрещат учтиво.
2. Консулските служители изпълняват задължения си, като напълно зачитат човешкото достойнство. Всички взети мерки трябва да са пропорционални на търсените с тях цели.
3. При изпълнението на своите задължения консулските служители не дискриминират лица на основание пол, расов или етнически произход, религия или убеждения, увреждания, възраст или сексуална ориентация.

Член 37

Форми на сътрудничество по отношение на приемането на заявления за издаване на визи

Държавите-членки могат да вземат участие в следните форми на сътрудничество:

- а) „съвместно ползване на обекти“: служители на дипломатически служби и консулски мисии на една или повече държави-членки обработват подадените до тях заявления (включително биометричните идентификатори) в дипломатическа служба или консулска мисия на друга държава-членка и ползват нейното оборудване. Съответните държави-членки се споразумяват за срока и условията на прекратяване на съвместното използване на обекти, както и за административната такса, която трябва да получи държавата-членка, чиято дипломатическа служба или консулска мисия се използва.

¹ NL, FR, IT, EE и SK наложиха резерва с аргумента, че този текст не трябва да фигурира в правните разпоредби, а по-скоро в съображенията.

- б) „общии центрове за приемане на заявления за издаване на визи“: служители на дипломатически служби и консулски мисии на две или повече държави-членки са събрани в една сграда с цел приемане на подадените до тях заявления за издаване на визи (включително биометричните идентификатори). Кандидатите се насочват към държавата-членка отговаряща за обработването на заявлението за издаване на виза. Държавите-членки се споразумяват за срока и условията на прекратяване на това сътрудничество, както и за разделяне на разходите между участващите държави-членки. Една държава-членка отговаря за договорите свързани с логистиката и за дипломатическите отношения със страната домакин.
- в) Сътрудничество с външни доставчици на услуги: когато по причини, свързани с местното положение на консулската служба, не е подходящо оборудването на консулски отдел за снемане/събиране на биометрични идентификатори или организирането на съвместно използване на обекти или на общ център за приемане на заявления за издаване на визи, една или няколко държави-членки могат да си сътрудничат с външен доставчик на услуги за приемането на заявления за издаване на визи (включително биометрични идентификатори). В такъв случай, съответната държава-членка(и) остава отговорна за спазване на правилата за защита на личните данни при обработването на заявленията за издаване на визи.

Член 38

Сътрудничество с външни доставчици на услуги

1. Сътрудничеството с външни доставчици на услуги е в следната форма:
 - а) външният доставчик на услуги действа като информационен център, предоставящ обща информация относно изискванията за кандидатстване за виза и отговаря за системата за уговаряне на часове за провеждане за интервю; и/или,

б) външният доставчик на услуги предоставя обща информация относно изискванията за кандидатстване за виза, събира заявленията за издаване на визи, приложените документи и биометрични данни от кандидатите за визи, както и събира таксите за обработка (както е предвидено в член 16) и предава пълните досиета и данни на дипломатическата мисия или консулската служба на държавата-членка, компетентна да обработи заявлението.

2. Съответната държава-членка(и) избира външен доставчик на услуги, който може да осигури исканите от нея технически и организационни мерки за сигурност и подходящи технически и организационни мерки за защита на личните данни срещу неволно или незаконно унищожаване, неволно изгубване, повреждане, непозволен достъп или изтичане на информация, по-специално когато обработката включва предаването на данни по мрежата, както и получаването и предаването на досиета и данни в консулската служба, както и срещу всички други незаконни форми на обработка.

При избора на външен доставчик на услуги дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки проверяват платежоспособността и надеждността на дружеството (включително необходимите разрешителни, търговска регистрация, дружествени статуты, банкови договори) и гарантират, че няма конфликт на интереси.

3. Външните доставчици на услуги в никакъв случай нямат достъп до ВИС. Достъпът до ВИС е запазен изключително за надлежно оправомощени служители на дипломатически мисии и консулски служби.

4. Заинтересованата държава-членка(и) сключва договор с външен доставчик на услуги, съгласно член 17 на Директива 95/46/ЕО. Преди да сключи такъв договор, дипломатическата мисия или консулската служба на заинтересованата държава-членка информира в рамките на местното консулско сътрудничество дипломатическите мисии и консулски служби на другите държави-членки и делегацията на Комисията защо е необходим договорът.
5. В допълнение на задълженията, посочени в член 17 на Директива 95/46/ЕО, договорът включва също разпоредби, които:
- а) точно определят задълженията на доставчика на услуги;
 - б) изискват от доставчика на услугата да действа съгласно инструкциите на отговорните държави-членки и да обработва данните само за целите на обработката на личните данни на заявлението за издаване на виза, от името на отговорните държави-членки, в съответствие с Директива 95/46;
 - в) изискват от доставчика на услугата да предостави на кандидатите изискваната информация, съгласно регламента относно ВИС;
 - г) осигуряват достъп по всяко време на консулските служители до помещенията на доставчика на услугата;
 - д) изискват от доставчика на услугата да спазва правилата за поверителност (включително защитата на данните, събрани във връзка със заявленията за издаване на виза);
 - е) съдържат клауза за спиране и прекратяване на услугата.

6. Заинтересованата държава-членка(и) осъществява контрол по прилагането на договора, включително относно:
- а) основната информация, предоставена от доставчика на услугата на кандидатите за виза;
 - б) техническите и организационни мерки за сигурност и подходящите технически и организационни мерки за защита на личните данни срещу неволно или незаконно унищожаване, или неволно изгубване, повреждане, непозволен достъп или изтичане на информация, по-специално когато обработката включва предаването на данни по мрежата, както и получаването и предаването на досиета и данни в консулската служба, както и срещу всички други незаконни форми на обработка;
 - в) снемането на биометрични идентификатори;
 - г) взетите мерки за осигуряване на съгласуване с разпоредбите за защита на данните.
7. Общата стойност на таксите, определени от външния доставчик на услугата за обработка на заявлението за издаване на виза, не надвишава таксата, определена в член 16.
8. Консулските служители на заинтересованата държава-членка(и) осигуряват обучение на доставчика на услугата, което да отговаря на необходимото познание за предоставяне на съответната услуга и на достатъчна информация на кандидатите за виза.

Организационни аспекти

1. На обществеността се предоставя точна информация от дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки за начините на получаване на час за среща и подаване на заявление за издаване на виза.
2. Независимо от избрания вид сътрудничество, държавите-членки могат да решат да запазят възможността за разрешаване на кандидатите за виза на пряк достъп за подаване на заявление за издаване на виза, направо в сградата на дипломатическата мисия или консулските служби. Държавите-членки осигуряват последователност при получаването и обработването на заявлението за издаване на виза в случай на внезапно прекратяване на сътрудничеството с другите държави-членки или с друг външен доставчик на услуги.
3. Държавите-членки информират Комисията за това как възнамеряват да организират получаването и обработката на заявленията за издаване на визи в съответния консулски отдел. Комисията осигурява необходимата публикация.

Държавите-членки предоставят сключените от тях договори на Комисията.

Член 40¹

Подаване на заявления за издаване на визи от търговски посредници

1. При многократно² подаване на заявления за издаване на визи по смисъла на член 11, параграф 2, държавите-членки могат да позволят на своите дипломатически мисии или консулски служби³ да си сътрудничат с търговски посредници (например частни агенции с административни функции, транспортни⁴ или туристически агенции (туроператори и дистрибутори); отгук нататък наричани: "търговски посредници"), за събирането на заявленията за издаване на виза, приложените документи, таксата за обработка и предаването на попълнените досиета⁵ в дипломатическата мисия или консулска служба на държавата-членка, компетентна за обработването на заявлението за издаване на виза.
2. Преди даването на акредитация на търговските посредници по изпълнение на задачите описани в параграф 1, дипломатическите мисии и консулски служби на държавите-членки проверяват по-специално:
 - а) текущото състояние на посредника: текущия лиценз, търговския регистър, договорите с банки;
 - б) съществуващите договори с търговски партньори, със седалища в държавите-членки, които предлагат настаняване и други пакети от туристически услуги;
 - в) договори с авиокомпаниите, които трябва да включват гарантирани и фиксирани пътувания за отиване и връщане.

¹ **FR** внесе резерва по целия член.

² **NL** предложи да се запише „последващи“ заявления.

³ **BE** и **HU** зададоха въпроса защо не са споменати също и външните доставчици на услуги. **ES** наложи резерва върху каквото и да било разграничение между туристически агенции и външни доставчици на услуги. **Комисията** отговори, че по силата на разпоредбите на глава VIII, точка 5 от Общите консулски инструкции (ОКИ), трябва да се прави ясно разграничение между търговски посредници и външни доставчици на услуги, тъй като първите действат в рамките на договор с кандидатите за визи, докато последните са обвързани само с правни задължения по отношение на компетентните визови органи.

⁴ **EE** и **LT** попитаха какво се разбира под „транспортна агенция“. **Комисията** посочи, че са обхванати различни видове транспорт: въздушен, автомобилен...

⁵ **DE** предложи да се добави и издаването на паспорти.

3. Акредитираните търговски посредници биват контролирани постоянно¹ чрез проверки на място, включително чрез лични или телефонни интервюта с кандидати за визи, проверки на пътуванията и настаняването, проверки дали осигурената медицинска застраховка за пътуване е подходяща и покрива индивидуалните пътници, а, когато е възможно², и проверки на документите, свързани със завръщане на групи.
4. В рамките на местното консулско сътрудничество се обменя информация за открити нередности, откази на заявления за издаване на виза, подадени от търговски посредници, и относно открити форми на измама в документи за пътуване и неизпълнение на планирани пътувания.
5. В рамките на местното консулско сътрудничество се обменят списъци на търговските посредници, на които е дадена акредитация от всяка дипломатическа мисия или консулска служба, или на които е отнета акредитацията, заедно с причините за това във всеки отделен случай³.

Всяка дипломатическа мисия или консулска служба се уверява, че обществеността е информирана за списъка на одобрените посредници, с които си сътрудничи.

Член 41

Информация за обществеността

1. Държавите-членки и техните дипломатически мисии или консулски служби предоставят на обществеността пълна информация⁴ относно заявлението за издаване на виза⁵:
 - а) критерии, условия и процедури за кандидатстване за виза;
 - б) начин за получаване на час за среща, ако е приложимо;
 - в) мястото, където следва да се подаде заявлението (компетентна дипломатическа мисия или консулска служба, общ център за приемане на заявления за издаване на визи или външен доставчик на услуги)⁶.

¹ NL и BE счетоха тази формулировка за противоречаща на идеята за „проверки на място“. DE внесе резерва за разглеждане.

² HU предложи да се добави „...и се счита за необходимо...“.

³ IT и LT са за позитивен, а не за негативен списък.

⁴ SK изрази мнение, че по-добрата формулировка би била „актуална информация“.

⁵ SE зададе въпроса дали поместената на уебсайт информация е достатъчна.

⁶ SK предложи да се включат и таксите за издаване на визи. NL предложи член 39, параграф 1 да се включи в член 41, параграф 1, тъй като се отнася до информация за срещи само в дипломатически мисии и консулски служби, а не с външни доставчици на услуги. Комисията не се съгласи, тъй като член 39, параграф 1 трябва да се чете заедно с различните форми на сътрудничество, посочени в член 39.

2. Представляващата държава-членка и представляваната държава-членка информират обществеността за договореностите по представителството, както е предвидено в член 7, три месеца преди влизането в сила на такива договорености¹. Тази информация съдържа подробности относно възможните категории кандидати за виза, които трябва да кандидатстват направо в дипломатическата мисия или консулската служба на представляваната държава-членка.
3. Както обществеността, така и службите на страната-домакин са информирани, че печатът, предвиден в член 17, няма правни последици².
4. Обществеността бива информирана за сроковете за разглеждане на заявленията за издаване на виза, предвидени в член 20, параграф 1. Също така, обществеността бива информирана за третите страни, чиито граждани или специфични категории граждани са обект на предварителна консултация, както е определено в приложения I и II³.
5. Обществеността бива информирана за това, че кандидатите за виза трябва да бъдат уведомени за отрицателните решения относно заявленията за издаване на виза, че тези решения трябва да поясняват причините, на които се основават, и че кандидатите за виза, чиито заявления за издаване на виза са отказани, имат право на обжалване. Предоставя се информация относно възможностите за обжалване, компетентната правна инстанция, както и за крайния срок за подаване на жалба⁴.

¹ **PL, DK, NO, IT, EE, DE, NL, PT, HU** и **SE** счетоха този срок за прекалено дълъг и поискаха възможност за по-голяма гъвкавост. **BE** изтъкна, че общото правило би могло да бъде три месеца, но при особени обстоятелства би могло да се допусне по-кратък срок. **Комисията** не се съгласи да измени предложението си, тъй като държавите-членки знаят за този вид представителство дълго време преди това.

² **Комисията** информира делегациите, че тази разпоредба не следва да фигурира след влизането в сила на регламента относно ВИС.

³ **DE** се позова на позицията си по членове 8 и 9. **DE** и **SK** настояха да се спазва поверителността на информацията във връзка с държавите, за които важи изискването за предварителна консултация. **NL** се противопостави на второто изречение. **PT** предложи да се заличи целия параграф. **Комисията** изтъкна, че тази разпоредба трябва да бъде запазена. **IT** се съгласи с Комисията.

⁴ **SE** наложи резерва за разглеждане, като се позова на бележките си по член 23.

6. Обществеността бива информирана, че притежаването на виза не предоставя автоматично¹ право на влизане и че на границата от притежателите на виза могат да бъдат изискани допълнителни документи.
7. Когато таксата за обработка на документите се заплаща в местна валута², на обществеността се предоставя информация за обменния курс, прилаган от дипломатическите мисии и консулските служби на държавата-членка.

¹ **NL** предложи „автоматично право“ да се замени с „неотменимо право“, също и в член 24.
² **SK** и **PL** предложиха този параграф да се премести в параграф 1.

ДЯЛ IV: Местно консулско сътрудничество

Член 42¹

Местно консулско сътрудничество на дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки

1. За да гарантират хармонизирано прилагане на общата визова политика, вземайки предвид местните обстоятелства, доколкото е целесъобразно, дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки и Комисията си сътрудничат в рамките на своите пълномощия и преценяват необходимостта от установяването по-специално на²:
 - а) хармонизиран списък на приложени документи, които се подават от кандидатите за виза, като се вземе предвид член 14 и приложение IV;
 - б) общи критерии за разглеждане на заявленията за издаване на виза, по-специално във връзка с изискването за притежание на медицинска застраховка за пътуване от кандидата за виза (включително изключенията и невъзможността да се получи на място подходяща медицинска застраховка за пътуване), за таксата за обработка на документите, за използването на печат, който показва, че е подадено заявление за издаване на виза и по въпроси, отнасящи се до формуляра за заявление за издаване за виза.
 - в) общи критерии за работа с различните видове документи за пътуване и пълен списък на документи за задгранично пътуване, издадени от страната-домакин, който се актуализира редовно.

¹ **FR** предложи този член да се заличи, тъй като не съдържа нормативни разпоредби и посочи, че той следва да фигурира в практическия наръчник. **BE** и **PL** не се съгласиха, тъй като за насърчаване на местното консулско сътрудничество между държавите-членки са необходими правно обвързващи мерки.

² **DE** предложи да се добави буква д) със следното съдържание: „хармонизиран подход към проверките относно завръщането, включително продължителност, обхват и методи на прилаганите мерки (напр. проверки на бордовите карти, събеседване с лицата при завръщането им).“

- г) хармонизиран подход относно сътрудничеството с външни доставчици на услуги и търговски посредници.

Ако във връзка с една или повече точки от а) до г) при оценката на местното консулско сътрудничество се потвърди необходимостта от местен хармонизиран подход, се приемат мерки за въвеждане на такъв хармонизиран подход съгласно процедурата, уточнена в член 46, параграф 2¹.

2. В рамките на местното консулско сътрудничество се изготвя обща информационна справка за виза за краткосрочно пребиваване, виза за транзитно преминаване и виза за летищен трансфер (за правата, които тя предоставя и условията за кандидатстване).
3. В рамките на местното консулско сътрудничество се обменя следната информация:
- а) месечна² статистика за издадените визи за краткосрочно пребиваване, визи с ограничена териториална валидност, визи за транзитно преминаване и визи за летищен трансфер, както и за броя на неприетите заявления за издаване на визи,
- б) информация относно
- i) социално-икономическата структура на страната-домакин;
- ii) източници на информация на местно ниво (за социално осигуряване, здравно осигуряване, данъчни регистри, входно-изходни регистрации и т.н.);
- iii) използване на фалшиви и фалшифицирани документи;
- iv) канали за нелегална имиграция;
- v) откази;
- vi) сътрудничество с авиокомпаниите;
- vii) застрахователни компании, които осигуряват подходяща медицинска застраховка за пътуване (включително проверка на вида на покритие, възможна надвишена стойност на застраховката).

¹ NL счита, че е неясно: на какво основание ще се приемат решенията. **Комисията** информира делегациите, че член 46, параграф 2 се основава на процедурата на комитология.

² NL бе по-скоро за „редовна“, отколкото за „месечна“ статистика. **Комисията** поиска текстът да бъде запазен.

4. Веднъж месечно¹ се провеждат съвещания в рамките на местното консулско сътрудничество между държавите-членки и Комисията, за да се обсъдят по-специално оперативни въпроси, свързани с прилагането на общата визова политика. Тези съвещания се свикват от Комисията², освен ако не е постигнато друго споразумение по искане на Комисията, в рамките на съответните правомощия.
- Могат да се организират съвещания по определена тема и да се създават подгрупи за проучване на конкретни въпроси в рамките на местното консулско сътрудничество³.
5. Постоянно се изготвят и се разпространяват на местно ниво обобщаващи доклади за местното консулско сътрудничество. Комисията може да упълномощи държава-членка да изготвя докладите⁴. Дипломатическата мисия или консулската служба на всяка държава-членка изпраща докладите до централните ѝ органи⁵. Въз основа на тези месечни доклади, Комисията изготвя и предоставя на Съвета годишен доклад в рамките на съответните правомощия.
6. Представители на дипломатически мисии или консулски служби на държави-членки, които не прилагат достиженията на правото на Общността по отношение на визите⁶, или представители на трети държави могат да бъдат канени *ad hoc* да участват в съвещанията за обмен на информация по конкретни въпроси, свързани с издаването на визи.
7. Въпроси от особен общ интерес, или такива, които не могат да се решат на местно равнище, се предават от Комисията за разглеждане⁷ в Съвета⁸.

¹ NL, BE, HU, PL, EL, IT и SK бяха на мнение, че изискването за провеждане на съвещания веднъж месечно е твърде трудно за прилагане и поискаха повече гъвкавост.

² **Председателят** се обяви в полза на заседания, свиквани от председателството.

³ NL счете тези организационни детайли за твърде подробно формулирани и предложи те да бъдат включени в практическия наръчник.

⁴ IT и DE заявиха, че докладите следва да се изготвят от Комисията.

⁵ NL счете тези организационни детайли за твърде подробно формулирани и предложи те да бъдат включени в практическия наръчник.

⁶ HU предложи да се направи позоваване на държави, които не са членки, които вече частично прилагат достиженията на правото от Шенген. **Комисията** се съгласи изречението да бъде преформулирано така, че да обхваща тези държави, които не са членки. NO изтъкна важността да се гарантира, че Норвегия не е изключена от местното консулско сътрудничество и от сътрудничеството в рамките на Шенген.

⁷ **Председателят** информира делегациите, че могат да изпращат въпросите си по тази точка директно до Комисията.

⁸ **Комисията** информира делегациите, че тук става дума за работна група „Визи“.

ДЯЛ V: Заключителни разпоредби

Член 43

Извънредни договорености

Държавата-членка, домакин на олимпийските и параолимпийските игри, прилага специфичните процедури и условия, които улесняват издаването на визи, изложени в приложение XIII¹.

Член 44²

Изменения на приложенията

- (2) Приложения III, IV, V, VI, VIII, IX, X и XI³ се изменят в съответствие с процедурата, посочена в член 46, параграф 2.
- (3) Без да се нарушават разпоредбите на член 47, параграф 2⁴, внасянето на изменения в приложения I и II се решава в съответствие с процедурата, установена в член 46, параграф 2.

Член 45

Инструкции за практическото прилагане на Визовия кодекс

Оперативни инструкции, установяващи хармонизираните практики и процедури, които дипломатическите мисии и консулски служби на държавите-членки трябва да спазват при обработването на заявленията за издаване на виза, в съответствие с процедурата, описана в член 46, параграф 2.

¹ **FR** заяви, че специфичните процедури и условия във връзка с визите, посочени в приложение XIII, са проблематични от гледна точка на сигурността. **Комисията** подчерта, че тези процедури са били приложени успешно по време на олимпийските игри в Атина.

² **FR** и **NL** наложиха резерва за разглеждане на членове 44, 45 и 46.

³ По искане на **Комисията** ще бъде добавено позоваване на приложение XII.

⁴ **DE** и **IT** оспориха необходимостта от позоваване на член 47, параграф 2.

Член 46

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет, отгук нататък наричан „комитет по визите“.
2. Когато се прави позоваване на този параграф, членове 5 и 7 на Решение 1999/468/ЕО се прилагат, като се имат предвид разпоредбите на член 8 от него и това, че приетите мерки за прилагане в съответствие с тази процедура не променят основните разпоредби на настоящия регламент.

Срокът, определен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, е три месеца.
3. Комитетът по визите приема свой процедурен правилник.

Член 47

Нотификация

1. Държавите-членки нотифицират Комисията:
 - а) за случаите на представляване, посочени в член 7;
 - б) за списъка на трети страни, за които се изискват уведомителни процедури, посочени в член 9, параграф 3¹;
 - в) за допълнителните национални вписвания в раздел „забележки“ на визовия стикер, както е посочено в член 25, параграф 2;

¹ **ЛТ** зададе въпроса дали тази информация следва да бъде публикувана.

- г) за органите, които са компетентни за удължаване на визите, посочени в член 28, параграф 4;
- д) случаите на сътрудничество, посочени в член 37¹;
- е) статистиката за всички видове издадени визи на всеки шест месеца (всяка календарна година на 1 март и 1 септември), като се използва единна таблица² за обмен на статистически данни³.

Комисията разпространява информацията съгласно параграф 1 на вниманието на държавите-членки и обществеността посредством постоянна актуализирана електронна публикация.

2. Държавите-членки също уведомяват Комисията за предвидените промени в списъците на трети страни, за които е необходима предварителната консултация или информационните процедури, посочени в членове 8 и 9.

Член 48

Отмяна

1. Членове 9 до 17 от Конвенцията относно прилагането на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. са заменени.

¹ **PL** предложи букви а) и д) да се обединят.

² **NL** и **IT** предложиха статистиката да е на годишна основа, а **NL** попита какво се има предвид под „единна таблица“.

³ **FR** предложи тези разпоредби да се включат в нов параграф 3. Освен това **FR** бе на мнение, че статистиката следва да бъде само на годишна основа и да не се публикува.

2. Отменят се:

- а) Общите консулски инструкции, включително приложенията.
- б) Решенията на Шенгенския изпълнителен комитет от 14 декември 1993 г. (SCH/Com-ex(93)21), (SCH/Com-ex(93)24) (SCH/Com-ex (94)25), (SCH/Com-ex (98)12) SCH/Com-ex (98)57;
- в) Съвместно действие 96/197/ПВР от 4 март 1996 г., прието от Съвета на основа на член К.3 от Договора за Европейския съюз относно режима на транзитно преминаване през летищата;¹.
- г) Регламент (ЕО) № 789/2001.
- д) Регламент (ЕО) № 1091/2001.
- е) Регламент (ЕО) № 415/2003.

3. Позовавания на отменени инструменти се тълкуват като позовавания на този регламент и се четат в съответствие с таблицата на съответствията в приложение XIV.

¹ **FR** внесе резерва за разглеждане.

Член 49

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага 6 месеца след деня на влизането му в сила. Членове 46 и 47 се прилагат от датата на влизане в сила.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската Общност.

Съставено в Брюксел,

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

**ПРИЛОЖЕНИЕ I: СПИСЪК НА ТРЕТИ СТРАНИ, ЗА КОИТО СЕ ИЗИСКВА
ПРЕДВАРИТЕЛНА КОНСУЛТАЦИЯ СЪС СОБСТВЕНИТЕ ЦЕНТРАЛНИ ОРГАНИ
НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 8 ОТ ВИЗОВИЯ КОДЕКС НА
ОБЩНОСТТА**

В рамките на споразуменията за представяване централните органи на представящата държава-членка консултират органите на представляваната държава-членка съгласно член 9, параграф 2 от Визовия кодекс на Общността.

**ПРИЛОЖЕНИЕ II: ПРИЛОЖЕНИЕ II СПИСЪК НА ТРЕТИ СТРАНИ, ЗА КОИТО СЕ
ИЗИСКВА ПРЕДВАРИТЕЛНА КОНСУЛТАЦИЯ ИЛИ ИНФОРМАЦИЯ ОТ
ЦЕНТРАЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДРУГИ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 9 ОТ
ВИЗОВИЯ КОДЕКС НА ОБЩНОСТТА**

Указанието (*) означава, че се изисква единствено информация за издадените визи съгласно член 9, параграф 3 от Визовия кодекс на Общността.

ПРИЛОЖЕНИЕ III: ХАРМОНИЗИРАН ФОРМУЛЯР ЗА ЗАЯВЛЕНИЕ
ЗА ИЗДАВАНЕ НА ВИЗА

Photo

Stamp Embassy or
Consulate

**Заявление за издаване на шенгенска
ВИЗА**

Безплатен формуляр

1. Фамилно(и) име(на)			САМО ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ ОТ ПОСОЛСТВОТО/ КОНСУЛСТВОТО
2. Фамилно(и) име(на) при раждане (предишно(и) фамилно(и) име(на))			
3. Малко(и) име(на)			
4. Дата на раждане (година-месец-ден)	5. Място и държава на раждане	6. Гражданство	Дата на подаване на заявлението:
Заявлението е подадено в ☐ посолство/консулство ☐ Общ център за приемане на заявления ☐ туристическа агенция			
7. Пол ☐ Мъжки ☐ Женски	8. семейно положение: ☐ Неженен (неомъжена) ☐ Женен (омъжена) ☐ Разделен(а) ☐ Разведен(а) ☐ Вдовец (вдовица) ☐ Друго		☐ туристическа агенция
9. Вид документ за пътуване: ☐ Обикновен паспорт ☐ Дипломатически паспорт ☐ Служебен паспорт ☐ Официален паспорт ☐ Специален паспорт ☐ Друг документ за пътуване (да се посочи):			
10. Номер на документа за пътуване	11. Издаден от Валиден до		☐ доставчик на услуги Име: ☐ на друго място Име:
12. Ако пребивавате в страна, различна от страната ви на произход, имате ли разрешение да се върнете в тази страна? ☐ Не ☐ Да (номер и валидност)			Досието е обработено от: ☐ Покана ☐ Транспорт ☐ Връзка с друго заявление ☐ Друго:
* 13. Настояща професия			
* 14. Работодател и адрес и телефонен номер на работодателя. За студенти — име и адрес на учебното заведение.			Виза: ☐ Отказана ☐ Издадена ☐ С ограничена териториална валидност ☐ A ☐ B ☐ C ☐ D
15. Държава-членка — главна цел на пътуването			
16. Брой искани визания ☐ Еднократно ☐ Две визания ☐ Няколко визания	17. Продължителност на престоя или транзитното преминаване Исканата виза е за: ☐ престой, да се посочи броят на дните _____ ☐ летищен трансфер		Брой визания: ☐ 1 ☐ 2 ☐ Многократно Валидно от До
18. Предишни визи (издадени през последните три години)			
19. Разрешение за влизане за страната – крайно местоназначение (в случаите на заявление за издаване на транзитна виза или виза за летищен трансфер) Издадено от: _____ Валидно до: _____			

* Не е задължително отбелязваните със * полета да се попълват от членовете на семейството на граждани на ЕС или ЕИП (съпруг(а), дете или роднина по възходяща линия на издръжка на лицето). Членовете на семействата на граждани на ЕС или ЕИП трябва да представят документи, за да докажат тази връзка, и да попълнят поле XX..

20. Цел на пътуването Туризм Служебно пътуване Посещение на роднини или приятели Култура Спорт Официално посещение Медицински причини Друго (моля пояснете):		САМО ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ ОТ ПОСОЛСТВОТО/ КОНСУЛСТВОТО
* 21. Планирана дата на пристигане	* 22. Планирана дата на заминаване	
* 23. Име на домакина в държавите-членки. Ако няма такъв, име на хотел или временен адрес в държавите-членки		
Адрес (и електронен адрес) на домакина	Телефон (и факс)	
24. Име и адрес на дружеството/организацията, изпратило поканата	Телефон (и факс) на дружеството/организацията	
• Име, адрес, телефон (и факс) (и електронен адрес) на лицето за контакт в дружеството/организацията:		
* 25. Разходите по пътуването и пребиваването по време на престоя на кандидата се покриват от самия него ☐ Друг спонсор ☐ Средства за издръжка по време на пребиваването Пари в брой Пътнически чекове Кредитни карти Настаняване Други:		
* 26. Ако разходите по пътуването и пребиваването по време на престоя на кандидата се покриват от домакин/дружество/ организация Средства за издръжка по време на пребиваването ви Пари в брой Пътнически чекове Кредитни карти Настаняване Други: Предадено доказателство за покана, спонсорство и настаняване ☐		
27. Пътническа и/или здравна осигуровка. ☐ Не се прилага Име на застрахователното дружество № на полицата:		
Валидна до:		
28. Лични данни на члена на семейството, който е гражданин на ЕС или ЕИП		
Име		Собствено име
Дата на раждане	Гражданство	Номер на паспорта
Роднинска връзка с гражданин на ЕС или ЕИП ☐ съпруг(а) ☐ дете ☐ роднина по възходяща линия на издръжка на лицето		
29. Домашен адрес /и електронен адрес на кандидата		Телефонен номер
30. Място и дата	31. Подпис (за малолетни, подпис на родител/настойник)	

Декларация, която трябва да се подпише при заявление за виза за многократно влизане (вж. поле № 16)

Известно ми е, че трябва да имам необходимата медицинска застраховка за пътуване по време на първия ми престой и на следващи посещения на територията на държавите-членки.

Подпис

БЕЛЕЖКИ КЪМ ПРИЛОЖЕНИЕ III:

Комисията припомни, че единният формуляр за заявление за издаване на виза е въведен още през 2002 г. и не са внесени никакви съществени промени, тъй като първоначалната версия като цяло изглежда задоволителна. Все пак са направени няколко изменения, за да:

- се вземат предвид определени решения в проекта за регламент: т.е. заличено е позоваването да визи D+C и груповата виза и е добавена декларацията относно медицинската застраховка за пътуване (която трябва да се подпише при издаване на многократни визи);
- се предвиди изменението на Регламент 539/2001: промяна на формулировката на поле № 9 в съответствие с формулировката в Регламент 1932/2006;
- се предвиди ВИС: бяха заличени няколко полета от настоящия формуляр за заявление за издаване на виза, тъй като се отнасяха до информация, смятана за не толкова важна, когато самоличността на кандидата ще се потвърждава от събирането на биометрични идентификатори и окончателната декларация за защита на данните беше адаптирана, така че да обхване съхраняването на данни във ВИС.

NL, подкрепена от **FR**, предложи по практически причини видът на формуляра за заявление за издаване на виза да бъде променен, така че снимката да се поставя вдясно, а печатът на посолството вляво. **Комисията** би приела тази промяна. **Комисията** ще се произнесе по-късно по вида (включително електронния вариант) и възможните промени с оглед попълването на формуляра онлайн.

IT предложи заглавите да се преформулира по следния начин: „Заявление за издаване на виза за шенгенска държава“, тъй като формулярът ще се използва както за заявления за шенгенски визи, така и за национални визи. Комисията би приела заличаване на споменаването на „шенгенски“.

В отговор на запитване от **EE**, **Комисията** подчерта, че това е хармонизиран формуляр, който, между другото, служи като средство за обмен на информация между държавите-членки (и в бъдеще ще представлява основа за въвеждането на данни във ВИС), и че е неприемливо всякакво „национално“ отклонение.

Полета 1—3: FR насочи вниманието на делегациите към проблемите, свързани с попълването на тези полета в държави, които не използват латинската азбука, което означава, че информацията във формуляра за заявление за издаване на виза не отговаря на тази в паспорта, и отбеляза, че трябва да се гарантира, че информацията в заявлението отговаря на тази, съдържаща се в документа за пътуване на кандидата.

Поле 4: DK изрази желание датата на раждане да се изписва по следния начин: „ден—месец—година“. Въпреки че настоящият ред на изписване е взет директно от Общите консулски инструкции и не е създавал проблеми, **Комисията** би приела това предложение.

Поле 6: BE изрази желание да се запази споменаването на „гражданство по произход“ (поле 8 от приложение 16 към Общите консулски инструкции). **Комисията** изрази мнение, че информацията за гражданството по произход представлява интерес само в някои случаи и затова не трябва да е част от стандартния формуляр. **Комисията** повтори, че фактът, че в проекта за регламент относно ВИС се споменава тази информация, не е аргумент тя да се запази в проекта за визов кодекс. Промените в общностното законодателство, направени във Визовия кодекс, впоследствие ще бъдат отразени в изменение на регламента относно ВИС. **SE** изрази желание да се добави поле за „настоящ адрес“, както и допълнителна информация за съпруга(та) и децата на кандидата. **Комисията** не разбра целта на подобна добавка предвид това, че всички кандидати ще трябва да подадат отделни заявления. Освен това във ВИС ще има връзка между заявленията.

EL изрази желание да се върне посочването на името на бащата на кандидата, тъй като тази информация е съществена за проверката на самоличността на кандидата. **NL** и **HU** подкрепиха това предложение.

Полета 10—11: FR не изрази подкрепа за заличаването на „датата на издаване“ на документа за пътуване, предвид определени практики за издаване на няколко документа за пътуване едновременно. **Комисията** призна наличието на проблема, но изрази мнение, че решението не е да се измени формулярът за заявление за издаване на виза, а по-скоро да се добави разпоредба, която постановява, че представеният заедно със заявлението документ за пътуване трябва да е издаден през последните пет години.

Поле 12: Въпреки че този текст е взет от настоящия формуляр за заявление за издаване на виза, **IT** изрази мнение, че следва да се изясни, че кандидатът ще трябва да декларира по някакъв начин, че има право да се върне в своята страна на постоянно пребиваване.

Поле 14: Според **IT** указването на „студент, име и адрес на учебното заведение“ не представлява съществена информация. Комисията отбеляза, че това е съществена информация за „статута“ на кандидата.

Поле 15: IT и **HU** изразиха желание да се добави информация относно държавата-членка на първо влизане. **FR** отбеляза, че изрази като „местоназначение на първо влизане“ и „главна цел“ често са объркващи за кандидатите и в тази връзка постави въпроса дали не могат да се намерят по-ясни формулировки. **Комисията** предложи: „Посетена(и) държава(и)-членка(и).“

Полета 16 и 17: За **FR** тази формулировка беше приемлива, но изрази желание да се спомене изискания от кандидата „срок на валидност“. **ES** не се съгласи, като отбеляза, че е достатъчно да се посочи многократно влизане. **NL** изрази желание да се запази формулировката „дълъг престой“. **SE** предложи полета 21—22 да бъдат преместени непосредствено след 17.

Поле 18: **HU** и **FR** запитаха защо то е включено и дали засяга само предишна шенгенска виза. **Комисията** отбеляза, че то обхваща всички предишни визи, като добави, че може би формулировката трябва да се изясни, макар че тези визи често продължават да са в документа за пътуване на кандидата. След като ВИС започне да функционира, информацията относно шенгенските визи ще се записва там.

DK изрази желание да се върне информацията относно „предишни престои в шенгенска държава“ (поле 28 от настоящия формуляр за заявление за подаване на виза). За Комисията това е ненужно, тъй като информацията за издавани предишни визи ще се записва в бъдеще във ВИС.

Поле 20: **HU** изрази желание да се добави „обучение“. **IT** и **FR** смятат, че това поле трябва да се премести в горната част на формуляра. **BE** предложи заглавието да е в множествено число („Цел(и) на пътуването“). Въпреки че всички формулировки за вети от Общия митнически кодекс, **Комисията** може да приеме предложенията на **HU** и **BE**.

Полета 21 и 22: **NL**, **HU**, **IT** и **FR** смятат, че членовете на семействата на граждани на ЕС също трябва да попълват тези полета. **HU** запитва какво трябва да се отбележи в поле 22 при заявление за многократна виза. **Комисията** припомни, че трябвало да се включи информация (под формата на „полета, които не се попълват“) относно правата, с които се ползват членовете на семействата на граждани на ЕС съгласно Директива 38/2004/ЕО, но Комисията разбира загрижеността на делегациите във връзка с намеренията за престой на членове на семействата и ще обмисли премахването на *.

Поле 23: **NL** изрази желание да се добави датата на раждане на домакина. **DE** изрази съгласие, като пожела да се добави още пол и адрес. **Комисията** може да приеме добавянето на датата на раждане и адреса, но попита какъв смисъл има посочването на пола на лицето, като припомни, че към формуляра за заявление за издаване на виза кандидатите ще трябва да приложат определени документи и че с цел спазване на обществения ред в държавите-членки и други съображения за сигурност вече са въведени редица инструменти и процедури (т.е. „предварителни консултации“, Vision, ШИС).

IT изрази желание поле 23 да се формулира по следния начин: „Фамилно и **собствено име** на домакина в държавите-членки. Ако няма такъв, име на хотел **и/или** временен адрес в държавите-членки.“

FR смята, че това поле трябва също така да се попълни от членовете на семействата на граждани на ЕС. **Комисията** подчерта, че това искане надхвърля чисто оперативните съображения и че този предварителен контрол върху правото на свободно движение, с което се ползва тази категория лица, е неприемлив и в нарушение на гореспоменатата директива, като добави, че не може да се смята, членовете на семействата на граждани на ЕС представляват риск от незаконна имиграция, и следователно трябва да се запази * към полета 23, 25 и 26. Във връзка с полета 25—27 **Комисията** отбеляза, че формулировката може да се поясни, за да се направи разлика между „лични“ и „обществени“ въпроси.

Поле 27: BE попита дали от кандидата може да се изиска да попълни това поле. **FR** предложи да се заличи „Не се прилага“, но да се запази „дата на изтичане“, тъй като отговаря на изискването, че при подаване на заявление винаги трябва да се представи медицинска застраховка за пътуване и че в LSC не трябва да се допуска никаква възможност за „маневриране“ (вж. чл. 15, параграф 8). **Комисията** разбира загрижеността и предложи в случаите, когато доказателството за медицинска застраховка при пътуване се представи чак при издаването на визата, датата на изтичане на медицинската застраховка за пътуване да се добави в отвесната колона от консулския служител.

Поле 28: DK предложи да се добави номера на картата за самоличност. **Комисията** би приела това. В отговор на запитване от **IT**, **Комисията** отбеляза, че се споменава единствено категорията лица, която влиза в обхвата на Директива 38/2004/ЕО.

Поле 28: „Роднинска връзка с гражданин на ЕС или ЕИП“: някои делегации поставиха под въпрос значението на „роднина по възходяща линия на издръжка на лицето“. **Комисията** отбеляза, че терминологията следва да съответства на използваната в Директива 38/2004/ЕО. Комисията пое задължението да изясни този въпрос.

Поле 29: NL предложи това поле да следва непосредствено поле 11.

Поле 31: FR предложи да се добави „родителски права“, тъй като „родител/настойник“ не включва всички случаи.

DK изрази желание се възстановят полета 36 и 42 от настоящия формуляр за заявление за издаване на виза.

Декларация относно медицинската застраховка за пътуване: **NL** смята, че необходимостта лицата, кандидатстващи за многократна виза, да подписват две декларации (също и декларацията в поле 31) създава затруднения и предложи обединяването на двете декларации.

ОТВЕСНА КОЛОНА: „Само за служебно ползване от посолството/ консулството“:

IT смята за по-ясни предишното изложение и формулировка.

BE, заедно с **NL** и **HU**, не подкрепи идеята във формуляра да се посочва къде е подадено заявлението, като освен това заяви, че туристическите агенции не следва да се свързват с общия център за приемане на заявления и доставчиците на услуги. **ES** се противопостави, като изрази желание текстът за туристическите агенции да остане. **Комисията** смята, че информацията във връзка с обстоятелствата (чрез кой посредник), при които е подадено заявлението, е от значение, но би обмислила заличаването на варианта „посолство/консулство“.

Като коментира повдигнат от **IT** въпрос, **Комисията** отбеляза, че може да се обмисли разграничаването на лицето, което „приема“ и лицето, което „обработва/разглежда“ заявлението. **Комисията** може да обмисли да включи отново същите текстове относно приложените документи, които се съдържат в настоящата версия на Общите консулски инструкции.

HU предложи да се добави текст относно случаите на „представяване“ за ситуации, в които заявлението евентуално се предава на държавата-членка — цел на пътуването.

IT смята, че текстът относно виза „D“ следва да бъде запазен. **NL** изрази съжаление относно заличаването както на визи „D“, така и на визи „D+C“.

Комисията може да обмисли да възстанови полето „валидна за“: ..."

ДЕКЛАРАЦИЯ, КОЯТО СЕ ПОДПИСВА ОТ КАНДИДАТА ЗА ВИЗА¹:

Известно ми е и се съгласявам² със следното: използването на моя снимка и, ако е необходимо, снемането на пръстови отпечатъци са задължителни за разглеждането на заявлението за издаване на виза. Всички мои лични данни, които са посочени във формуляра за заявление за издаване на виза, както и моите пръстови отпечатъци и снимка, ще бъдат предоставени на съответните органи на държавите-членки и ще бъдат обработени от съответните органи за целите на вземане на решение относно заявлението ми за издаване на виза.

Тези данни, както и взетото решение относно заявлението ми за издаване на виза, или решение за анулиране, отмяна или удължаване на издадена виза, ще бъдат въведени и съхранявани във ВИС за период от пет години, като до тях ще имат достъп компетентните органи за извършване на проверки на визите на външните граници на държавите-членки и вътре в тях, имиграционните служби и тези за предоставяне на убежище в държавите-членки, за да се провери дали са изпълнени условията за законно влизане, престой и пребиваване на територията на държавите-членки, за да се идентифицират лицата, които не отговарят или вече не отговарят на тези условия, за разглеждане на заявлението за искане на убежище и за да се определи отговорността за такова разглеждане. При определени условия данните ще бъдат на разположение на органите, които отговарят за вътрешната сигурност на държавите-членки. Органът, който отговаря за обработката на данните е: *[Министерство на вътрешните работи/Министерство на външните работи на заинтересованата държава-членка и данни за връзка]*.

Известно ми е също, че имам правото да получа във всяка държава-членка информация за отнасящите се до мен данни, въведени във ВИС, и за държавата-членка, която ги е изпратила в системата, както и да изискам неточните, отнасящи се до мен данни, да бъдат поправени, и незаконно вписаните данни да бъдат заличени. По мое изрично настояване³ консулската служба, която обработва заявлението ми за издаване на виза, ще ме уведоми за начина, по който мога да упражня правото си на проверка на личните данни, които ме засягат, както и да поиска тяхното поправяне или заличаване, включително и съответните мерки за правна защита съгласно националното право на съответната държава. Националният надзорен орган на тази държава-членка *[данни за връзка]*, който ще ми съдейства и посочи как да упражня тези права.

¹ **NL** и **FR**: Резерва за разглеждане. **IT** смята, че декларацията следва да бъде опростена и направена по-ясна. **Комисията** подчерта, че формулировката на декларацията е до голяма степен заимствана от настоящия формуляр, като някои части са добавени за целите на съхраняването на данни във визовата информационна система и за достъпа на граничните контролни органи до тези данни, тъй като кандидатът/притежателят на визата ще трябва да се обърне към тези, които са въвели данните.

² **DE** изрази желание думата „съгласявам“ да се заличи, тъй като оставя впечатлението, че съгласието е достатъчно. Според експертите по защита на данните декларацията трябва да съдържа позоваване на правна разпоредба (напр. член 2, буква з) от Директивата за защита на данните). **PT** смята, че „съгласявам“ не е подходящата дума, тъй като снемането на пръстови отпечатъци и дигиталната снимка са задължителни при подаването на заявление.

³ **BE** смята, че декларацията оставя впечатлението, че кандидатът/притежателят на виза би могъл единствено да внесе оплакване или да поиска коригиране на данните в консулството. Според тази делегация трябва да бъде уточнено кои са отговорните органи. **Комисията** отбеляза, че не би било възможно да бъдат изредени всички отговорни органи във всички държави-членки. Кандидатът/притежателят на виза би могъл да поиска информация от консулството, което в последствие да го/я насочи към други органи.

Декларирам, че доколкото ми е известно, предоставените от мен данни са верни и пълни. Известно ми е, че предоставянето на неверни данни от моя страна ще доведе до неприемане на заявлението или анулиране на вече издадената виза и е възможно да бъде подведен(а) под съдебна отговорност съгласно правото на държавата-членка, която разглежда заявлението ми за издаване за виза.

Задължавам се да напусна територията на държавите-членки след изтичането на визата, ако е издадена. Информиран(а) съм, че притежанието на виза е само едно от предварителните условия за влизане на европейската територия на държавите-членки. Само фактът, че ми е издадена виза, не означава, че имам право на компенсация, ако не отговарям на съответните разпоредби на член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници и ми бъде отказано влизане. Предварителните условия за влизане ще бъдат проверени отново на европейската територия на държавите-членки.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV: НЕИЗЧЕРПАТЕЛЕН СПИСЪК НА ПРИЛОЖЕНИТЕ ДОКУМЕНТИ¹

Приложените документи, посочени в член 14, които трябва да се представят от кандидатите за виза, могат да включват:

A. ДОКУМЕНТИ, СВЪРЗАНИ С ЦЕЛТА НА ПЪТУВАНЕТО

(1) за служебни пътувания:

- i) покана от компания или орган за присъствие на срещи, конференции или събития, свързани с търговия, промишленост или работа;
- ii) други документи, които показват съществуването на търговски отношения или отношения със служебна цел;
- iii) входни билети за панаири и конгреси, ако е целесъобразно;
- iv) документи, доказващи стопанската дейност на компанията;
- v) документи, доказващи трудовата заетост на кандидатите за виза [статут][положение] в компанията.

(2) за предприети пътувания с учебна цел или друг вид обучение:

- i) удостоверение за записване в учебно заведение с цел посещаване на професионални или академични курсове в рамките на основно или допълнително обучение;
- ii) студентска карта или удостоверения за посещаваните учебни курсове;

¹ При представянето **Комисията** отбелязва, че този неизчерпателен списък е изготвен, за да структурира по-добре приложените документи, необходими за различни цели. Освен това бе взет предвид аналогичният списък, който се съдържа в приложение I към Кодекса на шенгенските граници, тъй като условията за влизане, на които трябва да отговарят кандидатите за виза и лицата, които искат да пресекат външните граници, са идентични. Комисията подчерта, че неизчерпателният списък съответства на подхода, възприет в Кодекса на шенгенските граници, и в съответствие с член 14, параграф 3, списъкът може да се адаптира към местните обстоятелства.

(3) за предприети пътувания с туристическа цел или по лични причини:

i) документи по отношение на настаняването:

- покана от домакина, ако се гостува на такъв;
- документ от учреждениято, предоставящо настаняване, или друг подходящ документ, който указва предвижданото настаняване;

ii) документи по отношение на маршрута:

- потвърждение на резервацията за организирано пътуване или друг подходящ документ, който указва предвижданите планове за пътуване;

(4) за пътувания, предприети във връзка с политически, научни, културни, спортни или религиозни събития, или поради други причини¹:

- покани, входни билети, записвания или програми, които съдържат, където е възможно, името на организацията домакин и продължителността на престоя или друг подходящ документ, обозначаващ целта на посещението.

¹ ЕЕ изрази желание, в този параграф или като самостоятелна точка 5), да бъде добавен текстът „хуманитарни причини“, „погребения“, „религиозно поклонение“. **PL** и **PT** не подкрепят това предложение, като **PT** насочва вниманието към точка 3): "... „по лични причини“, което би могло да обхваща подобни цели на пътуването.

Б. ДОКУМЕНТИ, ПОЗВОЛЯВАЩИ ДА СЕ ПРЕЦЕНИ НАМЕРЕНИЕТО НА
КАНДИДАТА ЗА ВИЗА ДА СЕ ЗАВЪРНЕ¹

- 1) билет за връщане или двупосочен билет;
- 2) доказателство за финансови средства²;
- 3) доказателство за трудова заетост: банкови извлечения;
- 4) доказателство за притежание на недвижима собственост;
- 5) доказателство за интеграция в страната на пребиваване: семейни връзки; професионален статут.

В. ДОКУМЕНТИ, СВЪРЗАНИ СЪС СЕМЕЙНОТО ПОЛОЖЕНИЕ НА
КАНДИДАТИТЕ ЗА ВИЗА

- 1) родителско съгласие (когато непълнолетен не пътува с родителите си);
- 2) доказателство за семейни връзки с канещото лице.

3

¹ **IT** предлага да се добави текст относно „хотелска резервация“. **Комисията** смята, че това не е необходимо, тъй като представянето на билета за обратно връщане доказва намерението за завръщане на кандидата за виза.

² **LU** запита защо това следва да се изисква, след като от кандидата за виза се иска също да представи доказателство за поемане на разходите, като добави също, че доказателството за връщане вероятно би било достатъчно. **Комисията** подчерта, че това изискване има за цел да прецени финансовото състояние на кандидата за виза там, където постоянно пребивава. Въпреки това **Комисията** припомни, че едни и същи приложени документи могат да служат за различни цели и следователно могат да се повтарят.

³ **FR** предложи да се добави „член на семейството на гражданин на ЕС“. **Комисията** би обмислила това, като отбелязва, че следва да бъде избегнато припокриването с формуляра на заявлението.

**ПРИЛОЖЕНИЕ V: ХАРМОНИЗИРАН ФОРМУЛЯР, ДОКАЗВАЩ
НАСТАНЯВАНЕТО И/ИЛИ ПОЕМАНЕТО НА РАЗХОДИТЕ^{1 2}**

[Държава-членка]

Доказателство за ☐ настаняване* поемане на разходите*
в съответствие с член 14.1от Визовия кодекс
при покана на гражданин на трета страна, за който важи задължението за притежаване
на виза

(Този формуляр се издава и обработва безплатно от компетентния орган)

Аз, долуподписаният ...		
Фамилно име:	Име	
Дата на раждане	Място на раждане	
Гражданство		
Лична карта №	Паспорт №	
Разрешение за пребиваване №		
Дата на издаване	Място на издаване	
Адрес:		
Собственик	Наемател	
Професия:		
 декларирам, че мога да настаня *:		
1. Фамилно име	Име	Гражданство
Дата на раждане	Място на раждане	
Адрес		
Връзка с поканеното лице		
Паспорт №		
2. Фамилно име:	Име	Гражданство
Дата на раждане	Място на раждане	
Адрес		
Връзка с поканеното лице		
Паспорт №		
3. За периода от	До.....	
на посочения ми по-горе адрес.		
или на следния друг адрес:		
 декларирам, че мога да поема разходите по пребиваването и репатрирането *		
- на лицето(лицата), посочени в точка * 1. 2.		
- за периода, посочен в точка 3.		

* Моля, отбележете подходящото поле(полета)

Допълнителна информация:

лицето(лицата), посочени * в точка 1. ☐ в точка 2. ☐ сключват собствената си медицинска застраховка за пътуване за периода на престоя си съгласно изискванията на член 15 от Визовия кодекс.

Здравната застраховка в тяхна полза за периода на престоя се сключва от мен.

Известно ми е, че личните данни, които се съдържат в настоящия формуляр, се съхраняват и обработват от службите, които получават формуляра, че те се съхраняват във визовата информационна система (ВИС) и стават достъпни за органите на останалите държави-членки, както и че аз имам право да поискам те да бъдат променени или заличени, поспециално, ако са неточни.

Известно ми е [списък с националните разпоредби, който следва да се добави от съответните държави-членки]:

- позоваване на наказанията за подаване на неверни данни;
- позоваване на наказанията за подпомагане на незаконен престой.
-
- оригиналът на настоящата декларация, надлежно подпечатан от компетентния орган, трябва да бъде представен на консулските власти, компетентни да разгледат заявлението за виза на поканеното лице(а), в рамките на шест месеца

Декларирам с честната си дума, че предоставената по-горе информация е вярна

Прочетено и потвърдено
свидетел

Подписът е удостоверен в присъствието на
на.....

Дата и подпис на канещото лице

Дата Печат на компетентния орган

Документи, които се прилагат:

- **копие на личната карта на канещото лице или на страницата на неговия/нейния паспорт, съдържаща биометричните данни;**
- **доказателство за постоянно пребиваване (напр.: нотариален акт за собственост на недвижимо имущество, договори за наем, сметки за електричество/вода/газ)**
- **доказателство за доход (фиш за заплата, бележка за пенсия, официален документ, посочващ сумата на доходите);**
- **ако е целесъобразно, полица за здравна застраховка на поканеното(ните) лице(а).**

Този раздел се попълва единствено от компетентните органи

Доказателство за настаняване	Доказателство за поемане на разходите
Условията на настаняването	Финансовото състояние на канещото лице
не са проверени	не е проверено
се считат за съответстващи на планираната покана	се счита за достатъчно по отношение на приложимите референтни суми и продължителността на престоя на поканеното(ните) лице(а)
Дата:	Място:
Печат на компетентния орган:	

¹ Виж бележка под линия на стр. 32.

² **FR** би желала да направи следните бележки:

- Няма въведени данни [във френската версия на формуляра] относно гражданството на домакина. Не се иска информация относно пола на домакина и на поканеното лице; това е важен елемент, тъй като собственото име не винаги е достатъчно, за да бъде установен полът.
- Трябва да се представят номерът на паспорта на поканеното лице, както и копие на паспорта или личната му карта. Не е отбелязано, че домакинът трябва лично да отиде в кметството, за да попълни формуляра, който да послужи като доказателство за настаняване.
- На формуляра е оставено място само за две поканени лица, което представлява проблем, ако трябва да се вземат предвид и непълнолетни деца.
- Няма въведени данни относно предишни формуляри, служещи за доказателство за настаняване, които са издавани на домакина. Подобна информация е от съществено значение, за да се даде възможност на органите да разграничат случаите на злоупотреба.
- Въпреки че формулярът съдържа изречението „декларирам, че мога да поема разходите по пребиваването и [разходите] по репатрирането“, разходите по репатрирането се покриват от застраховката, а във формуляра не се споменава необходимата застраховка за 30 000 EUR. За разлика от френските правни норми, формулярът не предвижда изричното задължение на домакина да поеме разходите по пребиваването на чужденеца, ако той самият не може да го направи, освен ако декларацията на домакина на страница 1 от формуляра, че той може да поеме разходите по пребиваването и репатрирането, не бъде счетена за еквивалентно задължение. Освен това в проект за формуляр не се споменават документите, които домакинът трябва да представи като доказателство за финансовото си състояние.○
- По отношение на доказателството за финансовото състояние на домакина, което следва да се представи, за разлика от френския формуляр, в проекта за формуляр на Комисията не се посочва конкретна сума (напр. гарантираната минимална работна заплата (SMIC) за Франция).
- Хармонизираният формуляр на Комисията не предвижда консулските служби да уведомяват кметовете дали са издадени визи или не. Прилаганата от Франция система за обратно изпращане може да се използва за тази цел. Не е предвидено поле за печатите на консулските власти или на граничния контрол (при влизане), които свидетелстват, че те са извършили необходимите проверки. Въведените данни „дата и подпис на поканеното лице“ следва да се четат „дата и подпис на кандидата“.
- В примерния европейски формуляр не се споменават таксите, които се заплащат от домакина (държавната таксова марка във Франция в момента е 15 EUR), нито се споменава евентуална проверка на място на настаняването, което е предоставено. Преразгледаните договорености относно формулярите, които служат като доказателство за настаняване, съгласно Акта от 26 ноември 2003 г., засягат жилището на домакина, по-специално условията на настаняване, за да бъдат избегнати случаи на злоупотреба от страна на домакина. Хармонизираният формуляр не съдържа подробности относно настаняването (квадратура, брой на стаите, брой обитатели, санитарни помещения и др.)
- Предложеният от Комисията хармонизиран формуляр засяга само кандидатите за виза. Съгласно френското законодателство формуляр, който да послужи като доказателство за настаняване, се изисква също за граждани на трети страни, които не е необходимо да притежават виза. Какъв формуляр, който да послужи като доказателство за настаняване, следва да се издаде на такива лица?

- ОБЩИ БЕЛЕЖКИ КЪМ ПРИЛОЖЕНИЕ V

Комисията припомни, че съществуващото приложение 15 към Общите консулски инструкции относно „*Образци на хармонизирани формуляри, служещи като доказателство за покана, спонсорство и настаняване*“ съдържа образци на подобни формуляри, съставени само от четири държави-членки, въпреки че според обявената информация на интернет страниците на министерствата на външните работи на няколко държави-членки подобни формуляри (въпреки че не е официално съобщено) се използват. Положението е незадоволително и дори създава проблеми за граничната охрана, следователно Комисията счита, че е необходимо да състави хармонизиран формуляр.

NL запита дали би било полезно един формуляр да служи за две различни цели. **Комисията** отчита, че двата въпроса са правно разграничени и че последствията са различни, но смята, че предвид ясно разграничените цели това не следва да представлява проблем.

LV, с подкрепата на **EE** и **LT**, предложи да се предвиди използването на електронен формат на този формуляр, което да даде възможност информацията да се съхранява в националните бази данни. **Комисията** не би се противопоставила на този вариант.

EE, **SI** и **LT** запитаха дали формулярът би могъл да се използва както когато канещата страна е физическо лице, така и когато е юридическо лице.

LT, с подкрепата на **DE**, **FR** и **HU**, изрази мнение, че формулярът следва да съдържа елементи за сигурност.

NO подкрепи въвеждането на хармонизиран формуляр, но подчерта, че неговото използване не следва да е задължително, т.е. да не се използва систематично за всички кандидати. **DK**, **ES**, **HU** и **SE** също подкрепиха незадължителното използване на формуляра.

EE запита дали документа ще бъде предаван на кандидата, за да може той/тя да го представи на границата.

LV, **CZ**, **SK**, **HU**, **DE** и **FR** изразиха мнение, че за формуляра следва да се заплаща такса.

Комисията се обяви категорично против това предложение, тъй като е налице тенденцията на кандидатите да се налага плащането на всякакви допълнителни такси.

LU и **BE** отбелязаха, че няма правно основание да се иска възстановяване на разходите от канещото лице, в случай че кандидатът заминава за шенгенска държава, различна от тази, в която живее канещото лице. **BE** изрази мнение, че този въпрос следва да се разгледа общо и може би само в един член. **Комисията** призна, че когато канещото лице живее в друга държава, възстановяването на разходите по пребиваването представлява проблем. По отношение на опасенията, свързани с използването на настоящия формуляр в случай на „представяване“, **Комисията** припомни, че системата на представяване се основава на взаимно доверие, като тази система следва да обхване и местните органи.

- БЕЛЕЖКИ ПО СПЕЦИФИЧНИ ВЪПРОСИ

HU предложи във формуляра да се добави „фамилно име по рождение“.

FR изрази желание във формуляра да се добави следната информация:

- пол на домакина и на поканеното лице, (DE подкрепи това предложение)
- номер на паспорта на поканеното лице и копие на този паспорта или лична карта,
- възможност да се добавят данни за повече от две поканени лица,
- информация относно предишни формуляри, служещи за доказателство за настаняване,
- указание, че домакинът трябва лично да попълни формуляра,
- информация относно конкретна сума (напр. за Франция: гарантираната минимална работна заплата (SMIC),
- информация относно доказателството за финансовото състояние на домакина, което следва да се представи,
- поле за печатите на консулските власти или на граничния контрол (при влизане), които свидетелстват, че те са извършили необходимите проверки.
- система за „обратно изпращане“, чрез която консулските служби да уведомяват кметовете дали са издадени визи или не,
- въведените данни „дата и подпис на поканеното лице“ следва да се четат „дата и подпис на кандидата“.
- информация относно проверка на място на настаняването, което е предоставено, за да бъдат избегнати случаи на злоупотреба от страна на домакините.
- конкретна информация относно настаняването (квадратура, брой на стаите, брой обитатели, санитарни помещения и др.).

Освен това **FR** отбелязва, че въпреки че формулярът съдържа изречението „декларирам, че мога да поема разходите по пребиваването и [разходите] по репатрирането“, разходите по репатрирането се покриват от застраховката, а във формуляра не се споменава необходимата застраховка за 30 000 EUR и следователно **FR** предлага да се предвижда изричното задължение на домакина да поеме разходите по пребиваването на чужденеца, ако той самият не може да го направи, освен ако декларацията на домакина на страница 1 от формуляра, че той може да поеме разходите по пребиваването и репатрирането, не бъде счетена за еквивалентно задължение. Следва да се посочат и документите, които трябва да представи домакинът като доказателство за финансовото си състояние. Накрая, **FR** запитва какъв формуляр, който да послужи като доказателство за настаняване, следва да се използва за граждани на трети страни, които не са задължени да притежават виза.

PL предложи следната формулировка в раздел „Допълнителна информация“ (горната част на втора страница от формуляра): „...сключват собствената си медицинска застраховка за пътуване за периода на престоя си **и за репатриране по медицински причини** съгласно изискванията на....“.

DE смята, че декларацията следва да покрива и разходите по принудително репатриране.

DE, както и **PL**, изразиха мнение, че декларациите по точки 1 и 3 от формуляра са двусмислени и че трябва да бъде подсилен задължителният им характер.

PL предложи да се добави информация относно „здравна застраховка **за пътуване**...“ към последното тире „Документи, които се прилагат“.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI: ЕДИНЕН ФОРМАТ НА ПЕЧАТ, УКАЗВАЩ ЧЕ Е ПОДАДЕНО
ЗАЯВЛЕНИЕ ЗА ИЗДАВАНЕ НА ВИЗА*

...¹ Виза: ...² R/ ...³
xx/xx/xxxx⁴ ⁵ .

Пример:

Виза „С“ FR R/ IT
22/04/2006 Консулство на Франция
Джибути

* **АТ:** резерва за разглеждане.

¹ Код на визата, за която се кандидатства.

² Код на държавата-членка, обработваща заявлението.

³ Ако е приложимо, код на държавата-членка, представлявана от държавата-членка, обработваща заявлението за издаване на виза.

⁴ Дата на подаване на заявлението(осем цифри: xx ден, xx месец, xxxx година).

⁵ Орган, обработващ заявлението за издаване на виза.

**ПРИЛОЖЕНИЕ VII: СПИСЪК НА ТРЕТИ СТРАНИ, ПОСОЧЕНИ В РЕГЛАМЕНТ
(ЕО) № 539/2001, ПРИЛОЖЕНИЕ I, ЧИИТО ГРАЖДАНИ ТРЯБВА ДА ПРИТЕЖАВАТ
ВИЗА ЗА ЛЕТИЩЕН ТРАНСФЕР, КОГАТО ПРЕМИНАВАТ ПРЕЗ
МЕЖДУНАРОДНА ТРАНЗИТНА ЗОНА НА ЛЕТИЩА, НАМИРАЩИ СЕ НА
ТЕРИТОРИЯТА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ**

АФГАНИСТАН

БАНГЛАДЕШ

КОНГО (Демократична Република)

ЕРИТРЕЯ

ЕТИОПИЯ

ГАНА

ИРАН

ИРАК

НИГЕРИЯ

ПАКИСТАН

СОМАЛИЯ

ШРИ ЛАНКА

**ПРИЛОЖЕНИЕ VIII: СПИСЪК НА РАЗРЕШЕНИЯТА ЗА ПРЕБИВАВАНЕ, КОИТО
ДАВАТ ПРАВО НА ПРИТЕЖАТЕЛИТЕ ИМ НА ТРАНЗИТНО ПРЕМИНАВАНЕ ПРЕЗ
ЛЕТИЩАТА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ, БЕЗ ДА СЕ ИЗИСКВА ВИЗА ЗА
ЛЕТИЩЕН ТРАНСФЕР**

АНДОРА:

- *Tarjeta provisional de estancia y de trabajo* (временно пребиваване и разрешение за работа) (бяло). Те се издават на сезонни работници; срокът на валидност зависи от времетраенето на трудовата заетост, но никога не надвишава 6 месеца. Това разрешение не се подновява
- *Tarjeta provisional de estancia y de trabajo* (пребиваване и разрешение за работа) (бяло). Това разрешение се издава за срок от 6 месеца и може да бъде подновено за още една година
- *Tarjeta de estancia* (разрешение за пребиваване) (бяло). Това разрешение се издава за срок от 6 месеца и може да бъде подновено за още една година
- *Tarjeta temporal de residencia* (временно разрешение за пребиваване) (розово). Това разрешение се издава за 1 година и може да се поднови два пъти, всеки път за една година
- *Tarjeta ordinaria de residencia* (обикновено разрешение за пребиваване) (жълто). Това разрешение се издава за 3 години и може да бъде подновено за още 3 години
- *Tarjeta privilegiada de residencia* (специално разрешение за пребиваване) (зелено). Това разрешение се издава за 5 години и може да бъде подновявано многократно, всеки път за още 5 години
- *Autorización de residencia* (разрешение за престой) (зелено). Това разрешение се издава за 1 година и може да бъде подновявано многократно, всеки път за още 3 години
- *Autorización temporal de residencia y de trabajo* (временно разрешение за пребиваване и работа) (розово). Това разрешение се издава за 2 години и може да бъде подновено за още 2 години
- *Autorización ordinaria de residencia y de trabajo* (обикновено разрешение за пребиваване и работа) (жълто). Това разрешение се издава за 5 години
- *Autorización privilegiada de residencia y de trabajo* (специално разрешение за пребиваване и работа) (зелено). Това разрешение се издава за 10 години и може да бъде подновявано многократно, всеки път за още 10 години

КАНАДА:

- Карта за постоянно пребиваване (пластмасова карта)

ЯПОНИЯ:

- Разрешение за повторно влизане в Япония

МОНАКО:

- *Carte de séjour de résident temporaire* de Monaco (временно разрешение за пребиваване)
- *Carte de séjour de résident ordinaire* de Monaco (обикновено разрешение за пребиваване)
- *Carte de séjour de résident privilégié* (привилегировано разрешение за пребиваване)
- *Carte de séjour de conjoint de ressortissant monégasque* (разрешение за пребиваване на съпруг/а на гражданин на Монако)

САН МАРИНО:

- *Permesso di soggiorno ordinario (validità illimitata)* [обикновено разрешение за пребиваване (безсрочно)]
- *Permesso di soggiorno continuativo speciale (validità illimitata)* [специално разрешение за постоянно пребиваване (безсрочно)]
- *Carta d'identità de San Marino (validità illimitata)* [лична карта, издадена в Сан Марино (безсрочна)]

СЪЕДИНЕНИ АМЕРИКАНСКИ ЩАТИ:

- Документ I-551 карта за постоянно пребиваване (валидна от 2 до 10 години)
- Документ I-551 карта за регистрация на чужденец (валидна от 2 до 10 години)
- Документ I-551 карта за регистрация на чужденец (безсрочна)
- Документ I-327 за повторно влизане (валиден за 2 години – издава се на притежатели на документ I-551)
- Карта за пребиваване на чужденец (валидна за 2 или 10 години, или безсрочна. Този документ позволява завръщането на притежателя му, само ако той или тя не са пребивавали извън територията на САЩ повече от една година.)
- Разрешение за повторно влизане (валидно за 2 години. Този документ позволява завръщането на притежателя му, само ако той или тя не са пребивавали извън територията на САЩ повече от две години.)
- Валиден печат за временно пребиваване във валиден паспорт (валиден за една година от датата на издаване)

**ПРИЛОЖЕНИЕ IX: СТАНДАРТЕН ФОРМУЛЯР ЗА УВЕДОМЯВАНЕ И
ОБОСНОВКА НА ОТКАЗ ЗА ИЗДАВАНЕ НА ВИЗА**

ДИПЛОМАТИЧЕСКА МИСИЯ ИЛИ

КОНСУЛСКА СЛУЖБА НА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА 1)

1

ОТКАЗ ЗА ИЗДАВАНЕ НА ВИЗА,

в съответствие с член 23 от Визовия кодекс на Общността

Уважаеми(а) господин/госпожо _____,
Посолството/Генералното консулство/Консулството на _____ в _____
_____ разгледа [от името на (наименованието на представляваната държава-членка)] Вашето заявление за издаване на виза с дата хх месец 200х г.
Издаването на виза беше отказано.

Отказът за издаване на виза се основава на едно или няколко от следните съображения 2) (отбелязани с отметка), които не позволяват издаването на виза:

- ☐ представяне на фалшив/фалшифициран/подправен документ за пътуване 3)
- ☐ целта и условията на престоя Ви не могат да бъдат установени
- ☐ намерението Ви да се завърнете в страната Ви на произход не може да бъде установено
- ☐ не са представени доказателства за достатъчно средства за издръжка в зависимост от периода и вида на престоя или средства за завръщане в страната на произход или транзитно преминаване
- ☐ вече сте пребивавали три месеца 4) от шестмесечен период на територията на държавите-членки
- ☐ подаден е сигнал с цел отказ на влизане
 - ☐ в ШИС от (посочване на държава-членка)
 - ☐ в националния регистър
- ☐ една или повече държави-членки считат, че представлявате опасност за общественения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на една или повече държави-членки на Европейския съюз (всяка държава-членка трябва да посочи позоваванията на националното законодателство относно тези случаи на отказ на влизане). 5)
- ☐ не сте представили достатъчно доказателства за спешността, която оправдава кандидатстването за виза на границата

б)

Дата и печат на дипломатическата мисия или консулската служба

Подпис на заинтересованото лице

¹ Не се изисква лого за Норвегия, Исландия и Швейцария.

БЕЛЕЖКИ ПО ПРИЛОЖЕНИЕ IX (вж. също бележките по член 23)

1) **PL** предложи добавяне на текст за граничните органи. **FR** внесе резерва по цялото приложение. **IT** предпочита по-рационализиран формуляр и счита второто и третото основание за проблемни по правни съображения.

В отговор на бележка от **NL**, **Комисията** припомни на делегациите, че оформлението, включително знамето, съответства на стандартния формуляр в Кодекса на шенгенските граници.

2) **SI** предложи да се добавят специални съображения за отказ на виза на границата.

3) **AT** предложи да се добави „или други фалшиви/фалшифицирани или подправени документи“.

4) **NL** изрази желание 3 месеца да се замени с 90 дни.

5) **PL** предложи заличаване на формулировката в скоби. **Комисията** не би могла да приеме това заличаване.

6) **NL** предложи да се добави стандартна клауза как и къде да се обжалва.

ПРИЛОЖЕНИЕ X: ПОПЪЛВАНЕ НА ВИЗОВ СТИКЕР

I. Раздел за общи вписвания

1.1. Поле „ВАЛИДНО ЗА“:

Това поле посочва територията, на която притежателят на визата има право да пътува. Това поле може да се попълва само по един от следните начина:

- а) шенгенски държави;
- б) шенгенска държава или шенгенски държави, до чиято територия се ограничава валидността на визата (в този случай се използват следните съкращения)¹:

A = Австрия

BNL = Белгия, Нидерландия и Люксембург²

CY = Кипър

CZE = Чешка република

D = Германия

DK = Дания

E = Испания

EST = Естония

F = Франция

FIN = Финландия

GR = Гърция

H = Унгария

I = Италия

LT = Литва

LVA = Латвия

M = Малта

P = Португалия

PL = Полша

S = Швеция

SK = Словакия

SVN = Словения

IS = Исландия

N = Норвегия

- в) държава-членка (като се използват посочените в буква б) съкращения), която е издала национална виза за дългосрочно пребиваване

1.2. Когато стикерът се използва за издаване на единна виза за краткосрочно пребиваване или виза за транзитно преминаване, полето „валидно за“ се попълва с думите „шенгенски държави“ на езика на държавата-членка, която издава визата.

¹ **HU** запита защо не може да се използва пълното наименование на държавата-членка, както в случай на виза, издадена за територията на една държава-членка (точка 1.3).

² В отговор на бележка от **ВЕ**, **Комисията** отбеляза, че кодовете за отделните държави следва да заменят този код, с цел да съответстват на представените становища по отношение на член 21.

1.3. Когато стикерът се използва за издаване на визи, които ограничават влизането, престоя и напускането до територията на една държава-членка, това поле се попълва с наименованието на държавата-членка, до чиято територия са ограничени влизането, престоят и напускането на притежателя на виза, на езика на същата държава-членка.

1.4. Когато стикерът се използва за издаване на визи с ограничена териториална валидност съгласно член 21, параграф 1, последна алинея от настоящия регламент, могат да се използват следните варианти за кодовете, които да бъдат вписани:

- а) вписване на кодовете за съответните държави-членки;
- б) вписване на думите „шенгенски държави“, последвани в скоби от знак минус и кодовете на държавите-членки, за чиято територия визата не е валидна.

2. Поле „ОТ...ДО“:

Това поле посочва продължителността на разрешения от визата престой на притежателя ѝ. Датата, от която притежателят на визата може да влезе на територията, за която е валидна тя, се изписва, както е показано по-долу, след думата „ОТ“:

- денят се изписва, като се използват две цифри, първата от които е нула, ако въпросният ден се състои само от една цифра.
- хоризонтално тире.
- месецът се изписва, като се използват две цифри, първата от които е нула, ако въпросният месец се състои само от една цифра.
- хоризонтално тире.
- годината се изписва, като се използват две цифри, които съответстват на последните две цифри от годината.

Например: 05-12-07 = 5 декември 2007 г.

Датата на последния ден от разрешения престой на притежателя на виза се вписва след думата „ДО“. Притежателят на виза трябва да е напуснал територията, за която е валидна визата, до полунощ на тази дата.

Тази дата се изписва по същия начин като първата дата, посочена по-горе.

3. Поле „БРОЙ НА ВЛИЗАНИЯТА“:

Това поле показва колко пъти притежателят на визата може да влиза на територията, за която е валидна тя, т.е. то се отнася до броя на пребиваванията, които могат да се простират върху целия период на валидност, вж. точка 4.

Влизанията могат да бъдат едно, две или повече¹. Този брой се изписва от дясната страна на предварително разпечатания формуляр, като се използва „01“, „02“ или съкращението „MULT“, когато визата дава право на повече от две влизания.

При виза за транзитно преминаване могат да се разрешат само едно или две влизания (вписва се „01“ или „02“). Многократните влизания се посочват като „MULT“.

Валидността на визата изтича, когато общият брой на излизанията, извършени от притежателя ѝ, е равен на броя на разрешените влизания, дори когато притежателят не е използвал докрай броя на разрешените от визата дни.²

4. Поле „ВРЕМЕТРАЕНЕ НА ПОСЕЩЕНИЕТО.... ДНИ“

Това поле посочва броя дни, през които притежателят може да пребивава на територията, за която е валидна визата. Този престой може да бъде непрекъснат, или, в зависимост от броя на разрешените дни, разпределен в няколко периода между датите, посочени в точка 2, като се има предвид броя на разрешените в точка 3 влизания.³

Броят на разрешените дни се изписва в празното пространство между „ВРЕМЕТРАЕНЕ НА ПОСЕЩЕНИЕТО“ и „ДНИ“, с две цифри, първата от които е нула, ако броят на дните е по-малко от 10.

Максималният брой дни, които могат да бъдат вписани в това поле, е 90 дни за всяко шестмесечие.⁴

Когато се издава виза, валидна за повече от шест месеца, посочването на 90 дни означава 90 дни в рамките на всеки 6 месеца.

¹ FR отбеляза, че е важно да се посочи „1“, „2“ или „многократно“, за да се опрости работата на персонала, който работи с техническата страна на визовите системи. От съображения за краткост, LU запита дали „MULT“ може да се замени с „М“. **Комисията** ще провери дали това е съвместимо с техническите спецификации.

² HU предложи този параграф да се премести в Инструкциите.

³ NO запита дали може да бъде издадена многократна виза, валидна за една, две или повече години, която разрешава максимален престой по-кратък от 90 дни за всяко шестмесечие. Ако това е възможно, член 20, параграф 3 следва по-ясно да го посочва, например „Многократна виза, която дава право на притежателя ѝ на няколко влизания до три месеца или ...“. Основание за това предложение е реалната необходимост, изпитана от Норвегия да издава подобни визи, а изглежда, че някои шенгенски държави издават многократна виза, в която се посочват например 45 дни. Това предложение затрудни до известна степен **Комисията** и тя изрази желание да проучи въпроса.

⁴ HU предложи третият и четвъртият параграф да бъдат преместени в Инструкциите.

5. Поле „ИЗДАДЕНА В... НА...“

Това поле посочва името на града, в който се намира дипломатическата мисия или консулската служба, която издава визата. Датата на издаване се посочва след „НА“.

Датата на издаване се изписва по същия начин, както датата, посочена в точка 2.

6. Поле „НОМЕР НА ПАСПОРТА“:

Това поле посочва номера на документа за пътуване, в който се поставя визовият стикер. Ако лицето, на което е издадена виза, е включено в паспорта на съпруг, майка или баща, се посочва номерът на документа за пътуване на това лице.

Когато документът за пътуване на кандидата за виза не се признава от държавата-членка, която издава визата, за поставяне на визата се използва единният формат на отделен формуляр за поставяне на визи.

Номерът, който се вписва в това поле, в случай че визовият стикер се поставя на отделен формуляр, не е номерът на паспорта, а същият типографски номер, който е изписан на формуляра, състоящ се от шест цифри.

7. Поле „ВИД ВИЗА“:

За да се улесни работата на контролните органи, това поле уточнява вида на визата, като използва буквите „А“, „В“, „С“ и „D“, както следва:

„А“: виза за летищен трансфер

„В“: виза за транзитно преминаване

„LTV В“: виза за транзитно преминаване с ограничена териториална валидност²

„С“: виза за краткосрочно пребиваване

„LTV С“: виза за краткосрочно пребиваване с ограничена териториална валидност

„D“: национална виза за дългосрочно пребиваване³

8. Поле „ФАМИЛНО И СОБСТВЕНО ИМЕ“:

Първата дума в квадратчето „фамилно име“, следвана от първата дума в квадратчето „собствено име“ в документа за пътуване на притежателя на визата се изписват в тази последователност. Дипломатическата мисия или консулската служба проверяват дали фамилното и собственото име, изписани в документа за пътуване и които трябва да се впишат в това поле и в раздела, който трябва да бъде електронно сканиран, са същите като тези, които са вписани в заявлението за издаване на виза.

¹ **Комисията** ще разгледа възможността за добавяне на информация относно попълването на стикер за многократна виза за летищен трансфер, която съответства на Общите консулски инструкции, Приложение 13, Пример 3, по предложение на **LT**.

² **PL** изрази желание да се заличи позоваването на „LTV В“ и „LTV С“, тъй като то вече е включено в точка 1. **FR**, **BE** и **LU** подкрепиха това предложение.

³ **DE** запита защо е запазено позоваването на визи „D“. **FR**, с подкрепата на **BE**, предложи да се включи отново позоваване на виза „D+C“.

9¹.

I. Задължителни вписвания, които се добавят в раздел „БЕЛЕЖКИ“²

- а) Код, посочващ „Не се изисква застраховка“

В случай, че притежателят на виза е освободен от изискването да притежава медицинска застраховка за пътуване, посочена в член 15, в този раздел се вписва кодът „N-INS“.

- б) Код, посочващ, че е представено доказателство за настаняване и/или поемане на разходите от поканения

В случай, че кандидатът е представил

- доказателство за настаняване при кандидатстване за виза, се добавя кодът „Приложение V-H“³
- доказателство за поемане на разходи при кандидатстване за виза, се добавя кодът „Приложение V-G“

Когато е представено доказателство и за двете, се добавя кодът „Приложение V-H+G“.

II Национални вписвания в раздел „БЕЛЕЖКИ“

Този раздел съдържа също бележки на езика на държавата-членка, издаваща визата, относно национални разпоредби. Тези бележки обаче не могат да повтарят задължителните бележки, посочени в част I от настоящото приложение.

¹ **FI** запита дали вписванията по тази точка ще бъдат необходими, след като ВИС започне да функционира. **Комисията** припомни, че въвеждането на ВИС ще бъде постепенно и поради това тези вписвания ще продължат да са необходими още дълго време.

² **PL** не подкрепи добавянето на тези кодове.

³ В отговор на запитване от **HU**, **Комисията** отбеляза, че „V“ се отнася до Приложение V от проекта за Визов кодекс (т.е. хармонизиран формуляр, доказващ настаняването и/или поемането на разходите), „H“ се отнася до доказателство за настаняване, а „G“ — до поемане на разходи, като целта е да се въведат стандартни кодове.

III Раздел за снимката

На определеното за тази цел място се поставя цветна снимка на притежателя на визата.

По отношение на снимката, която се поставя във визовия стикер, се спазват следните правила.

Размерът на главата от брадичката до темето е между 70 % и 80 % от вертикалния размер на повърхността на снимката.

Минималните изисквания за разделителна способност са:

- 300 пиксела на инч (ppi), некомпресирани, за сканиране,
- 720 точки на инч (dpi) за цветно принтиране на снимки.

IV Зона за четящо устройство

Този раздел се състои от два реда по 36 знака (OCR B-10 cri).

**ПРИЛОЖЕНИЕ XI: ЕДИНЕН ФОРМАТ НА ПЕЧАТ ЗА УДЪЛЖАВАНЕ НА
ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТТА НА РАЗРЕШЕНИЯ С ВИЗА ПРЕСТОЙ**

ВИЗА №	
7.3.06 ¹	15.3.06 ²
30 ³	35 ⁴
Ausländeramt ⁵	20.2.06 ⁶

-
- ¹ Дата на изтичане на срока на валидност.
² Продължителност на първоначално разрешения период на престой.
³ Нова дата на изтичане на срока на валидност.
⁴ Нова продължителност на разрешения престой.
⁵ Орган, вземащ решение за удължаване.
⁶ Дата на решението за удължаване.

ПРИЛОЖЕНИЕ XII¹ Част 1: ОПЕРАТИВНИ ИНСТРУКЦИИ ЗА ИЗДАВАНЕ НА ВИЗИ НА ГРАНИЦАТА НА ТРАНЗИТНО ПРЕМИНАВАЩИ МОРЯЦИ, КОИТО ПОДЛЕЖАТ НА ИЗИСКВАНИЯ ЗА ВИЗА

Целта на тези оперативни инструкции е да осигури правила за обмен на информация между компетентните органи на държавите-членки, прилагащи достиженията на правото на Общността по отношение на транзитно преминаващи моряци, които подлежат на изисквания за виза. Доколкото визата е издадена на границата въз основа на обменената информация, отговорността е на държавата-членка, която издава визата.

За целите на настоящите оперативни инструкции:

„Пристанище на държава-членка“: означава пристанище, което е външна граница на държава-членка;

„Летище на държава-членка“: означава летище, което е външна граница на държава-членка;
и

- I. Постъпване на борда на плавателен съд, който е акостирал на пристанище на държава-членка или е очакван там
- а) влизане на територията на държавите-членки през летище, разположено в друга държава-членка²
- корабната компания или нейният агент информират компетентните органи в пристанището на държавата-членка, където корабът е акостирал или е очакван, че моряци, които подлежат на изисквания за виза, предстои да влязат през летище на друга държава-членка. Корабната компания или нейният агент подписват гаранция относно тези моряци;

¹ **PT** възнамерява да представи бележка относно техническите спецификации във връзка с това приложение.

² **NL** предложи да се заличи краят на изречението от „... през летище ...“.

- посочените компетентни органи проверяват при първа възможност дали предоставената от корабната компания или нейния агент информация е вярна и проучват дали са изпълнени останалите условия за влизане на територията на държавата-членка. Пътният маршрут на територията на държавите-членки също се проверява, например чрез справка със самолетните билети;
 - компетентните органи в пристанището на държавата-членка информират за резултатите от проверката компетентните органи на държавата-членка на входното летище, посредством надлежно попълнен формуляр за транзитно преминаващи моряци, които подлежат на изисквания за виза (изложен в приложение XIII, част 2), изпратен по факс, електронна поща или по друг начин, и посочват дали по принцип може да бъде издадена виза на границата;
 - когато проверката на наличните данни даде положителен резултат, който ясно съвпада с декларацията или документите на моряка, компетентните органи на входното или изходното летище на държавата-членка могат да издадат виза за транзитно преминаване на границата с максимална валидност от пет дни. Освен това, в такива случаи споменатият по-горе документ за пътуване на моряка се подпечатва с входния или изходния печат на държавата-членка и се предоставя на заинтересования моряк.
- б) влизане на територията на държавите-членки през сухопътна или морска граница, разположена в друга държава-членка
- процедурата е еднаква с тази при влизане през летище на друга държава-членка, с изключение на това, че се информират компетентните органи на граничния контролно-пропускателен пункт, през който заинтересованият моряк влиза на територията на държавата-членка.

II. Напускане на работа от борда на плавателен съд, който е влязъл в пристанище на държава-членка

- а) напускане на територията на държавите-членки през летище, разположено в друга държава-членка
 - корабната компания или нейният агент информират компетентните органи в пристанището на посочената държава-членка за влизането на моряци, подлежащи на изисквания за виза, които предстои да напуснат работа и да излязат от територията на държавите-членки през летище на друга държава-членка. Корабната компания или нейният агент подписват гаранция по отношение на тези моряци;
 - компетентните органи проверяват при първа възможност дали предоставената от корабната компания или нейния агент информация е вярна и проучват дали са изпълнени останалите условия за влизане на територията на държавите-членки. Пътният маршрут на територията на държавите-членки също се проверява, например чрез справка със самолетните билети;
 - когато проверката на наличните данни даде положителен резултат, компетентните органи могат да издадат виза за транзитно преминаване с максимална валидност от пет дни.
- б) напускане на територията на държавите-членки през сухопътна или морска граница, разположена в друга държава-членка
 - процедурата е еднаква с тази при напускане през летище на друга държава-членка.

III. Прехвърляне от плавателен съд, влязъл в пристанище на държава-членка, на друг плавателен съд, който предстои да отплава от пристанище, разположено в друга държава-членка

- корабната компания или нейният агент информират компетентните органи в пристанището на посочената държавата-членка за влизането на моряци, подлежащи на изисквания за виза, които предстои да напуснат работа и да излязат от територията на държавите-членки през пристанище на друга държава-членка. Корабната компания или нейният агент подписват гаранция по отношение на тези моряци;
- компетентните органи проверяват при първа възможност дали предоставената от корабната компания или нейния агент информация е вярна и проучват дали са изпълнени останалите условия за влизане на територията на държавите-членки. По повод на проверката се установява връзка с компетентните органи в пристанището на държавата-членка, от което моряците ще напуснат територията на държавите-членки на борда на кораб. Извършва се проверка, за да се установи дали корабът, на който моряците се качват, е акостирал на пристанището или е очакван там. Проверява се също пътният маршрут на територията на държавите-членки;
- когато проверката на наличните данни даде положителен резултат, компетентните органи могат да издадат виза за транзитно преминаване с максимална валидност от пет дни.

ПРИЛОЖЕНИЕ XII: Част 2¹

ФОРМУЛЯР

ЗА ТРАНЗИТНО ПРЕМИНАВАЩИ МОРЯЦИ, ПОДЛЕЖАЩИ НА ИЗИСКВАНИЯ ЗА ВИЗА

ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ:

ИЗДАТЕЛ:

(ПЕЧАТ)

ФАМИЛИЯ/СЛУЖЕБЕН НОМЕР НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ:

ПОЛУЧАТЕЛ:
ОРГАН

ДАННИ ЗА МОРЯКА:

ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА):	1А	СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА):	1Б
ГРАЖДАНСТВО:	1В	ЧИН/КЛАС:	1Г
МЯСТО НА РАЖДАНЕ:	2А	ДАТА НА РАЖДАНЕ:	2Б
НОМЕР НА ПАСПОРТА:	3А	НОМЕР НА МОРЯШКАТА КНИЖКА:	4А
ДАТА НА ИЗДАВАНЕ:	3Б	ДАТА НА ИЗДАВАНЕ:	4Б
СРОК НА ВАЛИДНОСТ:	3В	СРОК НА ВАЛИДНОСТ:	4В

ДАННИ ЗА ПЛАВАТЕЛНИЯ СЪД И КОРАБНИЯ АГЕНТ:

ИМЕ НА КОРАБНИЯ АГЕНТ:		5	
ИМЕ НА ПЛАВАТЕЛНИЯ СЪД:	6А	ЗНАМЕ:	6Б
ДАТА НА ПРИСТИГАНЕ:	7А	ПРОИЗХОД НА ПЛАВАТЕЛНИЯ СЪД:	7Б
ДАТА НА ОТПЛАВАНЕ:	8А	МЕСТОНАЗНАЧЕНИЕ НА ПЛАВАТЕЛНИЯ СЪД:	8Б

ДАННИ ЗА ДВИЖЕНИЕТО НА МОРЯКА:

КРАЙНО МЕСТОНАЗНАЧЕНИЕ НА МОРЯКА:				9
ОСНОВАНИЯ ЗА ЗАЯВЛЕНИЕТО:		ПРЕХВЪРЛЯНЕ ☐	НАПУСКАНЕ ☐	10
ПОСТЪПВАНЕ НА БОРДА ☐				
ТРАНСПОРТНО СРЕДСТВО	АВТОМОБИЛ ☐	ВЛАК ☐	САМОЛЕТ ☐	11
ДАТА НА:	ПРИСТИГАНЕ:	ТРАНЗИТ:	ОТПЪТУВАНЕ:	12
	АВТОМОБИЛ* ☐	ВЛАК* ☐		
	РЕГИСТРАЦИОНЕН НОМЕР:	МАРШРУТ:		
ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПОЛЕТА:	ДАТА:	ЧАС:	НОМЕР НА ПОЛЕТА:	

Официална декларация, подписана от корабния агент или от корабопризежателя, с която същият поема отговорност за престоя и, при необходимост — за разходите по репатриране на моряка.

* = попълва се само при наличие на данни

¹ NL предложи да се добави телефонен номер на кораба и номер на кораба в Международната морска организация (ИМО). DE подкрепи NL по въпроса за номера в ИМО.

ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА ФОРМУЛЯРА

Първите четири точки се отнасят до самоличността на моряка.

(1)	А.	Фамилно(и) име(на) ¹
	Б.	Собствено(и) име(на)
	В.	Гражданство
	Г.	Чин/клас
(2)	А.	Място на раждане
	Б.	Дата на раждане
(3)	А.	Номер на паспорта
	Б.	Дата на издаване
	В.	Срок на валидност
(4)	А.	Номер на моряшката книжка
	Б.	Дата на издаване
	В.	Срок на валидност

Точки 3 и 4 са посочени отделно за яснота, тъй като в зависимост от гражданството на моряка и държавата-членка на влизане, за удостоверяване на самоличността може да се използва паспорт или моряшка книжка.

Следващите четири точки се отнасят до корабния агент и до плавателния съд.

- (5) Име на корабния агент (физическо или юридическо лице, което представлява корабоприетеля на място по всички въпроси, свързани със задълженията на корабоприетеля по екипировката на плавателния съд).

¹ Моля, посочете фамилното(ите) име(на) по паспорт.

(6)	А.	Име на плавателния съд
	Б.	Знаме (под което плава търговският плавателен съд)
(7)	А.	Дата на пристигане на плавателния съд
	Б.	Произход (пристанище) на плавателния съд
		Буква „А“ се отнася до датата на пристигане на съда в пристанището, в което морякът предстои да постъпи на борда.
(8)	А.	Дата на отплаване на плавателния съд
	Б.	Местоназначение на плавателния съд (следващо пристанище)

Точки 7А и 8А дават информация за вероятната продължителност на пътуването на моряка до мястото на постъпване на борда на плавателния съд. Следва да се има предвид, че следваният маршрут до голяма степен зависи от непредвидени обстоятелства и външни фактори, като бури, аварии и др.

Следващите четири точки изясняват причините за пътуването на моряка и неговото местоназначение.

(9) „Крайното местоназначение“ е крайната точка на пътуването на моряка. Това може да бъде пристанището, в което морякът постъпва на борда, или държавата, към която се е отправил при напускане на работа.

(10) Основания за заявлението

- а) При постъпване на борда, крайното местоназначение е пристанището, от което морякът постъпва на борда.
- б) При прехвърляне на друг плавателен съд на територията на държавите-членки, крайното местоназначение също е пристанището, от което морякът постъпва на борда. Прехвърлянето на борда на плавателен съд, който се намира извън територията на държавите-членки, трябва да се разглежда като напускане на работа.
- в) При напускане на работа, събитието може да настъпи по различни причини, като изтичане на срока на договора, трудова злополука, неотложни семейни причини и т. н.

(11) Транспортно средство

Списък на транспортните средства, използвани на територията на държавите-членки от транзитно преминаващ моряк, който подлежи на изискване за виза, за да достигне до крайното си местоназначение. Формулярът предвижда следните три възможности:

а) автомобил (или автобус)

б) влак

в) самолет

(12) Дата на пристигане (на територията на държавите-членки)

Прилага се главно за моряк на летището или граничния контролно-пропускателен пункт (тъй като може невинаги да е летище) в първата държава-членка на външната граница, през която лицето желае да влезе на територията на държавите-членки.

Дата на транзитно преминаване

Това е датата, на която морякът напуска пристанище на територията на държавите-членки и се отправя към друго пристанище, което също се намира на територията на държавите-членки.

Дата на отпътуване

Това е датата, на която морякът напуска пристанище на територията на държавите-членки, за да се прехвърли на друг плавателен съд на пристанище, намиращо се извън територията на държавите-членки, или датата, на която морякът напуска пристанище на територията на държавите-членки, за да се завърне у дома (извън територията на държавите-членки).

След като се определят трите вида превозни средства, следва да се предостави също така и наличната информация относно тези средства:

- а) автомобил, автобус: регистрация
 - б) влак: наименование, номер и т.н.
 - в) данни за полета: дата, час, номер
- (13) Официална декларация, подписана от корабния агент или от корабоприитежателя, с която същият поема отговорност за престоя и, при необходимост — за разходите по репатрирането на моряка

Ако моряците пътуват в група, всеки отделно трябва да попълни данните по точки 1А—4В.

**ПРИЛОЖЕНИЕ XIII: СПЕЦИАЛНИ ПРОЦЕДУРИ И УСЛОВИЯ, УЛЕСНЯВАЩИ
ИЗДАВАНЕТО НА ВИЗИ НА ЧЛЕНОВЕ НА ОЛИМПИЙСКОТО СЕМЕЙСТВО,
КОИТО УЧАСТВАТ В ОЛИМПИЙСКИ И ПАРАОЛИМПИЙСКИ ИГРИ**

Глава I

ЦЕЛ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Цел

Следните специални процедури и условия имат за цел улесняване на кандидатстването за визи и издаването на единни визи за краткосрочно пребиваване на членове на олимпийското семейство за периода на олимпийските и параолимпийските игри през [година].

Освен това се прилагат съответните разпоредби от достиженията на правото на Общността относно процедурите за подаване на заявление и за издаване на единна виза.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

- 1) „Отговорни организации“ във връзка с мерките, предвидени да улеснят процедурите за подаване на заявления и издаване на визи на членове на олимпийското семейство, които участват в олимпийските и/или параолимпийските игри през [година], означава официалните организации по смисъла на Олимпийската харта, които имат право да представят на организационния комитет на олимпийските и параолимпийските игри през [година] списъци с членове на олимпийското семейство с оглед издаването на акредитационни карти за игрите;

- 2) „Член на олимпийското семейство“ означава всяко лице, което е член на Международния олимпийски комитет, Международния параолимпийски комитет, международните федерации, националните олимпийски и параолимпийски комитети, организационните комитети на олимпийските игри и националните асоциации, като атлети, съдии/рефери, треньори и друг спортен технически персонал, медицински персонал към отбори или индивидуални спортисти, акредитирани журналисти, старши мениджъри, дарители, спонсори или други официално поканени лица, които са съгласни да се ръководят от Олимпийската харта, да действат под контрола и върховното ръководство на Международния олимпийски комитет, включени са в списъците на отговорните организации и са акредитирани от организационния комитет на олимпийските и параолимпийските игри през [година] като участници в олимпийските и/или параолимпийските игри през [година];
- 3) „Олимпийски акредитационни карти“, издадени от организационния комитет на олимпийските и параолимпийските игри през [година] в съответствие с [позоваване на националното законодателство], означава един от двата защитени документа, един за олимпийските игри и един за параолимпийските игри, всеки от които съдържа снимка на притежателя, с които се установява самоличността на члена на олимпийското семейство и се разрешава достъп до сградите и съоръженията, където се провеждат състезанията, както и до други предвидени в програмата мероприятия по време на игрите;
- 4) „Времетраене на олимпийските и параолимпийските игри“ означава периодът от ... до ... за зимните олимпийски игри през [година] и периодът от ... до ... за параолимпийските игри през [година];
- 5) „Организационен комитет на олимпийските и параолимпийските игри през [година]“ означава комитетът, създаден въз основа на [позоваване на националните разпоредби] с цел да организира олимпийските и параолимпийските игри през [година] в ..., който взема решения относно акредитацията на членове на олимпийското семейство, участващи в тези игри;
- 6) „Служби, които отговарят за издаването на визи“, означава служби, определени в [държавата-членка, домакин на олимпийските и параолимпийските игри] да разглеждат заявленията и да издават визи на членове на олимпийското семейство.

Глава II

ИЗДАВАНЕ НА ВИЗИ

Член 3

Условия

Съгласно настоящия регламент виза може да бъде издадена само, ако лицето:

- а) е било определено от една от отговорните организации и акредитирано от организационния комитет на олимпийските и параолимпийските игри през [година] като участник в олимпийските и/или параолимпийските игри през [година];
- б) притежава валиден документ за пътуване, който позволява преминаването на външните граници, както е посочено в член 5 от Кодекса на шенгенските граници³¹⁹;
- в) не е лице, за което е подаден сигнал с цел да се откаже влизане;
- г) не се счита за заплаха за обществения ред, националната сигурност или международните отношения на която и да е държава-членка.

Член 4

Подаване на заявление за издаване на визи

1. Когато отговорна организация изготвя списък с лицата, избрани да вземат участие в олимпийските и/или параолимпийските игри през [година], тя може, заедно със заявлението за олимпийска акредитационна карта за избраните лица, да подаде колективно заявление за издаване на визи на тези избрани лица, за които има изискване да притежават виза в съответствие с Регламент (ЕО) № 539/2001, освен в случаите, когато тези лица притежават разрешение за постоянно пребиваване, издадено от държава-членка или разрешение за постоянно пребиваване, издадено от Обединеното кралство или Ирландия, в съответствие с Директива 2004/38/ЕО.

³¹⁹ ОВ L 105, 13.4.2006 г.

2. Колективните заявления за издаване на визи на заинтересованите лица се изпращат до организационния комитет на олимпийските и параолимпийските игри през [година] едновременно със заявленията за издаване на олимпийска акредитационна карта, в съответствие с установената от този комитет процедура.
3. За всяко лице, което взема участие в олимпийските и/или параолимпийските игри през [година], се подава по едно заявление за издаване на виза.
4. Организационният комитет на олимпийските и параолимпийските игри през [година] изпраща възможно най-бързо до службите, които отговарят за издаването на визи, колективните заявления за издаване на визи, заедно с копия от заявленията за издаване на олимпийски акредитационни карти на заинтересованите лица, в които са посочени техните пълни имена, гражданство, пол, дата и място на раждане, както и номер, вид и дата на валидност на паспорта.

Член 5

Разглеждане на колективното заявление за издаване на визи и вид издавана виза

1. Виза се издава от службите, които отговарят за издаването на визи, след извършване на преглед, чиято цел е да се гарантира, че посочените в член 3 условия са изпълнени.
2. Издадената виза е единна многократна виза за краткосрочно пребиваване, с която се разрешава престой, не по-дълъг от 3 месеца за периода на олимпийските и/или параолимпийските игри през [година].
3. Когато член на олимпийското семейство не отговаря на условията, предвидени в член 3, букви в) и г), службите, които отговарят за издаването на визи, могат да издадат виза с ограничена териториална валидност в съответствие с член 21 от Визовия кодекс.

Член 6
Форма на визата

1. Визата е под формата на две числа, вписани в олимпийската акредитационна карта. Първото число е номерът на визата. В случай на единна виза, това число е съставено от седем (7) знака, които включват шест (6) цифри, предшествани от буквата „С“. В случай на виза с ограничена териториална валидност, това число е съставено от осем (8) знака, които включват шест (6) цифри, предшествани от буквите „ХХ“³²⁰. Второто число е номерът на паспорта на заинтересованото лице.
2. Службите, които отговарят за издаването на визи, изпращат номерата на визите на организационния комитет на олимпийските и параолимпийските игри през [година] с цел издаването на акредитационни карти.

Член 7
Освобождаване от такси

Обработката на заявления за издаване на визи и издаването на визи не водят до заплащане на такси на службите, които отговарят за издаването на визи.

³²⁰ По искане на **Комисията** тук следва да се добави текст относно кода ISO на държавата-организатор.

Глава III

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 8

Анулиране на виза

Когато списъкът с лицата, посочени като участници в олимпийските и/или параолимпийските игри през [година], се измени преди началото на игрите, отговорните организации информират своевременно за това организационния комитет на олимпийските и параолимпийските игри през [година], така че акредитационните карти на заличените от списъка лица да могат да бъдат отнети. Организационният комитет уведомява за това службите, които отговарят за издаването на визи, и ги информира за номерата на въпросните визи.

Службите, които отговарят за издаването на визи, анулират визите на съответните лица. Тези служби незабавно информират за това органите, които отговарят за граничния контрол, като последните своевременно изпращат информацията на компетентните органи на останалите държави-членки.

Член 9

Проверки на външните граници

1. Проверките при влизане по отношение на членове на олимпийското семейство, на които са издадени визи в съответствие с настоящия регламент, когато такива членове пресичат външните граници на държавите-членки, се ограничават до проверка на изпълнението на посочените в член 3 условия.

2. За периода на олимпийските и/или параолимпийските игри:
- а) печатите за влизане и излизане се поставят на първата свободна страница в паспорта на тези членове на олимпийското семейство, за които е необходимо поставянето на такива печати в съответствие с член 10, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници. При първото влизане номерът на визата се обозначава на същата страница;
 - б) след надлежната акредитация на член на олимпийското семейство се предполага, че са изпълнени условията за влизане, предвидени в член 5, параграф 1, буква в) от Кодекса на шенгенските граници.
3. Параграф 2 се прилага за членове на олимпийското семейство, които са граждани на трета страна, независимо от това дали подлежат на изискване за виза по силата на Регламент (ЕО) № 539/2001.
-